

На приятеля ми

Иван Антонов

Изворски.

АСТРОЛОГИЯ

Подъ това име се разбира ученото, споредъ което взаимното положение и движение на небеснитѣ тѣла въ известенъ моментъ има значение за сждбата на рожденото въ този моментъ дете. Споредъ тази констелация на небеснитѣ тѣла астролозите, като се водятъ по установенитѣ закони въ астрономията, се стараятъ да предсказватъ това, което ще се случи въ бъдещето, както изобщо, така и въ частностъ въ живота на отдѣлния индивидъ. Споредъ това, астрологията се дѣли на природна или позитивна или индициална астрология. Природната астрология се занимава съ предсказване на природнитѣ явления, произходящи отъ природни причини, напр. атмосферни промѣни, земетресения и пр. Позитивната или индициална астрология се занимава съ властѣта и влиянието на звездитѣ надъ нашата сждба. За да може да предскаже сждбата на единъ човѣкъ, астрологътъ трѣбва да знае точно годината, деня, и часа на раждането му; тогава установява хороскона на небеснитѣ тѣла въ момента на рождението и възъ основа на това изчислява по-нататѣшнитѣ промѣни на сждбата, съобразно съ движението на небеснитѣ тѣла и указаното влияние на макрокосмоса/вселената/ върху микрокосмоса/човѣка/.

Отечеството на това учение е Месопотамия, презъ времето на вѣкогашнитѣ ѝ обитатели акадийцитѣ. Въ Европа то е пренесено отъ калдейцитѣ, затова и римлянитѣ по-сетне наричатъ звездобройцитѣ калдейци. Египтянитѣ свързватъ астрологията съ медицината, като основаватъ прогностиката върху ученieto за взаимното разположение на звездитѣ. Първото написано съчинение по астрология е отъ Клавдий Птоломей презъ 126 г. Птоломей билъ привърженикъ на Александрийската школа и се радвалъ на голѣма слава презъ времето на Адриана и Антонина Пия. Известна е тѣй наречената Птолемеова система, изложена въ тринадесетъ книги. Птоломей нѣкъ се базиралъ върху съчиненията на Хермеса, първия египетски астрологъ, живѣлъ предъ Моисея. Въ Персия въ времето на Дария живѣлъ астрологътъ Замаспъ, когото наричали мхдрецътъ. Той билъ съветникъ и прителъ на царъ Дария. Казватъ, че той чрезъ астрологически пресмѣтаня предсказалъ появянето на Исуса и Мохамеда.

Той предеказалъ сѣко, че дѣла да пронадне персийската религиѣ, която се основавала на магията. Отъ грѣцкитѣ астролози най-известни сѣ Анаксимандръ, Анаксагоръ и по-сетне Питагоръ, Платонъ, Аристотелъ и Проклъ. Хипократъ е казалъ: "човѣкъ, който не познава учението на астрологията, заслужава по-скоро името глушецъ, отколкото лѣкаръ". Астрологътъ Нигидий Фугуль, приятелъ на Цицеронъ, при рождението на Октавия предреклъ, че той дѣлъ да стане владетель на свѣта.

Историята ни показва, какво голѣмо влияние сѣ имали астролозитѣ-духовници при източнитѣ народи. Царетѣ се чувствували дари въ известна зависимость отъ тѣхъ. А това не би било възможно, ако тѣхнитѣ предсказания не сѣ се обждвали напълно. Тѣзи духовници, обаче, сѣ притежавали голѣми астрономически познания. Едно доказателство за това е фактътъ, че редовното появяване на слънчевитѣ и лунни затмѣнения и днесъ става споредъ калдейското изчисление. Днешнитѣ астрономи още не сѣ направили нѣкакво измѣнение на тази формула.

Старитѣ еврейски книги, Кабалата и Талмудътъ, се основаватъ изцѣло на астрологическитѣ учения. Особено прочуто то е кабалистичното съчинение Зохаръ, въ което се излага философското учение за живота въ космоса въ сравнение и въ свързка съ живота на човѣка. Въ школата на Питогора било задължително изучаването на математиката и астрологията. Старитѣ съчинение, между които и Библията, сѣ изцѣлени съ астрология. Мойсей се обявилъ противъ астрологията, защото мнозина отъ невешество злоупотребявали съ нея.

Единъ отъ най-известнитѣ християнски астролози е Павелъ Философътъ/около 850 г./ . И между падитѣ има мнозина, които сѣ се занимавали съ астрология, както напр. Пана Силвестъръ/992-1002г./, Иоханъ XX и XXI и др.

Данте, който нарича астрологията най-взвисяената и най-благородната наука, безъ грѣшки, казва на едно мѣсто: "Следвай само своята звезда, пристанището на славата те чака".

Джордано Бруно и Сикова вѣрваха въ астрологията. Иоханъ Деофлеръ, професоръ по математика въ Тюбингенъ, изчислилъ точно деня на смъртъта си, която жела да последва отъ едно нещастие. Като искалъ да предотврати възможността за това нещастие, той си поканилъ гости и останалъ въ къщи. Въ разговоритѣ съ гоститѣ той влезлъ въ нѣкакъвъ споръ, стѣхилъ на столъ да вземе една книга отъ една висока етажерка, обаче, когато се покачилъ, падналъ и се кацкилъ смъртно.

Парацелзус изучавал влиянието на планетите върху растенията и минералите и като сравнявал микрокосмоса /човъка/ с макрокосмоса /слънчевата система/, по логически и интуитивен път открил множество лечебни средства. Прочутият астроном Кеплер бил съвременен и астролог. Известно е, какъ той предсказал бъдещата слава на младия още Валенщайн. Професор Милер казва, че мнозина от немските прочети мислители са се занимавали с астрология, но повечето от тях никога не са се изказвали явно, от страх да не ги поставят на едно равнище с звездобройците и врачките. Веконъ и Нютонъ, прочути английски мислители, са били привърженици на астрологията. От немските астролози заслужава да се спомене Пфаф, който въ едно съчинение за Наполеона доказва, че смъртта на последния тръбвало да се съвпадне с едно съвпадение на Марс с Сатурн /5. май 1812 г./

Че Гюте, Шекспир и Валтер Скотъ са вървали въ астрологията, не подлежи на съмнение. Този списък на видни личности, които са се занимавали с астрология или са вървали въ учението ѝ, би могъл още много да се продължи, но казаното до тукъ е достатъчно.

Общи, които отричат влиянието на планетите върху човешкия животъ, безъ да проучат основно учението, поставят своето сждение, основано само на традицията, по-горе от сждението на мислителите, които през цъли векове са посветили живота си на изследването на малко известните природни сили. Интересни наблюдения могат да се направят, ако проследимъ живота на две лица, които са се родили едновременно. Единъ такъвъ примеръ е известенъ отъ историята: Самуелъ Хенингс бил роденъ на 4. яни 1743 г. въ сжкия моментъ, когато се родилъ и Кралъ Георги III на сжщото място въ Саус-Мартенъ. Той постъпилъ на работа презъ 1760 г., когато и Георги III стъпилъ на престола. Двамата се оженили на 8 септември 1761. г. Животътъ имъ текълъ съвсемъ паралелно и двумата умрели въ сжкия часъ на 29 януари 1820 г. Двамата имали еднакви по число и по полъ деца. Тези примери показва, че животътъ, действията и настроенията на човъка се влияятъ отъ силите на вселената /космоса/. И който проучва и знае законите, по които тези сили действуватъ, може да изчислява и предрича, влиянието, което те ще оказатъ върху микрокосмоса "човъка/.

КАРМА И РЕИКАРНАЦИЯ

Това ех два закона, които споредъ схващането на теософията, управляватъ вселената, а следователно и човѣка. За да се разбере това, трѣбва да го пояснимъ накратко.

Карма е законътъ за връзката между причината и последицата, а реикарнация е законътъ за прераявяването.

Единъ погледъ върху тѣзи закони ще ни уясни причината и същността на икаквигиѣ вѣщания.

За изриването на астрологитата не е необходима непременно да се върва въ прераждането. Астрологитата не се нуждае отъ база, която почива само върху вѣра, а изисква основно изследване, което нѣкъ неопровержимо ще бъде последвано отъ "вѣрване"/сиганке/. Има много хора, които по вѣрватъ въ прераявяването, при все това ех убедени астролози. Та, обаче, следъ продължителни проучвания, непременно ще дойдатъ да ѣ признаятъ тѣзи два закона.

Законътъ карма /самата дума означава действие, деяние, постъпка/ не би поставилъ никого въ недоумение, Кой мислищъ човѣкъ би оспорвалъ съществуването на неумолимия законъ за причината и последицата? Доказателства за това нямаме всѣки моментъ около насъ.

Прераждането или прераявяването се доказва трудно, но негнността на този законъ може да се схване само чрезъ логически доказателства, защото това, което другитѣ вѣрватъ да ех видѣли или научили въ своитѣ по-ранни съществувания за насъ лично не може да бъде никакво доказателство.

Законътъ Карма, за причината и последицата учи, че всѣко действие, всѣкъ мисълъ влече следъ себе си своята неумолима последица и за човѣка тая последица, тая реакция може да се прояви въ сегашното му земно съществуване или въ последващото. Въ сегашния животъ живеть, следователно, се създаватъ условия за следния, а условията на сегашния животъ ех резултатъ отъ налитѣ деяния презъ по-ранни земни съществувания.

Човѣкътъ, индивидуалната душа, навото азъ, его, следъ измираването на известенъ периодъ се ражда наново въ едно тѣло което му служи за органъ, инструментъ за събиране на снитѣ. За възприемане на това, което не може да се научи въ по-висшитѣ астрални и духовни области. Това наново раждане не бива да се идентифицира съ така нареченото странствование на душата, споредъ което, както казватъ, душата на човѣка могла да премине въ едно по-инше същество. Има никакво връщане назадъ, а има само постоянно развитие, еволюция, както вѣждаме това навсѣкжде въ природата.

Човѣкътъ е роденъ като човѣкъ и си остава човѣкъ, макаръ че въ по-ранниятъ си периоди на развитие е трѣбвало да мисли презъ минералното, растително и животинското състояние, което обаче, не да рече, че той е билъ минералъ, растение или животно. За него сѫ постъпвали по-високи, но не и по-ниски степенни или, ако последното е възможно, то стара сама въ извънредно рѣдки случаи. Ако сѫ принудени да вървимъ съ течението на общото развитие на земята и чрезъ какето мислене и действане можемъ само да забавимъ собствения си развитиe, но духовна и морална си мисълъ, но не и да го спремъ. По-сетне ще видимъ какъ съ помощта на астрологичната моментъ да бидемъ въ състояние да възнемъ своето развитие въ рѣка и, впоследствие на това, ще се да сѫтъкнѣмъ назадъ, да издесемъ все повече и повече на фронталната линия.

Всѣки човѣкъ има няколко слаби страни въ характера си и интуитивно чувствава за своя морална длъжностъ да поведе борба противъ тѣзи недостатѣци, които, както ли ути окунгъ казва, сѫ останали главно отъ по-ранниятъ възпитателенъ моментъ, когато човѣкътъ е билъ по-малко зависима отъ законитѣ на вселенната отдаленото днесъ. Колкото и ниско да стѣи човѣкъ морално, въ него има нѣщо, което му казва, че е добро и че е зло, колкото и да сѫ различни понятията за добро и зло при развитиѣ раси и народи. Затова, когато човѣкътъ не е достатъчно свѣдѣствителенъ, тѣзи конити сѫ само описателна Меркелова съмисълъ на еволюцията му посочва нѣщото, което му се пада и това сѫтъ новиде, комбинирано съ добритѣ и лоши последици, създадени презъ по-ранниятъ съществуване, му оправдватъ нѣщото и бѣлжити въ новото възпитаване.

Обикновено се говори за добра и лоша карма, добаръ и лош добри бѣ били изразитѣ хармонична /△/ и нехармонична /□/. За това в дума не може да става, защото цѣлата и крайна резултатъ сѫ хармонична.

Човѣкътъ въ известно време съзнава, че е неговъ дългъ да се стреми да подобри своята къща природа съ всички ѣ недостатѣци и лоши лавиди и че това казане на не бѣже тѣхенъ робъ, както до сега, а до нѣи бѣже господарь и до колкото това му ще удаде, той не само че все повече и повече ќе стане господарь на съдбата си, но и че трѣба постепенно да достигне господството надъ минералното, растителното и животинското царство, както и надъ природниѣ сили, които действуватъ тѣдѣ. И, за да стане господарь на природата, той трѣба самъ себе си да е победилъ, т. е. той трѣба да може да надвигва дава стѣтъ по-висока природа, своето по-авъ, природното, безъ

егозвизъ. и по този начинъ да достигне по-висшето азъ, трайното, универсалното, егото.

Това е крайната цѣль на нашата земна еволюция и, какъто казваме, ние трябва да вървимъ съ тази земна еволюция. Както видѣхме, ние можемъ да помагаме или да противодействуваме. Въ първия случай ние сами се докарваме въ хармония съ космоса, т. е. съ източника на всѣн животъ, а въ втория случай, ние се отдалечаваме отъ този източникъ и това означава дисхармония въ функциитѣ на нашето физическо тѣло, смущение въ нашето мислене, чувствуване и воли и най-сетне то означава смъртта на нашия физически организъмъ, на нашето тѣло.

Съ смъртта на материалното му тѣло, човѣкъ губи органитѣ за възприимли въ областта на материята и тѣзи възприимли качества за него; после той се пробуди, ражда се наново / въ единъ за него до сега невидимъ свѣтъ, въ звездния / астралния / свѣтъ, който прониква навсякъде въ материалния свѣтъ, намира се следователно, на скрито мѣсто, но е невидимъ за сетивата на материалното тѣло. Сега тѣлото на човѣкъ е астрално, съ астрални органи за възприимли. Той още при земното си съществуване е притежавалъ ~~физически~~ астрално тѣло на което е могълъ съзнателно да се слухи съ него, защото му е пречило материалното тѣло. Продължителността на пребиваването му въ астралния свѣтъ, съ неговитѣ различни сфери, се намира въ зависимостъ отъ нравственото становище, което човѣкъ е постигналъ презъ своето физическо съществуване, и най-сетне, той умира и въ тази областъ и се съзнава въ менталната или духовна областъ, която какъ прониква въ астралната и физическата и като тѣхъ, следователно, се намира въ скрито мѣсто. Негово тѣло или неговъ органъ тукъ е менталното / духовно / тѣло, което е съществувало още презъ време на неговия земенъ и астраленъ животъ, но въ неговите естествени

Въ тази духовна областъ, естествено му мѣстопребиване, човѣкъта переработва придобититѣ опити въ предшествующитѣ две области; тѣзи придобивки се преобръщатъ въ характерни качества и способности, които пакъ въ комбинация съ постигнатитѣ въ по-раннитѣ съществувания не трябва никакъ да се влиизтиятъ въ ново тѣло, когато дойде време за това.

Човѣкъ има, следователно, три тѣла: физическо, астрално и ментално, които отговарятъ на тритѣ свѣта: физическия, астралния / звездния / и менталния / духовния /, които можемъ да опишемъ като три тѣла на земята.

Въ своя земенъ животъ човѣкъ има, следователно, едно тѣло за всеки отъ тия три свѣта. Така съ дълги промежутки човѣкъ

/егото/ се ражда много пъти отново въ едно физическо тѣло, а на земята се развива помежду условията, които се менятъ непрекъснато и чрезъ това на човѣка се дава възможностъ да придобие всестранна снитностъ.

Споменатитѣ два закона управляватъ цѣлия ни животъ. Безъ тѣзи закони не можемъ да си помислимъ никакво логическо обяснение на различнитѣ фази въ нашето съществуване, нито да отговоримъ на въпросъ, защо единъ се ражда въ тояка мизерия, съ голъ характеръ, болно тѣло, въ срдѣ, хидето изглежда да е невъзможенъ и никакъвъ прогресъ, а другъ вижда божи свѣтъ въ луксозна обстановка, която му представя всички възможности да се развие, а същевременно той се ражда на здраво тѣло и отличенъ характеръ. Мислимъ ли си по-голямъ противоположностъ и може ли да се намѣри за това едно разумно обяснение, безъ да се приеме неумолимия, но справедливия законъ за причината и последицата и закона за превъзпитаването?

Повече нѣма да се споримъ върху тѣзи въпроси, но трѣбва да подчертая, че двата закона сѣ нераздѣливи, единтъ е необходимъ за разбирането на другия и двата се доказватъ взаимно.

Ползата отъ астрологията.

Отъ казаното става ясно, че за да постигнемъ хармония, ние трѣбва въ сегашното си физическо съществуване да се научимъ чрезъ съвестта си или по-добре чрезъ по-внимето азъ да владѣемъ нашето ниеме азъ съ всичкитѣ му фалшиви наклонности и привички. Това по-виеме, истинско азъ се бори, за да победи "эмея", ниемето азъ и по този начинъ да се съедини пакъ съ божественния си произходъ.

Какво ни учи сега астрологията? Тя ни запознава съ слабитѣ страни на нашия характеръ въ всичката ния година, така че ние казва гения на характера да не ни се укриве. Освенъ това, астрологията ни учи чрезъ изчисление да намѣримъ времето, когато тѣзи слаби страни на нашия характеръ не бидатъ подложени на тежки изпитания и по този начинъ можемъ предварително да се приготвимъ, да се въоружимъ, за да дочекаме по възможностъ готови това време. Тка бихме могли да предотвратимъ много нарушения въ физическото си и душевно здраве.

Чрезъ изчисления ние можемъ да намѣримъ, за какъвъ видъ дейностъ най-добре подхождатъ известни времена, ние се научаваме да използваме времето си и като събираме най-подходящото време за работата си, извършваме най-доброто, за което сме способни.

Астрономията ни учи да опознаваме и ценимъ по-добре другитѣ хора, а следователно, и да се отнасяме по-добре съ тяхъ. Всеки човекъ има черни мѣста въ характера си и таки, които е навикналъ да критикува и клевети другитѣ, е силнъ за собственитѣ си грѣди и недостатѣци. По тѣзи причини той обаче, не може никакъ да напредне въ своята еволюция.

Астрономията може да бъде отъ неоценима полза въ свързка съ медицинскитѣ науки. Това знаятъ съ опитъ лѣкаритѣ, които използватъ астрономията за определяне на една краинна температура, за даване на лѣкарства, за извършване операция и пр. Члестото на лѣкаритѣ, които се занимаватъ съ астрономия, е твърде голямо въ Съединенитѣ Шати на Америка и това число расте сега твърде много.

Велико, което става въ природата и въ нейнитѣ отдѣлни части, е резултатъ на природни закони и сили, които действуватъ въ вселената. Презъ точно изучаване на тѣзи сили ние се изучаваме, какво трѣбва и какво не трѣбва да вършимъ, за да живѣемъ въ хармония съ тѣзи сили.

Отъ старата история се учишъ, че едновременнитѣ медицински и скултни знания, между които е и астрономията, сѫ били следниели въ едно лице свѣщенникъ-лѣкаръ. И ако проследимъ историята презъ срѣднитѣ векове, ще намѣримъ навсякъде следи отъ това, само че не видимъ, какъ астрономията постепенно и все повече се изражда и остава на заден планъ. Фактъ е, обаче, че сега ние крачимъ бързо въ противоположно направление. Изглежда, че е премахнатъ времѣтъ, подъ който тази наука се е прегърбвала презъ цѣли векове.

АСПЕКТИТЪ ИЛИ ВЗАИМНИТЪ ОТНОШЕНИЯ МИЖДУ ПЛАНЕТИТЪ

Аспектитѣ на планетитѣ сѫ като X-лчи на космоса, които проникватъ презъ насъ и за известно време преваждатъ на свѣтло слабитѣ страни на характера ни. Това е, тъй да се каже, едно предупреждение, въ смисъла, че въ едно или друго направление има нѣщо да се поправи. Коя е причината, че известни съотношения въ космоса, напр. една позиция на Юпитеро и Сатурнъ предизвиква у едного тѣсно чувство, а другога преминева незабелязано? Покоже първиятъ се е родилъ въ такъвъ моментъ, когато, напр. се е случила едната позиция въ космоса или пъкъ едно съотношение, което предизвиква едното действие, поради това тѣлата му сѫ чувствителни къмъ тягостното и ограничително влияние на Сатурнъ. Неговото физическо, астрално и ментално тѣло сѫ, тъй да се каже, настроени по силна влсочина на тона, която е съществувала тогана въ космоса и, когато въ атмосферага се появѣне едниа тонъ или едниа неговъ консонантъ, тѣлата реагиратъ и влиянието на Сатурнъ се чувствува като депресия или изобщо като ограничение, както въ

физическата областъ, така и въ нашето мислене и чувствуване. Понеже тази височина на колебания въ космоса спрямо земята постоянно се променява чрезъ бързо меняващитъ се положения на планетитъ и чрезъ дванадесеттѣ зодии на животния кръгъ, то явно е, че е абсолютно необходимо да се знае точно момента на раждането, за да може да се направи точно изчисление.

Трѣбва следователно, да си представимъ, че всѣко нѣщо, което се ражда, почувава отпечатъкъ отъ моменталното положение на планетната система и специално на земята. Това важи както за хората, така и за животнитъ, растенитя и минералитъ, то важи и за всичко, каквото започваме, за всѣка дейностъ, всѣко ново предприятие и за всѣка нова мисль, която се роди въ известенъ моментъ. Отъ тука виждаме, колко важно е да избере човѣкъ сполучливо времето за започване на нѣкое ново предприятие.

Това не значи, че и нѣщо фалшиво или лошо може да се изкара на добро, ако само се избере най-доброто време, а просто, че чрезъ избора на времето се избѣгватъ свикнитъ и мъчнотитъ. Чрезъ избора на подходяще време вървимъ съ течението и по този начинъ съотношението е хармонично.

СИЛНИ И СЛАБИ НАТУРИ

Не бихъ препоръчалъ да се занимаватъ съ астрология слаби натури, които си свикнали да бездействуватъ при най-малката несполука, която имъ се ерѣдне, и да които страхитъ отъ това, което би могло да имъ се случи, е много-по-голямъ, отколкото самата действителностъ; защото знанието на бъдещи лоши аспекти/взаимни отношения на планетитъ/ би въздействувало върху тѣхъ обезкуражително. Тѣмъ липсва сила и смѣлость да почнатъ борба противъ своето по-нисше азъ и, поради своя страхъ, тѣ биха увеличили влиянието на аспекти. На такива хора, изобщо, е кеумѣтно да се свобдава нѣщо за "лоши аспекти" въ бъдещето. Но, че имало слаби натури, които не могатъ да носятъ истината, това още не може да бъде достатъчно основание, да не се свобдава истината и на силнитъ. Тѣмъ за последнитъ знанието на истината е отъ голѣма полза. Но и по-слабитъ биха могли да придобиятъ сила, ако само биха мислили за добритъ аспекти, които безъ друго трѣбва да дойдатъ по-сетне и да имъ помогнатъ. Астрологията ни учи, колко време ще трае лошото време и знанието, че това е само единъ преходенъ облакъ, който затмивява слънцето, ще имъ даде сила.

Между тѣзи, които се занимаватъ съ единъ или другъ вѣкъ отъ окултнитъ науки, има много, които съзнателно твърдятъ, че астрологическитъ влияния нѣматъ вече са тѣхъ значение, защото постепенно ги били надрасли. Вѣрвайте, че тѣзи хора не схващатъ пълното значение на думитъ си и, освенъ това, тѣ си

оленн спрѣмо своитѣ грѣши и недостатѣци.

Никой не се е издигналъ нѣкога тъй високо, че да е стоялъ надъ тѣзи влияния. Дори на-високото Его, което доброволно се възлѣзти на тази земя, си наложи ограничения. Тѣзи влияния въздействуватъ надъ всички ни отъ най-ниския до най-виския макаръ че върху последния се изразяватъ по-хармонично и въ това се проявява различието. За последния, за най-виския, обаче, е също отъ голяма важностъ да знае, кога е изложени на известни влияния и кога е най-годенъ за известна работа. Той не може да приложи влиянията въ свой интересъ, защото ко друго може да означава изразътъ: "да владѣемъ своитѣ звезди", освенъ това, човѣкъ да умѣе да направлява планетнитѣ влияния къмъ добро и въ свой полза? Влиянията ни правятъ капризни-косрѣдетвожи известни стари недостатѣци въ характера ни-да действуватъ така или иначе, но не е нужно робски да имъ се подчиняваме: ние можемъ да се издигнемъ на тѣхъ. Не е ли отъ голяма полза тогава да бъдемъ предупредени?

КОСМОСЪТЪ

Астрологически, къмъ Космоса ние числимъ Слънцето ☉, Луната ☾, и планетитѣ Меркуръ ☿, Венера ♀, Земята ⊕, Марсъ ♂, Венера ♀, Сатурнъ ♄, Уранъ ♃, и Нептунъ ♆. Въ Холандия се употрѣбява за Уранъ знактъ ♃, а за Нептунъ ♆.

Ние, следователно, не държимъ сметка за астероидитѣ или планетоидитѣ и метеоритѣ, защото тѣ не упражняватъ никакво забележително влияние върху съвременното човѣчество, а също и за кометитѣ, защото за влиянието на последнитѣ знаеме много малко. Изоставяме също и лунитѣ/сиктицитѣ/на разни планети, чнето влияние също така малко може да се взема въ внимание. Само нашата Луна прави тукъ изключение, защото тя, поради близостта си до земята и особено поради прохода и ългогалната си общностъ съ земята, влияе твърде силно върху последния и върху всичко, което се камира върху нея.

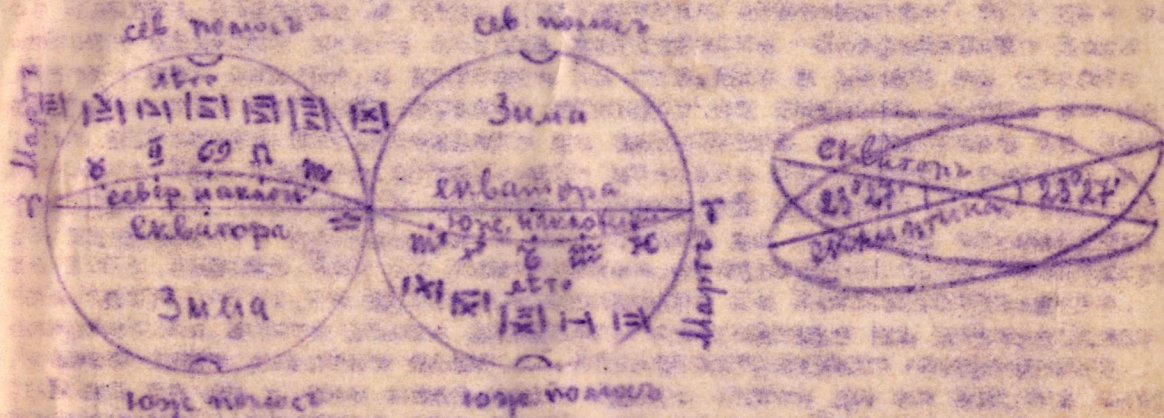
Цѣлата ни планетна система се движи въ обратенъ направ-ление презъ дванадесетѣ знака на Животния кръгъ/Зодияка/ които знакове като единъ грамаденъ кръгъ обхвадатъ като въ прѣтекъ нашия Космосъ, заедно съ безброй други планетни системи. Всички тѣзи слънчеви системи се въртятъ около едно централно слънце, което се предполага въ звездната картина на пледитѣ/алцконе/.

На нашата слънчева система сѣхъ потребни 31200 години, за да извърви обиколката си отъ 360 градуса презъ 12-тѣ знакове на зодияка/животния кръгъ/. Това се нарича една Космическа година.

Сега излетната ни система от сравнително късо време се намира въ акварий/водоей/, където ще остане $\frac{31200}{12} = 2600$ год

Това движение става въ противоположно направление на реда въ животни кръгъ. Въ астрономията то се нарича повратно движение/Ретрограднотетъ/ на еквиноса /точка на пролѣтното равноденствие/. Скоростта на това повратно движение е около 50 минути на година.

Како наблюдаваме отъ земята, ние виждаме, че слънцето и въ всички планети, които го обикалятъ, минаватъ едно следъ друго презъ дванадесеттѣ различни знакове и то съ толкова по-голяма скоростъ, колкото по-близо се намиратъ до слънцето и въ дадения по-долу реда:

Луната, обаче, по скоростъ далече надминава най-бързата планета/Меркурий/. Тя не само че обикаля около слънцето за една година заедно съ земята, но изминава и свой собствен кръгъ около земята за по-малко отъ 28 дни. По тази скоростъ ще се говори повече при разглеждането на планетитѣ.

Освенъ това движение на слънцето има и друго, — видимото движение на 12-тѣ знакове на водника, както и на планетитѣ и на луната и то се получава чрезъ движение на земята около слънцето си за 24 часа. Поради това движение на земята около слънцето, дъниятъ небосводъ въ 24 часа минава покрай всяка точка на земната повърхностъ, и следователно, всеки 2 часа средно трѣбва да се появява на източния хоризонтъ новъ звездица.

Не ще бъде излишно да се даде въ всѣхъ обяснения за въжонъ изрази, които се срѣщатъ въ космологията, защото, за да избѣгнемъ непотрѣбни описания, ние трѣбва често да употребяваме тѣзи изрази.

Небесниятъ екваторъ е кръгътъ, който си мислимъ на небото /около земята/, тегленъ като продължение на земния екваторъ и паралелно съ него.

Еклиптиката е единъ кръгъ, който си мислимъ на небето, тегленъ около земята, преръзващъ небесния екваторъ подъ ъгълъ 23 гр. 27 минути. Въ тази плоскостъ на еклиптиката се движатъ планетитъ, къмъ които за удобство астрономически се причислява и слънцето и луната. Съ едно отклонение само отъ нѣколко градуса северно и южно се движатъ всички планети въ плоскостта на еклиптиката и това е причината, дото ние въ известно време виждаме по две планети на едно и също мѣсто на небето/свнцать/, а въ друго време нѣкъ попадатъ въ известнъ ъгълъ съ земята/аспектъ/.

На този ъгълъ, образуванъ отъ еклиптиката и екватора, се движатъ годишнитъ времена въ умѣренния поясъ и мусонитъ въ тропическия. Отклонението на северъ и на югъ отъ еклиптиката се нарича северна и южна деклинация/отклонение/. Ако две или повече планети иматъ еднакъ деклинация — безразлично дали едната нах северъ, а другата на югъ, или и дветъ въ еднакъ направление — тѣ образуватъ помежду си аспектъ, който се нарича паралелъ. Изчислението на аспектитъ е основата на астрологичната. При нашето изчисление вземаме за основа земята за центъръ на Космоса, а астрономическитъ таблици за изчисления на планетнитъ положения, и знаковетъ на водияка отговарятъ на тази основа. Ние се занимаваме, следователно, съ Геоцентрична астрология, въ противоположностъ на Хелиоцентричната астрология, която взема слънцето за центъръ на изчисленията /геосъ-земля, хелиосъ-слънце/. Хелиоцентричната астрология трѣбва да се счита само като еднакъ опитъ да се видятъ астрологическитъ влияния отъ друго становище. Резултатитъ ѝ за сега сѣ твърде несъдоводителни. За въ бъдаще, може би, да се очаква нѣщо повече.

Съвсемъ логично е, човѣкитъ, който съставява частъ отъ земята, при изчисляването на астрологическитъ влияния да взема за центъръ земята.

Астрономитъ често упрекуватъ астрологитъ, че при своитъ изчисления вземали за центъръ земята, и по този начинъ, тъй да се каже, следвали още старата птоломеевскя система, когато споредъ тѣхъ, Коперникъ билъ доказалъ достатъчно ясно, че слънцето е центърътъ, около който се движатъ всичкитъ планети. Какво, обаче, отъ това, докъ изчисленията преследватъ само тази цѣль? Всѣки човѣкъ се счита за центъръ на всичко, което го заобикаля. Наши наклонности му е вродена и по тази причина той е наклоненъ да направи еднакъ и съ своята планета, земята, макаръ и въ противоречие съ явленията, които съхваща нашето физическо око.

Астрологията е въ известна смисълъ психология на астрономията и, като голямо поле отъ психологията, е още дълбока/не-обработена, също е и въ астрологията. И дветѣ, обаче, обещаваат много въ бъдеще.

Въ астрологията си служимъ съ така нареченото Звездно време/сидерично време/, отъ което ние вземаме мѣстното време при нашитѣ изчисления. Ако не направехме това, бѣхме за всеки 24 часа да грешимъ съ около 4 минути. Докато земята направи едно обръщане, слънцето се предвижва напредъ въ пространството приблизително на единъ градусъ. И, следователно, за да може отъ земята да видимъ слънцето пакъ точно въ земята, или друго място казано, въ меридиана, трѣбва земята да се извърти единъ градусъ по-нататкъ отъ 360 гр., което пакъ продължава деня

съ $\frac{24,60}{360} = 4$ минути. Затова тѣ наречени астрономически ден не е 24 часа, а 24 часа и 4 минути, когато сидеричниятъ/звездния/денъ трае точно 24 часа. Отъ тука следва, че 6 часа слъдно време е равно на 6 ч. и 1 минута сидерично време.

Въ астрологическиятъ планетни таблици/ефмери/положенкето на планетитѣ е дадено за обѣдня часъ въ Гринвичъ и се посочва сидеричното време за всеки денъ за сѣдното време и сѣдното мѣсто. Това може да представява само отъ начало нѣкакви трудности въ изчислението.

За всички мѣста по Гринвичкия меридианъ ние трѣбва при изчислението на планетитѣ да вземемъ въ съображение само разликата въ времето преди или следъ 12 часа по обѣдъ, обаче, за мѣста, които се намиратъ на друга градусна дължина, трѣбва освенъ това да се вземе подъ внимание и различнето въ времето спрямо Гринвичъ. Всеки градусъ дължина дава 4 минути разлика въ времето. Въ мѣстата източно отъ Гринвичъ, въ мѣста съ източна дължина, е по-късно/тамъ слънцето изгрѣва по-рано/, а въ мѣста съ западна дължина е по-рано. Така напр. Сан-Франциско, който лежи приблизително на 120 град. западна дължина, има разлика въ времето спрямо Гринвичъ 4 мин. по 120 = 8 часа. Следователно, когато въ Гринвичъ е обѣдъ, въ Санъ-Франциско е 4 часа сутринята.

За установкаване на 12-тъ зодиакални знаци въ хороскона трѣбва да се държи и за широчината на мѣстото/отдалечението отъ екватора/, понеже знаковетѣ се надигатъ по-напредно, колкото по-голямо е отдалечението отъ екватора, а отъ това произтича една неправилностъ. Не е нужно, обаче, да се напичване за тази неправилностъ, понеже за различнитѣ широчини съ същата земя така нареченитѣ книги таблици.

Образът на Космоса или на Макрокосмоса, както го наричатъ се изразява въ всички, което съществува въ природата, следователно и въ човешкото тѣло, въ микрокосмоса.

По-сетне можемъ да видимъ, че всѣки отъ 12-тѣ знака на зодиака отговаря на определена частъ отъ тѣлото ни. И устройството на тѣлото на новороденото дете се намира въ зависимостъ отъ положението на планетитѣ спрямо знаковетѣ на зодиака въ момента на раждането и отъ положението на знаковетѣ въ този моментъ спрямо нашата земя. Трѣбва, обаче, да забележимъ, че това влияние се утвърдява по-малко отъ знаковетѣ на животни ерета, отколкото отъ частитѣ на небето, въдето се виждатъ тѣзи знакове. 12-тѣ знака презъ времето на Птоломея, беда на астрологичната, се били точно на респективнитѣ мѣста на небето, но отъ тогава тѣ се промѣнли мѣстото си на около 30 градуса. Астрономическитѣ планетни таблица/ефемери/държатъ сметка за тази промѣна и затова тѣ даватъ друго съотношение на планетитѣ, различно отъ астрологичното.

СКЛДАТА И СВОБОДНАТА ВОЛЯ- ХАРМОНИЯ И ДИСХАРМОНИЯ

Свобното е символъ на индивидуалността, а мѣстото му въ хороскопа показва вида на ограниченията, които се налагатъ на вътрешния човѣкъ, на детето его. Слънцето обхваща, следователно, скланения човѣкъ, който трѣбва да направише и видѣе излитѣ наклонности, животинското. То е символътъ на волята и на сърцето и е положително. То бива ограничавано и стеснявано въ своитѣ проявления навън отъ личността, символнамира чрезъ страданията и възприемащата душа. Душата възприема влиянието на всички планети, които образуватъ отъ нея единъ аспектъ, а тѣзи влияния въ токуватия съ знаковетѣ на зодиака, отъ които произхождатъ, съставляватъ ограничения на иллата личностъ, и тѣзи ограничения на проявителствата да изразни това, което слънцето карава въ хороскопа. Душата символнамира а разумъ. Само тамъ, въдето разумътъ и сърцето работятъ заедно, моментъ да очакваме хармония, - хармония между тѣло, духъ и душа.

Въ хороскопа тѣлото се представява отъ асцендента, т. е. отъ знака, който при рождението се намира на източния хоризонтъ, а комбинацията на уритъ/30 +/ни намираме пакъ въ Меркуръ $1\frac{1}{2}$. И асцендента на Меркуръ, символътъ на умното мислене, е двуслоенъ символъ, което ни учи Космосътъ. Само когато сме мажнички това чрезъ Меркуръ, тогава душата и асцендентътъ не могатъ вече да батимизватъ и стесняватъ нашата същностъ. Тогава

сърцето владее надъ луната и $\frac{1}{4}$, а въ $\frac{1}{8}$ луната още играе
важната роля / $\frac{1}{8}$ /.

Въ $\frac{1}{8}$ кръстятъ / $\frac{1}{8}$ / е поставенъ надъ $\frac{1}{8}$, съ друга дума дуната въ своята проява е ограничена отъ материята. Сатурнъ е символътъ на ограничението и тамъ, където той е въ лонъ аспектъ съ слъзцето и луната, това ограничителное влияние се изразява като меланхолия, страхъ, гринна, студеница и т. н. Това се случва особено, когато Луната и Сатурнъ попадатъ въ лонъ аспектъ. Добриятъ аспектъ между слъзцето или луната и Сатурнъ е голъма помощъ. Сатурнъ е планетата на Карма и тамъ, където той не е победенъ, не е възможно по-високо издигане. Сатурнъ е пречстващата сила, която ни овладява и действува въ насъ, преди да сме въ състояние да повдигнемъ съзнанието си. До това съзнание се достига подъ ръководството на Сатурнъ. Той е "пазачъ на прага" - въ Библията символизиранъ чрезъ Сатана. Въ старата астрология го наричатъ "голъмото зло", въ противно положение на Марс, нареченъ "малкото зло", символизиранъ въ Библията чрезъ дявола. Тукъ виждаме, че ето е относително и служи за това, чрезъ суровия опитъ да ни направи по-умни и да ни приготви за едно по-висше съзнание.

Отъ тукъ слъзната проява на угнетяващото и стесняващо влияние на Сатурнъ въ човъския животъ е обикновенъ знакъ, че вече е настъпило времето на по-висше духовно развитие. То е, така да се каже, кониенъ за съзнателното отечество. Човъкъ се ражда въ единъ моментъ, когато състоянието на планетитъ и знаковитъ тѣсно се намиратъ въ съгласие съ Кармата и характера му, а този моментъ е предопределенъ отъ момента на зачеването. / Този моментъ се нарича Епоха /.

Законитъ на Хермесъ гласи: знайтъ и градуситъ, на който стои Луната въ момента на Епоха, става асцендентъ при раждането, ако луната расте, а десцендентъ, т. е. знакъ, който при раждането захожда при западния хоризонтъ, ако луната се намалява.

Този законъ, отъ който се ползватъ още Нютоновеи при хороскопното на времето на раждането, се прилага винаги за тази дѣль и върнитъ резултати, които често се достигатъ, ок най-бромъ доказателство за неговата правдивостъ. Отъ това ние се учимъ, че раждането става въ точно определено време и по строго установени закони, не по-рано и не по-късно.

Това важи за нормални раждания. А когато се намѣси лѣкаръ или по други причини раждането забавнее или се ускори? - Въ тѣзи случаи можемъ да правимъ само предположения. Би могло да се приеме напр., че и такава изкуствена намѣса трѣбва да бжде показана въ хороскопа по нѣкакъвъ начинъ, но какъ, това не може да се каже.

Би било една благодарна работа да се съберат такива факти.

Следователно, ако знаем точно момента на Епоката, ще бъдемъ въ състояние деветъ месеца преди раждането да опишемъ характера на детето, конструкцията на тѣлото му и пр.

До колкото сме се поставили въ хармония съ Космоса, до толкова ние сме развили свободна воля и можемъ да владѣемъ вълиянията на планетитѣ, т. е. тѣзи влияния ще действуватъ на насъ върху ни, но, като се издигнемъ надъ тѣхъ, ние можемъ да имъ дадемъ друго направление, нѣма да имъ бъдемъ робски подчинени, а до известна степенъ ще ги владѣемъ ние. Въ висшестепенно и понижаване, моралностъ и неморалностъ — всичко попада подъ космическа влияния, но подъ разни форми.

Идеалъ бихъ да не бѣда криво разбранъ, ако се изразявамъ така и за най-виситѣ между насъ. Има високостоещи индивидуалности, които въ известна степенъ сж се освободили отъ космическитѣ влияния, но само по тѣхъзи начинъ, като волята имъ се е обединила съ Логоса/Създателя на Космоса, съ друга дума, тѣзи индивидуалности сж дошли въ хармония съ Космоса. И все пакъ за такива най-висши между виситѣ се приема, че тѣ, докато се движатъ въ физическо тѣло, и, следователно, понасятъ наложениятъ имъ ограничения, трѣбва да чувствуватъ единъ хармониченъ аспектъ, напр. на Плутона, действувачъ благотворно, одастливително и спомогателно, и другъ хармониченъ аспектъ напр. на Сатурна, действувачъ угнетително, прогивно и ограничително.

За за такива високостоещи същества изводитѣ досежно бѣднатѣ аспекти трѣбва да се модифициратъ, това не е нужно повече да се изтъква и обяснява. Обаче, на този важенъ въпросъ и досега често не се посветява нужното внимание отъ видни астрономи. И за най-виситѣ между насъ програмата е установена въ главни черти още при възпалването/инкарнацията, обаче, тѣ иматъ повече лична свобода да се отклоняватъ малко въ лѣво или дѣсно отъ линията на главното направление. Тѣ могатъ да правятъ това безъ да нарушаватъ равновеснето, — безъ да изпадатъ въ конфликтъ съ законитѣ на Космоса, защото тѣхната воля е една съ онази Универсална воля, която съставлява основата на Космоса и къмъ чиято еволюция тѣ се стремятъ.

Обикновенитѣ човѣкъ може само твърде малко да се отклонява отъ своята програма и отклоненията му сж допустими до такава степенъ, до каквато неговата воля е обединена съ Логоса. Най-висшата свобода се явява, следователно, като най-голяма доброволна обзрзаностъ съ Създателя. Свободната воля на бодѣла зависи, значи, напълно отъ неговото морално становище въ еволюцията.

Всичко въ Космоса става по установени закони. "Има ли случайности?" би запитах нйкой. Случайността-всe пакъ, обаче, въ кръга на известни граници-е непосредствена последица отъ личната човйшка свобода, неговата свобода да се отклони ва отъ ~~развитията~~ програмата.

Воляцията на Космоса се извършва неизменно въ строго ограничени линии-опредѣлени отъ Логосъ-е на малката лична воля на всеки човйкъ е дадена тйкмо толкова свобода, колкото това е съвместимо съ абсолютната воля на Логоса, съ други думи, до които не изпада въ конфликтъ съ хармонията на Космоса. И съ нашата слаба лична воля ние причисляваме "случайността", които съдвременно ставатъ въ насъ най-голямъ източникъ за поука, защото чрезъ тйзи случайности попадаме въ конфликтъ и добиваме опитъ.

По този начинъ случайността става условие за развитието на свободата, защото чрезъ случайнитъ малки нйди, които създаваме съ нашитъ дйла, ние се запознаваме по-добре съ нашия нивне същество, побеждаваме го и така постигаме по-голяма свобода. При болниелството отъ хората, обаче, въпросътъ за свободната воля се намира още въ начално положение, така че ние не сме способни да твърдимъ, че най-голямата частъ отъ човйчеството не е въ състояние да даде на свои нивотъ опредѣлено направление. Тйзи хора така просто "живятъ". Тй следватъ своята Карма и опититъ, които провятъ, сами да хванатъ кориялото въ ржката, съ много слаби, ва да достигнатъ трайни успѣхи.

Особено силни, които силно попадатъ подъ влиянието на Луната, съ наклония да се оставятъ на съдбата, а много планети още повече вломяватъ положението въ знака Водолей.

Донечето планети, особено асцендентътъ, свърце или месецъ, въ голямо опредѣленъ знакъ, означаватъ по-силно развитие на волята.

Така наречената косна планета/по-право планета въ дошъ аспекти/, особено Марс въ меридианъ и въ нехармониченъ аспектъ силно свърце или луната, чрезъ голяма импулсивностъ, която е последица отъ това положение, ще принуди човйка да бъде винаги въ по-голяма или по-малка степенъ играчка на обстоятелствата. Другитъ аспекти къмъ свърце и луната ще могатъ да докажатъ туй твърде много промъки.

Отъ казаното е ясно, че крайната целъ, хармонията, се достига само чрезъ борба. Въ свързанъ съ това можемъ да си поставимъ въпроса: винаги ли е владѣла въ Космоса тази хармония, която сега се открива въ него? Дали тази хармония е постигната чрезъ борба? Отговорътъ ние да бъде решително само утвърдителенъ.

18

И тука от борбата най-сетне е произлезла хармония. Че тази хармония и днесъ не е още абсолютна, това може деско да се докаже със откритията на астрономията.

Трѣбва да си представимъ, че хармонията въ Космоса е произлезла чрезъ отдѣляне на нехармоничнитѣ елементи, съ други думи, че числото на планетитѣ въкога е било много по-големо отколкото днесъ и че онѣзи, които съ имали ексцентрични пътища и съ това съ застрашавали да нарушѣтъ равновеснето, или съ модифицирали елиптичния си пътъ като, вследствие привличането отъ другитѣ планети, съ го направили параболченъ или хиперболченъ и по този начинъ съ били отстранени отъ нашия Космосъ, или пъкъ порали отклоненията си съ понадали прѣмногo подъ владѣщата привлекателна сила на слънцето, следъ като съ обикаляли известно време около него въ една постоянно стѣснѣваща се спирала, най-сетне съ паднали върху него и по този начинъ съ се сведили съ своя първоизточникъ. Това не се ли символизира отлично въ Библейския разказъ за изгубения/блудния/ синъ?

Така постепено съ отстранени дисхармоничнитѣ елементи отъ нашия Космосъ и е постигната хармония. Ине виждаме, че планетитѣ, които иматъ най-голямъ обемъ и могатъ, следователно, да бъдатъ най-опасни за другитѣ/Винтеръ и Сатурнъ/, въ своя пътъ иматъ най-малка ексцентричностъ, когато астеронидитѣ които се намиратъ въ голямъ колачество между Винтеръ и Марс-наброяватъ ги до 750 - иматъ твърде ексцентрични пътища и съ това ни показватъ една дисхармония въ Космоса. Тази дисхармония, обаче, е твърде незначителна и за това не може да причини промѣни въ хода на другитѣ планети.

На тѣхъ трѣбва да гледаме като на изсове отъ една планета която още Кеплеръ предпологаще между Винтеръ и Марсъ, поради голѣмата празнина, която се намира тамъ въ голѣмото разстояние между планетитѣ пътища.

Въ нашия Космосъ има още единъ другъ дисхармониченъ факторъ, а именно, кометитѣ и метеоритѣ. Вторитѣ се явяватъ по пътищата на първитѣ. Кометитѣ съ цѣганитѣ на Космоса; тѣхнитѣ пътища съ твърде ексцентрични и много отъ тѣхъ се движатъ далеко на вѣкъ отъ границитѣ на нашата планетна система; вѣкон де се и връщатъ повече назадъ, претерпяйки отъ слънцето на нѣкоя друга планетна система.

Една частъ отъ кометитѣ, а именно по-големата частъ отъ онѣзи които се движатъ въ скъпото пространство около слънцето като планетитѣ, могатъ да водятъ прехода си отъ слънцето.

Тези отъ другата група, обаче, които се движатъ въ профигуроможно направление около слънцето, трѣбва да третиратъ като

чужди пришелци, които други планетни системи са изхвърлили въ всемирното пространство, а нашето слънце ги привлекло; тѣ сега се опитватъ да постигнатъ една хармония съ нашата планетна система.

Рояцитѣ отъ метеорити, отъ които най-известни сѫ парсеидитѣ/въ августъ/ и лесиидитѣ/въ ноември/, се появяватъ всѣка година на голѣми маси - наброяватъ повече отъ сто такива рояци, - но, понеже сѫ много дребни, тѣ не могатъ да причинятъ нѣ каква промѣна. Тѣ нападатъ на голѣми количества на нашата земя подъ влиянието на нейната сила.

До колко кометитѣ могатъ да причинятъ промѣни и безпокойствия, това положително не може да се каже. Че тѣ не ги докарватъ хармония, това вѣднѣж астролозите, макаръ че за тѣхното влияние нѣщо неложително не е известно въ астрологията.

Така ние виждаме, че дори и въ нашия Космосъ не владѣе още абсолютна хармония. И понеже човѣкъ е подобие на Космосъ, една микроскопична рефлексия отъ него, явно е, че у него за всегич не се намира абсолютна хармония, особено пѣлъ когато той сам по разни начини си създава дисхармония.

Отъ астрономическитѣ открития можемъ да научимъ още много досеко нашето бѣдѣе.

Ние знаемъ, че движението на земята/и на другитѣ планети/ около слънцето не е точно елипсоидно, а спирално, съ други думи, земята въ своята обиколка все повече се приближава къмъ слънцето, и трѣбва да дойде времето, когато тя ще се съедини пакъ съ слънцето, отъ което е произлегла.

Това трѣбва да приемемъ и за човѣка и за другитѣ природни царства, които се намиратъ въ еволюция. Крайната цѣль е: съединяване пакъ съ източника на живота и същаннето - съединяване пакъ съ Логоса, който се манифестира въ четиритѣ природни царства.

СИМВОЛОГИЯ

Въ всѣки хороскопъ вкѣтитѣ представляватъ индивидуалността, т. е. висшия, непроменения човѣкъ, отдѣленъ отъ физическата си личностъ и промѣнливото си тѣло. Колкото човѣкъ се издига по-високо въ моралното развитие, толкова по-малко той подпада подъ влиянието на вкѣтитѣ и знаковетѣ. Отъ тука виждаме, колко е трудно при обсаждане на хороскопа да познаваме приблизително моралното становище на новородения. Горното може да известна степенъ да се каже другояче, хато се постави за вкѣтитѣ: тѣлото / + /, за знаковетѣ: душата, именно чувствуването и висшето мислене / ∞ /, за знакътъ о е символъ на безкрайното / ∞ /, тѣми три съедно образуватъ човѣка или Космоса / о / . Последния ва за планетитѣ: духътъ и висшето мислене / ∞ / .

знакът се употребява и за земята и за точката на дясното въ хороскона. ☉

☽ е символът на слънцето. Означаваша също егото, индивидуалността, волята.

☾ е символът на луната, а също и на личността, на душата - на страстите и уседакитя - а същевременно е и символът на мозъчното мислене.

Знака на земята или на човека / ⊕ / можем да си мислим като състоящ се отъ безкрайния духовенъ принципъ / о / и материалния принципъ / + /, съединени въ едно цѣло, или съ други думи, като духовенъ принципъ-божественото-крътосъща се съ материалното.

Споредъ казаното ние можем да разберемъ символитъ на планетитъ и да ги поставимъ въ свързка съ нашето мислене, върху което тѣ всички упражняватъ своето специално влияние, а именно:

Въ / Марс / ♂ по-висшето, духътъ се обладава отъ нѣшето, материята. Импулсивното мислене.

Въ ♀ / Венера / духътъ владѣе материята, кръстатъ е победенъ чрезъ безкрайната любовъ. Мислене въ ритъмъ.

Въ ♄ / Сатурнъ / интелектатъ / ☿ / е засѣченъ отъ материята, отъ мисленето въ мозъка, ограниченъ / свързанъ /, зависимъ отъ материята, следователно, егонистиченъ. Концентрация.

Въ ♃ / Юпитеръ / мисленето се е издигнало надъ ограниченото на материята и по този начинъ се е обогатило чрезъ въображенето. Така Сатурнъ се въздига въ планета на интуицията, докъ материята / + / заемъ подчинено положение.

Въ ☿ / Меркурь / намираме обединени всички символи. Той е символътъ на хвъркатиа божи пратеникъ, символътъ на издростъта. Той представява любовта на планетата Венера, осъзнана отъ разума / ☿ /, който може да действа свободно, безъ да бжде забуленъ отъ материята.

Неманифестираното божество винаги се символизира чрезъ кръга / о /, а манифестирацето се божество се представя чрезъ точката / . /.

Така, цѣлниятъ символъ на слънцето / ☉ / означава неманифестираното божество, което се манифестира само отъ себе си, като по-въсшъ човѣкъ. Колкото и високо да се издигне човѣкъ, той винаги си остава една манифестация на Логоса, и така за човѣка, който въ края на земната еволюция е достигналъ съвършенството и е победилъ наложеното му ограничение отъ физическото му, астрално и ментално тѣло, ние можемъ да приемемъ като символъ: една точка, заобиколена отъ двойна окръжностъ, т. е. завършена манифестация въ завършеното / ☉ /.

⊙ Единия "личният кръг" е символ на електрически личност.
 ⊙ Единия "късечен кръг" е символ за магнетично-абсорбираще.
 Δ е символ за огнения елемент-активен, мъжки.
 ▽ е символ за водата-пасивен, женски.
 = е символ за въздух-проводник.

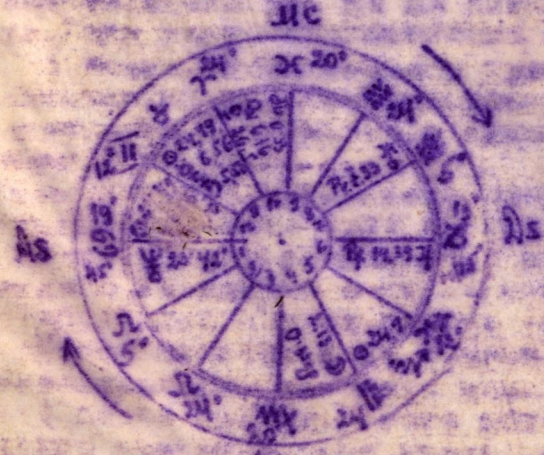
□ Квадрата е символ за земята - ограничаващ.
 * Звездата е символ за кисело реагиращи химикали.
 ☾ Знака на луната е символ на алмазически окисляващ.
 ⊕ е символ за вечното движение в космоса, представя се и като + и като ☩ знака. Този символ има още много други значения, по които могат да се напишат цели книги.

⊕ - точката на частното
 ♁ - каудъ драконисъ, змеева глава-повратна точка.
 ♁ - кауда драконисъ, змеева опашка - повратна точка.
 Това са двете точки, където луната пресича еклиптиката, когато върви на север и на юг. ♁ е означен в дъно горе в Бремерис като възел/Ноде/ на луната. Положението на ♁ е твърде противоположно. Тя се движат в обратна посока през водния с скорост около 3 минути до 24 часа.

♁ е точката, където луната пресича еклиптиката, когато отива на север и за това се нарича северен възел/Ноде/.
 ♁ се означава притиска се нарича змея възел. Влиянието на змеевата глава се счита за благоприятно, а това на змеевата опашка, напротив, за неблагоприятно.

На този знак дълги произходи се съществуват на много места обичай, да се заковава подкова/петало/на прага на вратата като талисман против зли влияния.

ХОРОСКОНЪТЪ

Хороскопът е показанието на 12-те зодиахи знакове, слънцето, луната и планетите, в момента на раждането и наричано в астрономията възел земята. Той на живо представлява картината на макрокосмоса в микрокосмоса и изобразява човека, който се е родил в този момент. В рисунката всички кръгове представляват Еклиптиката са означени в кръга 12 знака на животи. Кръг

16. май 1915 г. 7ч. 50м. сутринь, Хага 52 гр. 5м. сев. ш. 4°, 13' из,
 отъ Гринвичъ.

Центъра на кръга се взема отъ земята, респ. отъ родения, въ когото е тегленъ хороскопа. Иквите линии раздѣлятъ на 12 къщи, които въ кръга се представятъ еднакво голѣми, такова сѣ, обаче, само при екватора. Възетата, където иквитѣ всѣзгатъ окръжността, се наричатъ върхове на къщитѣ.

Хоризонталната по-дебела линия пресѣта екватора, надигащата се отъ лѣво точка е изтокъ/асцендентътъ/, а спускащата се отъ дѣсно - западъ/десцендентътъ/. Горната половина на кръга е за планетитѣ, които при рождението се намиратъ надъ хоризонта, долната половина е за сѣни, които въ този моментъ се намиратъ подъ хоризонта. Перпендикулярната по-дебела линия, наречена меридианъ, раздѣля хороскопа на източна и западна половина, които се срѣдатъ по-горе въ земята, най-високата точка на небето, която обикновено се нарича срѣдна точка или междуцѣелие/М. С./ Той ни показва ягъ. Доде дватѣ половини се срѣчатъ въ ноговата точка/Надирь-кога/, наричанъ често северъ/Южнѣ Цѣели или I. С./ Тѣзи четири точки сѣ четиритѣ ягли на хороскопа. Тѣ иматъ голѣмо значение.

Хороскопитѣ, раздѣленъ отъ екватора и меридиана на 4 сектора, може да се разглежда въ свързка съ 4-тѣ год. времена, а именно:

Летъ /М. С. /
 Асч $\frac{1}{2}$ западъ
 $\frac{1}{2}$ Дс
 северъ
 I. С.

1. Пролѣтъ. Много планети въ тази частъ даватъ много възможностъ на родения да изпреди въ живота и му осигуряватъ помощта на приятелъ. Този секторъ представлява младинитѣ.

2. Лѣто. Много планети въ този секторъ сочатъ на много работа, която има да се извърши въ втората половина на живота. Тази частъ представлява срѣдната възраст.

3. Есень. Много планети тукъ сочатъ, че най-важната работа започва въ срѣдната възраст. Животътъ е по-малко цѣлствъ, енергията е по-малка, а сѣде и наклонността къмъ прогресива е по-малка.

4. Зима, или напреднала възраст. Колкото повече планетитѣ се приближаватъ къмъ изтокъ, тѣхното влияние става по-голѣмо, освенъ, когато се намиратъ близо до ноговата точка/Надирь/, където влиянието е много силно. Мислитѣ се устремяватъ къмъ старитѣ дни и къмъ живота следъ смъртта на тѣлото.

Много планети надъ земята, при дневно рождение, сѣ изобщо благоприятни; животътъ дава на новородения много възможности да се прояви. Когато повечето планети сѣ подъ земята, при нощно рождение, това предвѣщава латентни качества, които не намиратъ случай да се проявятъ въ пълната си сила.

Планети, стоящи въ крѣпѣ, особено въ М. С. и асцендентитѣ, упражняватъ извънредно силно влияние върху характера, течението на живота и тѣлесната конструкция. Асцендентътъ е главно, който опредѣля формата на тѣлото и единъ опитенъ астрологъ може често съ голѣма точностъ да опредѣли часа на рождението /ако знае датата/, като схди по конструкцията на тѣлото и по формата на лицето. Когато, обаче, една планета се намира на асцендента или на върха на М. С., тогава възростъ е по-труденъ понеже тази планета може много силно да повлияе върху тѣлесната конструкция. 12-тѣ знакове на Слънзика иматъ 30 градуса голѣмина, а на екватора това е схдото съ 12-тѣ къщи, обаче, домъ се пренесена северъ или на Вгъ отъ екватора, настѣпва една неправилностъ въ голѣмината на къщитѣ, която неправилностъ се увеличава толкова повече, колкото се отива по-нататкъ на северъ или на Вгъ.

Причината е тази, че знаковетѣ на голѣмо разстояние отъ екватора се издигатъ твърде косо/наклонено/ надъ къщитѣ и по този начинъ често се случва да имае схдни знакъ на върховетѣ на две следващи една следъ друга къщи. Като последица отъ това, естествено, че липова единъ знакъ на друго мѣсто въ хороскона. При много голѣма ширина, напр. при хороскони въ северна Норвегия, може да се случи да се получи схдни знакъ на върховетѣ на четири следващи една следъ друга къщи, а пакъ въ следващата къща да липоватъ три знака. Чрезъ това, естествено, силно се повлиява върху голѣмината на къщитѣ и въ горния случай четиритѣ къщи да възлизатъ приблизително само на 30 градуса, когато следната къща съ липоватитѣ три знака да възлиза приблизително на 4. 30-120 градуса.

Притежавамъ единъ хоросконъ за нѣкого, който е роденъ близо до Норвегия; въ този хоросконъ липоватъ въ първата къща знаковетѣ Козирогъ, Водоей, и Риби, а пакъ на всички върхова на 10, 11, 12 и 1 къща стои знакътъ Стрелецъ. Липоватъ, следователно, всичко шестъ знака.

Знаковетѣ на Слънзика се издигатъ на източния хоризонтъ, следователно, хоросконътъ се върти по сѣмачекото отъ стрелата направление, отъ изтокъ презъ Вгъ на западъ. Планетитѣ се движатъ въ противно направление, отъ изтокъ презъ северъ на западъ и отъ западъ презъ Вгъ на изтокъ. Явно е, че причината за вързото се намира въ въртенето на земята около собствената ѝ осьъ, а въ второто въ сѣмото напредващо движение на планетитѣ. На това трѣбва да се внимава при поставянето на планетитѣ въ къщитѣ.

ДВАНАДЕСЕТТЪ ЗНАКОВЕ НА ЗОДИЯКА

<u>Знакове</u>	<u>знакове</u>	<u>добра проява</u>	<u>лоша проява</u>
1 Аркест	овенъ	ръководещъ	заблуждаващъ
2 Таурусъ	бикъ	постояненъ	упоритъ
3 Гемини	близанци	подвиженъ	хитърт
4 Канцеръ	ракъ	възприемчивъ	чувствителенъ
5 Лео	лъвъ	самосъзнателенъ	горда
6 Вирго	девица	детайлиращъ	дребнавъ
7 Либра	везня	хармониращъ	раздѣлящъ
8 Скорпио	скорпионъ	мистиченъ	чувственъ
9 Сакитаркусъ	стрелецъ	изявенъ	бунтовнишки
10 Каприкорнусъ	ковезъ	услужливъ	уморяващъ се
11 Акварюсъ	водолей	идеалистиченъ	хаотиченъ
12 Пивнесъ	риби	универсална любовъ	морална слабостъ

Въ 5 и 6 редици е направенъ опитъ да се изрази въ една дума приблизително характерътъ на знака, както се проявява въ най-съвършенната и най-несвършенната форма. Между тѣзи две крайни форми отъ висшъ и нисшъ видъ има безбройно много преходи и междустепенни.

Следващото тукъ разглеждане на знаковетѣ отъ животния кръгъ е взето отъ "Пророкуване по животния кръгъ".

Никой не може да ни каже, кога въ древнитѣ времена са пръвъ пътъ се срещатъ знаковетѣ на животния кръгъ и тѣхнитѣ навенни. Фактъ е, че тѣ като понятие сѫ родени съ и отъ човѣшкия духъ. Не е случайностъ това, дето мажътъ въ своята борба въ този животъ, притесненъ вътрешно и външно, отправя сърдцето си нагоре къмъ звездитѣ, които свѣтятъ спокойно, непоколебимо, незадѣнати отъ всички шумъ тукъ доле. Отъ това настъпва у него пѣкъ смирение и твърдостъ; тѣхното спокойствие и непокътнато го правятъ смиренъ и достоенъ. Какъ става това? Не знае ли човѣкътъ, че, както неговото колело на работѣ минавава крага отъ ликава до гроба, така и планетитѣ минаватъ отъ образуването до изчезването си? Не знае ли той, че въ тѣхната свѣтлина има огънь, въ топлината имъ мъръ и пленкъ, а движението имъ представлява кедъ на разрушаването? Какъ може такова неспокойно движение да му даде мъръ?— Да важно това е известно на човѣка много добре, но, като наблюдава звездитѣ стъ доле, той схваща надъ всичко, че въ тѣхното кръгово обикаляне има постоянство, трайностъ, въ тѣхното шумене — сигурностъ, въ тѣхната огненостъ — законъ.

Законът, който владее въ всички тѣзи явления, владее и въ самия човѣкъ, законътъ въ движението и промѣната, въ образуването и рушенето, това е законътъ за живота и смъртта на човѣка. Тази велика мисля, че нито не е само случайността, е мислята, която смирява човѣка, като наблюдава звездното небе се надъ главата си. И това, което той не може да отърве през деня въ разгара на борбата при безоблачната синица на сѣдното слънце, му се разкрива при всѣка свѣтлина, която му се мерне въ тъмната сѣнка на нощта, при всѣка звезда, която му се покаже.

Чудно ли е, че при раждането на човѣка нощъ нощното небе, въ историята/защото е било вечеръ и е било утро, денъ нести - Витие 1, 31. / мислителтъ въ него се издигналъ отъ тъмния хаосъ, за да дери свѣтлината? Чудно ли е, че човѣкътъ, като се е приближилъ духовно къмъ звездетъ, застаналъ е мирно и благодарствувалъ? Че е строилъ къщи и покриви за нощта, видове и кули за нощта? А чудно ли е, че той е въздигналъ жилището си вѣдъ звездетъ и стола си между слънцето и луната?

Имаже трѣбва да тупти великото сърдце, което държи въ движението всички тѣзи нѣща.

И като човѣкътъ на точната наука, отричайки законмѣрностъ въ всѣко външно явление, счита себе си за познавачъ на слѣди закони, на които почиватъ тѣзи явления, така и древнитъ мъдрецъ обрѣдаха сърдцето си къмъ трайнитъ знакове на природнитъ тайни, като се опитваха тамъ да намѣрятъ и разбератъ вътрешната основа и причината на всички свѣтовни промѣни. Великото сърдце тѣ не ги намѣриха въ природата. Кой би могълъ да намѣри причината на движението въ самото движение? Но тѣ домуваха неговото туптене. И това, което тѣ научиха отъ великия порядъкъ на живота, бѣше мъдростъ, доказателство за която се намира въ царството на духа.

Мъдрецитъ видѣха трайнитъ знакове и ги групираха, и имъ доложа имена, и ги броиха по дванадесетъ. Набскинитъ разбраха съ сърдцето си и украсяваха храмоветъ си съ знаковетъ на животния кръгъ, представлявайки взаимосвязането на духа на ситуация, по вътрешенъ импоръ на природата.

Три се наричатъ божествени: Ариесъ - мислителтъ, Таурусъ - душата, Гемини - духътъ. Посредствомъ тѣзи три се установи Кендери-пространството, за да се намѣри мѣсто на рождението на Бео-горящото сърдце на свѣта.

Следователно, докато Ариесъ, мислята, е станала въ Таурусъ дума и въ Гемини действие, пространството въ Кендери ги обхваща като облегло, надига се Аео, огъните на духа, на пасивната Вирго, материя, майка, Мария, девица. И Това, което се ро

отъ нея, да бъде тогава духъ и материя въ едно, отъ два вида
 раждане, отъ два пола. Либра, възникъ на духа и материята, е
 25 равновесие.

Но простотата не може да бъде добродетель и безобидността
 та не е заслуга. Човѣкътъ е само това, което той е вавнедѣль.
 При простотата на Либра, на човѣка подъ зеленитѣ дървета на
 неговитѣ детински удоволствия, змията пълзи напредъ, змаетъ
 Скорпио, прелѣстителтъ. Либра, идеалниятъ човѣкъ, роденъ отъ
 осеиване на духа надъ девствената материя, още не е пѣдо
 повече отъ една хубава възможность, додето не е подложено
 на изпитание. Затова духътъ воли човѣка въ пустинята, да не
 бъде поведенъ въ изкушение. Отъ тука Скорпио, прелѣстителтъ,
 се нарича змаетъ на смъртъта, както и на живота. Защото, който
 падне въ изкушение, той пропада въ закона "отъ материя въ
 материя". Но, който устои, той достига въ знака на новъ животъ.
 Защото, както змиата, когато обгече кожата си, се явява като
 новородена, така и този знакъ отъ смъртъта образува новъ по-
 висшъ животъ на духа. Който въ Скорпио бъде введенъ въ ис-
 кушение, той трѣбва да влезе въ борба съ собствената си при-
 рода.

Следващиятъ по-нататъкъ знакъ е този на Сатурниусъ, на
 стрелеца, изобразяванъ често като кентавъръ. Горната частъ на
 тѣлото-мисълта- е човѣшката частъ, долната - животинската,
 влеченията. Съ стрелцата на мисълта той цели хити въ-високъ
 но влеченията му препятствуватъ да го достигне. Затова той
 трѣбва да се възкачва по-нататъкъ по хълма на ливнеца.
 Това, което е видѣлъ въ Сатурниусъ, съ окоето на духа, трѣбва
 да се стараете сега да достигне съ ногата на действено. Това
 значи: той не бива само отъ далеко да стреля съ стрелата на
 мисълта, която е безрозрачна, свободна и вечна: не той
 трѣбва да следва тази мисль съ всичката си воля, съ цялата
 си енергия. Затова намираме следния знакъ изразенъ въ Акви-
 корнусъ: косата, която самотно и тихо се качери по планините
 все по-уморително, все по-изоставена. Това е човѣкътъ, който
 трѣбва да осъществи, каквото е видѣлъ.

Но и това още не е достатъчно. Който се качва на върха, на
 възвишението на духа, той се отчуждава отъ човѣчеството, отъ
 звитъ, и на висотата, осакотенъ, той остава само съ себе си.
 На оногоя, който знае за скривената на духа само за себе си,
 въ степенето, че само машина си тѣлъ, която очаква да
 сение и миръ отъ висотата на уздиченето, липсва приземянето.
 Затова знакитъ, който трѣбваше да следва, е Аквираусъ, водолѣй
 човѣкътъ, който пада на колѣне, за да пѣлъ ома, пѣленъ съ
 кива вода, въ долината при краката си, тамъ вода.

И тази вода е мисленният елемент за рибата, изобразена в следващия знак. Иисусът, същевременно знак, който, като два дъга свързва небето и земята. Но и знаците на кръста, на икрането. Така знаците Иисусът обикаля и се завръща в Архетипа, знака на божественото, същевременно знаците на жертвата. Вечико, каквото оде е останало животинско в човека, трябва като агнецъ да се жертвува в храма на Бога, онеи, чиято мисъл/която, както видяхме, като неговъ сътъ предшествува всички дъки и действия на сътворенното/ е по-висша стъ на ната мисълъ, изисква жертвата на едно невинно, девствено тѣло.

Като и да обръщаме и въртим животния кръгъ, срѣду насъ винаги блесва свѣтлината на разкритата в Христа вечна истина. И така пакъ в друга форма:

Лео е горящото сърце на бащата; Вирго е девата, материята, майката, която възприема, зачева сина; Либра е самият синъ в своето Божествено равнодушие, претегленъ споредъ веснитѣ на дветѣ естества; Скорпио е неговото мъжучеие в пустинята на временното му раждане; Сагитариус е неговата слава, която цѣли високо къмъ престола отдѣлно на Отца; Кенрикорнъ е неговия всегдъшенъ ходъ презъ страданията къмъ славата на хълма на кръста; Акваркусъ е знаците на Теченето на живата вода, извраща изв неговата вътрешност...

Вечико, до става в царството на Духа, се отразява и въ до-домнитѣ царства, следователно, и въ материялната областъ, то с се проявява както отв природата около насъ, така и въ насъ. Действията на Логоса въ неговия Космосъ чрезъ "седемте ина-метарски Логоси" и чрезъ 12-тѣ знакове на водняка, или какъто ги наричатъ въ библията "иерархиятъ"/патриархатъ/, се прояве вени не само при образуването на вселената, но се проявяватъ и въ насъ и около насъ въ природата, въ нашитѣ мисли и по-етивки, въ процъвяването и увѣхването на природата.

12-тѣ знакове на зодиака могатъ да се разгледватъ отв ри-зни гледища и по този начинъ да се проявятъ разни замълчени

Знаковетѣ се дѣлятъ на 4 Главни/Овенеъ, Биковеъ, Ракъ, Козелеъ/, 4 неподвижни/Телецъ, Скорпионъ, Левъ, Водолейъ/ и 4 подвижни /Близнаци, Стрелецъ, Дева, Риби/ и по-нататъкъ на четиритѣ тригоии, споредъ вида на елемента, който представляватъ, а именно: на огъни, на земята, на въздуха и на водата.

Име, следователно, имаме една троица, която се връща въ една четворица $\Delta + \square$ /. Троицата представлява въ своитѣ три аспекта качествата: воля, любовъ, мъдростъ, а четворицата символзира четиритѣ елемента на древността или четиритѣ възгледи за формиитѣ или агрегатитѣ на материята/твърдо, течно, газо, етеръ/.

Астрологическата тройца е: 1. глава, 2. твърдо, 3. подвижно.

1. Глава. Това символизира изтичащата двигателна сила въ вселената, въ която се проявява включенето въ творенето, движението и енергията, — желанието да се манифестира /рай/.

2. Твърдо. Двигателната, риководителна сила се е обзриала на спокойна, организирана и мощ, която съзида, материализира — явява въ форма и въ своята проява навиг е трайна. Това е фиксирането /гма/.

3. Подвижно. Основният тон тук е: приспособление, хармонизиране, — иждростъ и хармония се кристализиратъ изъ дветѣ предшествуващи сили. Това е поляризирането /Сатва/.

Като правимъ това теоретично раздѣление, ние не трѣбва да забравиме, че въ действителността тритѣ си винаги едно и държатъ заедно, макаръ различно да се манифестираатъ. Основниятъ тонъ отъ 1, 2 и 3 е реп. воля, жбость, иждростъ. Ясно е, че безъ риководната иждростъ двигателната сила на волята още действува унищожаваще, вмѣсто съзидающе, а хармонизираще стремление безъ трайностъ и непоколебима мощъ не може никогъ да бжде вечно, а че си остане само временно.

Тази тройца на проявяващата се сила се нараства въ четиритѣ елемента /както старитѣ ги наричаха/: огънъ, въздухъ, вода и земя. Ние ще ги считаме като различни форми или агрегати, въ които се проявява манифестирането, а характерътъ на знака, както и владетелътъ на знака ще ни посочатъ тѣзи форми.

Въ всяка манифестация ние получаваме, следователно, една комбинация на тритѣ или на четиритѣ, или на тройцата Δ съ кръста $+$, съ други думи на духа съ материята.

Знаковетѣ на всички тригоъ можемъ да разглеждаме по следния начинъ: Да вземемъ за примѣръ тригоъ на огъня γ, β, α .

Въ първия знакъ / γ / можемъ да сравняваме двигателната сила на вселената съ началото на едно праволинейно или параболно движение къмъ една цѣль, напр. както пуснатата стрѣла. Това е активно реализиране на огнения тригоъ /проява мортална/.

Вториятъ знакъ / β / изразява винаги едно организираще, изправяваще, храняще качество, въ което, тъй да се каже, е кондензирана двигателната /възбудителната/ сила, като въ нѣкой акумулаторъ /проява астрална/.

Третиятъ знакъ / α / изразява едно облекчение, освобожденіе на акумулираното напрежение на сили и може, следователно, да се сравни съ улучване на стрелата въ цѣльта /проява физическа/.

Цѣлото можемъ да схванемъ като картина на една навика, падаща къмъ долницата. Начало е първиятъ импулъс, който е причи-

на се подвизването на съзнателната маса отъ планетския символ / γ /; - съзнателът се откъсва, задвижва се и се потърквава къ доде, като се чалена на грамадни маса / Ω /, за да се отрони- лиса следъ единъ моментъ съ трескъ надолу въ долината / χ /.

Съвсемъ отъ друго становище кабалистите разглеждаха зна- ковете на водняка въ тѣхния последователенъ редъ. Споредъ знаковете, тѣ раздѣляха водняка на 22 годѣни и 56 кадки ар- каки, тайнствениости, отъ които всѣки управляване определено влияние. Първите 4 аркаки спадаха подъ знаковете γ , δ , Π , Θ , и символизираха животинското съзнание, следниятъ четири идатъ подъ знаковете Ω , M , \approx , W и представляватъ човѣшкото съзна- ние, а четитѣ последващи аркаки /отъ тѣхъ 3- съ подъ знака χ / идатъ подъ знаковете δ , \approx , M и χ . Знакътъ W предста- влява знака на генерацията съ двата крайни полюса: дегенера- ция и регенерация и отъ друга превързва думата, следъ като се види сила, като средъ /знакътъ W / се нарича въ по-рано средъ /къмъ следващ аркаки / χ / и достига духовното съзна- ние, но и тука има да преврѣчва три области, додето се ечете за аркаки посветяване въ δ /дванадесетия аркаки/. Тука именно стѣи χ /Впитеръ /- /господаръ на δ / като "наистель на прага", което не увърло за това посветяване /възвисяване/.

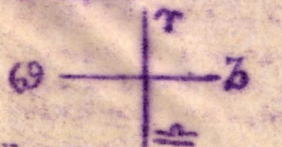
Така и между Θ и \approx съ ставали въздигания въ по-висши състояния на съзнанието.

Четиритѣ твърди знакове съ символизирани въ свикласъ, а име- но въ знаменитѣ съ копита членове на лъвъ / Ω /, на крилата на орела / W /, въ тѣлото на бика / δ / и въ главата на чо- вѣка / χ /.

12-тѣ знакове на водняка можатъ да си изглеждатъ като различ- нитѣ главни фази на развитието на Логоса на нашата слънчева система и тѣси сацитѣ фази на развитието трѣбва да се преми- натъ отъ всичко, което живѣе и се развива въ този Космосъ.

Като разглеждаме по сѣщия начинъ символа на Христа и на 12-тѣ апостоли, ние приеткняме крачка по-нататѣкъ къмъ истин- ското схващане на символиката и на космическото значене, което се крие въ него.

Знаковете се раздѣлятъ на 4 главни, нарочени и нардиелни знакове / γ , Θ , \approx , δ /, 4 твърди знака / δ , Ω , W , W /, 4 подвижни знака / Π , M , χ , χ / . Тѣ помежду образуватъ угли отъ 90 и 180 градуси.

Глазенъ кръстъ

твърдъ кръстъ

Подвиженъ кръстъ

Два следващи единъ следъ други главни, твърди или подвижни знака от винаги 90 градуса отдалечени единъ отъ другъ /образуватъ четригълненъ аспектъ/. Друго дѣление се прави на: 3 огнени знака / γ, β, λ //, 3 земни / ζ, ν, σ /, 3 въздушни / π, ρ, ω / и 3 водни / $69, \mu, \chi$ /.

Тригълни огнени знака образуватъ помежду си винаги единъ гълъ отъ 120 градуса /тригълненъ аспектъ/, а сѣцото е и съ земнитѣ, въздушнитѣ и воднитѣ.

огнени
тригълникъ

земни
тригълникъ

въздушни
тригълникъ

водни
тригълникъ

Огненитѣ знакове винаги образуватъ съ близкитѣ въздушни знакове единъ гълъ отъ 60 градуса, а също и земнитѣ знакове съ воднитѣ. Дветѣ групи образуватъ гълъ отъ 180 гр. съ втории въздушни или водни знами.

Четиритѣ елемента: огънь, въздухъ, вода и земя, представляватъ 4-тѣ области, въ които човѣкъ, егото, се дели: етира, ниско: по-висока ментална, висшата земя ниско ментална, астралната и физическата области. Или, ако правимъ сравнение съ самия човѣкъ, респ. духътъ, разумътъ, астралното тѣло/тѣлото на влечението/, материалното тѣло.

Тригълни кръста можемъ да сравнимъ съ тригълни групи на индукти а именно: главникъ кръстъ съ Рая/активностъ/, твърдиятъ кръстъ съ Тама/постоянство, трайностъ/ и подвижниятъ кръстъ съ Сатва/ритмусъ/.

Главнитѣ знакове владѣятъ главата и разума; твърдитѣ - владѣятъ душата и волята; подвижнитѣ владѣятъ тѣлото и сѣтнитѣ органи.

Мисленостото отъ планетитѣ въ огненитѣ знакове правятъ рожения: положителенъ, енергиченъ, действающъ, стремящъ се напредъ, импелсивенъ. Повечето отъ планетитѣ въ въздушнитѣ знакове го правятъ: даровитѣ, изтъненъ, мисленъ, фантазиращъ, учтивъ, идеалностъ и често нестойностенъ. Повечето отъ планетитѣ въ воднитѣ знакове го правятъ; негативенъ, чувствителенъ, мечтателенъ, неясенъ, стеснителенъ, боязливъ, романтиченъ, често и неподвиженъ. Повечето отъ планетитѣ въ земнитѣ знакове правятъ рожения: способенъ, практиченъ, трудолюбивъ, економиченъ, внимателенъ, тактиченъ, търпеливъ, расервиранъ.

На първо място при разсъждениято се вземат предвидъ Вещеденствът, сѣнцието, луната и владетелитъ на възходящия знакъ, нареченъ вроденъ Заповедникъ/повелителъ/.

Всѣки знакъ се овладѣва отъ една планета, както се вижда отъ дадеката по-доле таблица и всѣки знакъ владѣе опредѣлена частъ отъ човѣжкото тѣло:

Знакъ	Елементъ	Частъ на тѣлото	Владетелъ
1 Υ Арнесъ	знакъ на огънъ	глава и лице	
2 ♄ Таурусъ	" "	земя	зратъ и тилъ
3 ♊ Геминя	" "	въздухъ	бѣлъ дробъ и мишци
4 ♋ Канцеръ	" "	вода	стомахъ, гърди
5 ♌ Лео	" "	огънъ	сърце, дробъ
6 ♍ Вирго	" "	земя,	черва, корем. кух.
7 ♎ Либра	" "	въздухъ	бедрa, бхбречи
8 ♏ Скорпио	" "	вода	полови органи, мехури
9 ♐ Сагитарусъ	" "	огънъ	къжки, хълбоци
10 ♑ Каприкорнусъ	" "	земя	колена
11 ♒ Акварусъ	" "	въздухъ	пикали, глезени
12 ♓ Риадесъ	" "	вода	нозе

Забележка: Да биде владетелъ на единъ знакъ, значи, дейността на една планета да изпква повече въ известенъ знакъ, отколкото въ други знакове.

Милки знакове сж	: $\Upsilon, \text{♊}, \text{♌}, \text{♎}, \text{♏}, \text{♑}, \text{♒}, \text{♓}$	/положит/
Немилки	" "	: $\text{♄}, \text{♋}, \text{♍}, \text{♐}, \text{♑}, \text{♒}$	/отрицат/
Северни	" "	: $\Upsilon, \text{♄}, \text{♊}, \text{♌}, \text{♎}, \text{♏}, \text{♑}$	
Южни	" "	: $\text{♋}, \text{♍}, \text{♐}, \text{♑}, \text{♒}, \text{♓}$	
Знакове на повратни кръгове:		$\text{♋}, \text{♍}, \text{♐}, \text{♑}$	
Дълго издигащи се знакове	:	$\text{♋}, \text{♍}, \text{♐}, \text{♑}, \text{♒}, \text{♓}$	за северно полушарие
Късо	" "	: $\text{♄}, \text{♋}, \text{♍}, \text{♐}, \text{♑}, \text{♒}, \text{♓}$	за южно п.

Всѣки знакъ отъ 30 градуса се раздѣля на равни части отъ по 10 гр., наречени деканати. Първиятъ, вториятъ и третиятъ деканати на всѣки знакъ иматъ едни владетелъ, както цѣлия знакъ, но като сѣвладетелъ вториятъ и третиятъ деканатъ имат владетелитъ на двата знака отъ едната група, напр. на Овенъ

свладетелитъ на втория деканатъ е владетелитъ на Лъвъ/на втория огненъ знакъ/, а на третия деканатъ владетелитъ на Стрелецъ/на третия огненъ знакъ/ и т.п.

Владетелъ ♂ γ 0-10	Владетелъ ♀ β 0-10	Владетелъ ♀ π 0-10	Владетелъ ♀ ζ 0-10
свладетелъ ♂ γ 10-20	свладетелъ ♀ δ 10-20	свладетелъ ♀ π 10-20	свладетелъ ♀ η 10-20
свладет. ♂ γ 20-30	свладет. ♀ δ 20-30	свладет. ♀ π 20-30	свладет. ♂ ζ 20-30
свладет. ♄	свладет. ♃	свладет. ♃	свладет. ♃

Владетелъ ♂ λ 0-10	Владетелъ ♀ μ 0-10	Владетелъ ♀ = 0-10	Владетелъ ♂ ν 0-10
свладет. ♂ λ 10-20	свладет. ♀ μ 10-20	свладет. ♀ = 10-20	свладет. ♂ ν 10-20
свладет. ♄	свладет. ♃	свладет. ♃	свладет. ♃
λ 20-30	μ 20-30	= 20-30	ν 20-30
свладет. ♂	свладет. ♀	свладет. ♀	свладет. ♃

Владетелъ ♄	Владетелъ ♃	Владетелъ ♃	Владетелъ ♃
♁ 0-10	♂ 0-10	♁ 0-10	♁ 0-10
свладет. ♄	свладет. ♃	свладет. ♃	свладет. ♃
♁ 10-20	♂ 10-20	♁ 10-20	♁ 10-20
свладет. ♂	свладет. ♀	свладет. ♀	свладет. ♃
♁ 20-30	♂ 20-30	♁ 20-30	♁ 20-30
свладет. ♂	свладет. ♀	свладет. ♀	свладет. ♂

Покоже тѣхъ свладетели при преценката на асцендентитъ упражняватъ второстепенно влияние покрай действието на владетеля, необходимо е да пояснимъ по-добре деканатитъ и тѣхнитъ свладетели.

Индическитъ астролози подраздѣлятъ знаковѣтъ още на Двадесетъ замсакъ, т. е. по на $2\frac{1}{2}$ градуса, които нѣкъ иматъ свои свладетели. Освенъ това има и друго дѣленне на Замсакъ по $3\frac{1}{3}$ град. Астериуми по $13\frac{1}{3}$ град. Трисамскъ по 1 град. и т.п.

Сяко раздѣлятъ и деканатитъ на две, като наричатъ първитъ 5 гр. позитивната, а вторитъ 5 гр. негативната половини. Тѣ сѫ интересни и иматъ значение, можеби, отъ астрологично гледище, но за практиката иматъ малко значение, затова можемъ да ги оставимъ на заденъ планъ. Съ деканатитъ, обаче, въпроситъ стои иначе. Ако напр. имаме асцендентъ 15 гр. не е достатъчно да изучимъ владетеля на кораболана Венера, а трябва да знаемъ и положението и асцендентитъ на свладетеля Марса/на втория деканатъ

АСЦЕДЕНТИТЪ или ВЪЗХОДЯЩИЯТЪ ЗНАКЪ

Изгледъ, темпераментъ, общъ характеръ.

Частята на знака, която при раждането се надига на източния хоризонтъ, изобщо взето, определя формата на тѣлото, темперамента и характера — модифицирана, обаче, отъ знака въ които сѫ поставени Слънцето и Луната, и отъ влиянието на планетитъ, които взематъ твърде видно мѣсто въ хороскона, напр. въ асцедентитъ или въ М. С.

Асцедентитъ изобщо отразява тия характерни качества и впечатления, които новородениятъ е усвоилъ въ не-равнинитъ си животи — въ противовесъ на единъ противоположенъ полъсъ, десцедентитъ, който отразява качества, които още не сѫ добре развити, които, следователно, въ съзруга, съработнина и съучастника биха били желателни, за да образуватъ заедно едно хармонично цѣло. Сждо е отъ М. С. приетия знакъ по-честога упражнява твърде силно влияние върху външността и характера.

Изразитъ, че асцедентитъ определя формата на тѣлото и общия видъ на характера, не трѣбва да се разбира буквално, но трѣбва да се приеме, че качества на тѣлото и душата представляватъ единъ рефлексъ, отражение на цѣлото небосводъ съ всичка негова конституция — въ момента, когато известна частъ на нѣкой знакъ е започнала да се качва.

Така погледнато, неизбежно е заключението, че при различнитъ мирови отразенето на небето или съ други думи, действително на асцедентитъ върху тѣлото и душата трѣбва да бъдатъ различни, защото небето при различнитъ мирови, при една и сѣда станова да качването, е различно.

До колко това влияние може да бъде различно, ще ни покаже подробното изследване; предварително твърде малко отъ него е известно. Знае се, обаче, че разликата не може да бъде твърде голяма.

М. С. представя единствения пунктъ, на който можемъ да бъдемъ напълно сигурни, докато това при другитъ върхове, знаци и при асцедентитъ, не е така. Това се забелязва сегиз-тогиз когато се сравни характера и тѣлесното устройство, такива, каквито действително ни ги представя, съ това, което би трѣвало да бъдатъ, споредъ подотдѣла на знака. Но нѣкога при такива случаи действителността точно отразява картината на предидещитъ и на следващитъ знаци. Не винаги можемъ да установимъ това, обаче, когато времето на раждането не е фиксирано точно.

Въ такъв случай М. С. често ще ни дава разрешението. Сходо и Изоб. Нагавъ казва въ своето астрологично съчинение "Фром Иноер то Поет", че много малко внимание се отдава на М. С. Последниятъ думи въ края на всѣки знакъ/въ М. С. Дец. и Надиръ/ сѣмъ заеиз въ съкратенъ видъ отъ поменатото съчинение

А Р И Е С Ъ - ОВЕНЪ. Владетель Марсъ. / Знакъ на огъня

ТИПЪ: АНГЛИЧАНИНЪ. Арисезъ като асцедентъ: Кралъ Георгъ V, Кармекъ Силва, Ани Верантъ, Оливеръ Кромвелъ.

Чистиятъ Арисезъ-типъ има сухо, мускулесто, силно и килаво тѣло. Шията е слаба, главата въ челото, особено въ слепитѣ очу широка. Това е така наречената кляновидна глава; коситѣ и брадата тъмно-черни, докато мустацитѣ обикновено иматъ по-светлякъ цвѣтъ. Жълто-зелени и червени коси се срѣщатъ често подъ влиянието на Арисезъ, особено, когато неговия владетель Марсъ се качва въ асцедента. Скъдевремени въ такъвъ случай, на лицето се намиря обикновено и една бреза. Цвѣттътъ на кожата е бронзовъ, погледътъ остъръ.

Характерътъ е буенъ, бръвъ, импулсивенъ, колериченъ, смелъ. Арисезъ-типъ не отстъпва предъ нищо, готовъ е всичко да предприме, върви предъ всички ѱапроци и препятствия, като неговъ вото желѣно здраве му помага при това. Той не може да бжде подчиненъ, винаги желее да бжде на върха, независимо отъ това дали има способноститѣ за това или не. Подъ тоя знакъ се срѣщатъ пионеритѣ, водителитѣ, - но скъдевремени и много празни глави. Той действува бързо и върви своята работа съ въодушевление; това при по-висшя типъ по-често се изражда въ фактивизъмъ.

При оценката винаги трѣбва да се наблюдава, какви аспекти на други планети приема този знакъ и неговия владетель Марсъ. Защото тѣзи аспекти могатъ силно да изменятъ характера. Разбира се скъдото важи и за другитѣ знаци.

Горното е особено приложимо добре при изривитѣ 10⁹ на Арисезъ-изривитѣ деканатъ, чийто единственъ владетель е Марсъ. Вториятъ деканатъ зато свой съвладетель има слънцето, третиятъ - Витеръ, поради което качествата на тия два деканата скъсѣени съ тия на знацитѣ, чийто владетели скъ, респ. Слънцето респ. Витеръ.

Този знакъ управлява главата и лицето.

Арисезъ-типъ обича аргументитѣ и съ удоволетвие посещева времето си на учене и наследване. Слънцето въ този знакъ е повишено/египетското название на Арисезъ е Рема, т. е. една по-висока лежача област на Египетъ/. Най-свещенитѣ мѣста на египетскитѣ храмове били покривани съ овнешка кожа.

Опасността на Арнесъ-тиуз лежи въ пресияването - поставянето голѣми задачи на тѣлото и духа, - липсата на почивка. Той трѣбва да се научи да надвива своята суровостъ, нетърпеливостъ и възбудителностъ и да се приучва къмъ добезностъ и търпение. Но тоя начинъ той не придобива и телесно здраве. Нему е нужно движение върху природата.

Арнесъ въ М. С. дава горещо желаніе за себепроявление. Той иска да бъде авангарда, водителятъ. - Изпълненъ е съ надежда, горѣ отъ желаніе да върви напредъ, но понякога е твърде непостояненъ.

Арнесъ въ десц. дава влечение къмъ прогресивно мислене и непрекъснато промѣнение на етановидата - следователно липса на постоянство.

Арнесъ въ Т. С. Основната черта на характера е силностъ, последствие отъ надежда, което обаче, понякога се изразява въ безразсъдна дързостъ и нетърпеливостъ.

ТАУРУСЪ - ТЕИЦЪ /Владетель Венера/ Знакъ на земята

ТИПЪ: АМЕРИКАНЕЦЪ. Като асц.: Георгъ Вашингтонъ, Генераль Улисъ Грантъ.

Дава ниско, обито, силно тѣло, дебелъ гръбъ, малкъ, правъ носъ съ основата обикновено дълбоко връзанъ.

Краицицѣтъ сѣ къси и силни, рѣцѣтъ широки и тежки съ къси прѣсти. Рамена широки, коса густа, често къдрава. Чело широко и обикновено ниско, усни дебели, очи приятелски, тъмни и засѣчени отъ гъсти вежди.

Таурусъ управлява тина, врата и гръбляна.

Качества на характера: себелюбие, устойчивостъ, които се израждатъ въ педантизъмъ, фантазйорство и упоритостъ, когато замирамѣ знака или неговата владетелка Венера въ дисхармони.

Въ Таурусъ месецѣтъ има повишение. Особено силненъ е Таурусъ-типъ на първия деканатъ въ своятъ сиквнатим и антисиквнатим, твърде резервиранъ е, обича удобствата. Владетелка на първия деканатъ е Венера, на втория деканатъ съвладетель е Меркурий /Дева/. Този деканатъ е повече критиченъ и егостиченъ, но същевременно и твърде интелектуаленъ. Третия деканатъ има за съвладетель Сатурнъ /Козирогъ/, при което леностъта, къмъ която Таурусъ показва склонностъ, отстъпва мѣсто на по-голѣма дейностъ. Последниятъ деканатъ се характеризира съ по-малка благонадеждностъ и по-голѣмо себелюбие, отклонето дървини.

Стремжѣтъ на този типъ трѣбва да надвие своятъ силно свързани съ земното влечения и да култивира въ себе си републиканско чувство. Освенъ това трѣбва да бъде надвита и наклонностъта къмъ леностъ.

Овенъ въ М. С. дава силно желание за миръ и за консумация отъ една заслужена почивка - да живее плодотворно на извънредната работа, което често е твърде материалистично. Той е възприелъ известна степеност, което не изменя лесно.

Овенъ въ десец. Духътъ е постояненъ и неизмененъ. - Може би, даже упоритъ и неоподатливъ.

Овенъ въ I. С. Основната черта на характера е постоянство, твърдостъ и упоритостъ.

Г Е М И Н И - БЛИЗНАЦИ /Владетелъ Меркури/.

Знакъ на въздуха

ТИПЪ: ВЕНЕРИЦЪ. Като асц. Рихард Вагнеръ, Лордъ Тенисонъ, Данте, Вернадъ Поу.

Дава високо, право, слабо тѣло, тѣсно лице, изкривенъ, остъръ, обикновено ястребовъ носъ. Погледа остъръ и проникателенъ, силенъ интелектъ, кафяви очи, тъмна коса. Вървъ ходъ, при тиха не силно си маха ръцетѣ. По-високостоящиятъ Близнаецъ е твърде нескроменъ, лукавъ, лъжливъ и обстоятелственъ, той мълчи само когато му се затворятъ устата. Крайници дънки, ръце често изси и винаги въ движение, даже и когато седн мирно на своя столъ. Впрочемъ, уместно Гемини е също тъй подвиженъ, както и физически. Този знакъ дава много на науката и отлични оратори. Гемини обикновено е свързанъ съ здраво тѣло.

Този знакъ управлява дробоветѣ, ръцетѣ и раменетѣ.

За да се изкачи по-високо, този типъ трѣбва да смекчи своя студентъ позитивизмъ и чрезъ насивностъ да остави своята интуиция да действува. Неговото неспокойствие тогава ще изчезне.

Първиятъ деканатъ е чисто интелектуаленъ и се управлява отъ Меркури. Вториятъ има за създателка Венера/Либра/ и свързва чувството съ студения интелектъ. Третия деканатъ има за създателъ Сатурнъ и Уранъ/Водолей/. По-високиятъ идеализмъ и любовта къмъ съюзитѣ, които съответствуватъ на този знакъ, правятъ третия деканатъ най-добъръ между другитѣ. Разбира се, много зависи отъ аспекти, които асц. и владетелътъ приематъ.

Типътъ Гемини трѣбва да надвие своя егонизмъ и повърхностностъ и да култивира въ себе си чувство за дългъ и себепознание. Но тоя начинъ той ще излекува своитѣ нервни възбужденая - неврастения и истерия.

Гемини въ М. С. дава силно желание за себепроявление и много къмъ оригинални художествени и интелектуални дѣла. Становище свободно, неограничено и силно интелектуално.

Въ десец. Плодотворностъ въ мислитѣ, често обаче, липса на чувство за отговорностъ - за да го приложи на практика - и вътъкчавостъ.

Геминия въ I. С. значи известна приятелска импулсивностъ, чрезъ която лицето ще постигне много въ нѣкои направления.

КАНЦЕРЪ - РАКЪ /Владетель Луна/.

Знакъ на водата.

ТИПЪ: ХОЛАНДЕЦЪ. /не ирландецъ/. Като асп.: Левъ Толстой, Чайковски, Г.-ка Ед. П. Блаватска, Кайзеръ Вилхелмъ II, Анджъ Зола.

/Последните два случая ни показватъ, колко много планети въ единъ знакъ/схдновременно и М.С./ могатъ да влияятъ върху възникността и характера. Кайзеръ Вилхелмъ има Марсъ и Нептунъ въ М.С./въ Риби/ и Зола: Слънце, Луна, Меркури, Марсъ, Венери въ М.С./въ Овенъ/. И двата сѣ марсови типове, схдновременно, обаче показватъ качествата на Кандера/.

Обикновено дава прекомерно чувствително, значи не силно тѣло, чиято горна половина е по-добре развита отъ долната. Главата е валчеста, езикътъ и очитѣ обикновено малки; брада слабо развита и често изкривена, носъ тѣтъ и на върха обикновено вирнатъ. Лице кръгло и бледо, уста голими и изразителни. Тѣломо изобило прави женствено впечатление.

Кандеръ управлява гърдитѣ и стомашната областъ. Характерътъ е боязливъ и страхливъ - липса на смѣлостъ и премного чувствителенъ къмъ впечатленията, въ които е поставенъ. Кандеръ-типъ се нуждае отъ домашно огнище и симпатии, но за него е много дълго време да задържи своята симпатия върху едно и схдо лице; -той е неспособенъ въ тая, както и въ нѣкои други области и това прави живота му по-нѣкога особено тежъкъ. Въ нѣкои работи, обаче, Ракътъ е твърде постояненъ: именно -по отношение своятъ идеали, - въ каквото и направление да сѣ, той ги следва съ голяма енергия, ракетъ държи здраво това, което улови. Той е подложенъ на често менажажи се душевни възбуждения. Той трѣбва чрезъ непрекъснато сменяващи се условия на живота да се развива по-нататъкъ; въпротивно, защото, защото въ предимнитѣ въздотоявания той е малко твърде малко способностъ да почувствува всички степени на емоцията, както най-виснитѣ, така и най-ниснитѣ.

Въ много случаи върху астрологията се срѣща, че Кандеръ дава силна паметь. Това може да е вѣрно за Слънцето, поставенъ въ Кандера, но Кандеръ като асп. дава, напротивъ, твърде слаба паметь.

Кандеръ е знакътъ на сентиментитѣ и медуитѣ. Но-виснитѣ и третения на Кандеръ показватъ дарба къмъ нововидство и изкуства.

Кандеръ отразява майчинството, грижливостта, симпатията, които винаги, при всички изменения, представляватъ основния тонъ на канцеровия характеръ. Мнозина водятъ единъ неуспѣшенъ

сметнически животъ, — тласкани туи тукъ и тамъ отъ своитѣ чувства и фантази, на които тѣ сѣ найвѣсно подвластни. Тѣнитѣ настроения обикновено претърпяватъ много промѣни. Тѣ вѣсно се увеличатъ отъ другитѣ, поради своята недостатѣчна самостоятелностъ и това също е причина за тѣхната малка съпротивителна сила противъ болезненитѣ влияния. — Злото също така оставя свой отпечатѣкъ, както и доброто.

Първия деканатъ се управлява само отъ променливия месецъ, вториятъ има за свой създателъ Марсъ/Скорпионъ/, който дава на този деканатъ повече устойчивостъ; третиятъ деканатъ има за създателъ Венера/Рибъ/, чрезъ което любовта и удоволствието за служене на другитѣ основенѣ токъ. Къмъ това странично действие на Венера въ този деканатъ се прибавя и това на Венеру.

Надеждата и довърнето трѣбва да бъдатъ подхранвани и неклонността къмъ инкондрия трѣбва да бъде преодолѣна. Редовни тѣлесни упражнения сѣ отъ голѣма полза.

Какъ въ М. С. Дава желаніе за извѣсно схващане на къщата и наклонността да действува върху чувствата и фантазиата на своитѣ съобща, обикновено отъ гледна точка на помиряване и съединяване.

Какъ въ десѣ. Духътъ е излъчен съ фантази, устойчивъ и отъ време на време мислецъ, фантазиращъ.

Какъ въ I. С. Основната черта на характера е терпение, което въ своитѣ най-висши прояви носи въ себе си необикновена способностъ да приспособява къмъ околната оръда и настоячиви стремежи.

Л Е О - Л Б В Б /Владетелъ Слънце/
Знакъ на огъня.

ТИПЪ: ФРАНЦУЗИНЪ. Като асп. : Бисмаркъ, Кралъ Георги Готца,
Н. Морганъ, Аделина Пати.

Тѣло най-често голѣмо, съ широки рамене, добре сложено, горната частъ по-силно развита. Коса обикновено руса, понякога червеникава, очи голѣми, лице дългосто, розова кожа и често издэдена брада.

Гласътъ е силенъ и има вѣщо запозѣдническо, което се забелѣва и въ погледа. Когато човѣкъ е любезенъ къмъ хората отъ той типъ и дава да се разбере, че ги дежи споредъ тѣхната стойностъ, тогава тѣ сѣ добри, благородни и услужливи приятели, но дисхармоничния Лео страда отъ глупава гордостъ и недружелюбностъ. Смиѣлостта е едно отъ неговитѣ добри качества.

Този знакъ управлява сърдцето и гърба; той обикновено дава здраво тѣло, както овенътъ, но сѣ по-добре сложена стойка. Неговата кажда за властъ и импулсивностъ правятъ живота

му изложенъ на много промѣни. Много зависи, обаче, отъ доброто положение на Слънцето.

Старитѣ сѣ правили голѣми тържествени служби и празненства, така нареченитѣ неонически тържества, ръководени отъ жрецитѣ на извоветѣ, презъ месеца, когато Слънцето минава презъ Лъва. По името на слънчевия Богъ у персийцитѣ Митра, тия празници наричали Митрака. Символичнитѣ истории за Самсона и Херкулеса иматъ за основа преминаването на Слънцето презъ тоя знакъ, - тѣ сѣ символично представяне на това преминаване.

Нѣкои съвременни астролози, които въ своя короскопъ иматъ знака Лъвъ по-ясно отъ другитѣ, го наричатъ "царскитѣ знакъ" - и сѣ право хората отъ тоя типъ сѣ удовлетвие придаватъ нѣко царско въ своята външностъ. Това може да се забележи даже и въ царския жезъ, съ който просякетъ, роденъ подъ тоя знакъ, приема милостинята.

Първиятъ деканатъ дава най-чистиятъ Лео-типъ. Слънцето тукъ е единствения владетель; вториятъ прибавя и влиянието на Битера/Стрелецъ/, действувае експанзивно върху тѣлото и съдвременио възбуждае влечение къмъ религии и философия. Третиятъ деканатъ има за съвладетель Марса/Овенъ/, съ което благоприятно се повлиява интелектуалната страна на характера. Лео-типъ трѣбва да науча да надвива своята суетностъ и да опита да живѣе въ хармония съ звонитѣ околни.

Лео въ М. С. дава стремежъ да остави само своята свѣтлина да свѣти и да освети тая на другитѣ, - и съ това да служатъ на Бога. Съдвременио има желание за слава и честь, но нѣкога и противоположното на това, именно - желание да бѣде ласканъ и хваленъ. Становидето извира отъ вътрешността на нѣдата къмъ всички направления.

Лео въ дес. дава парина и възприемчивостъ на духа, но малко ясностъ и детайлностъ.

Лео въ Г. С. Любвесливенъ и довърчивъ характеръ. Нѣкога се изразява въ удобна и страхлива търпеливостъ.

В И Р В О - Д Е В А /Владетель Меркури/.

Знакъ на земята.

ТИПЪ: ДВЕЙЦАРЕЦЪ. Като асп.: Царь Иконова II, Меланитонъ.
Гри де Мансанъ.

/Вирго-Церера/Деметра/ е богинята на земедѣлното и законодателка на общественния редъ. Тя блуждае по земята, за да търси своята дъщеря Персефона, която била отведена отъ Плутона въ подземния свѣтъ/.

Този знакъ представява една мома, която държи въ дясната си ръка няколко върли житни класове. Това е символът на неопетнената душа. На арабски той се казва Сунз-була, т. е. снова, което ражда. На 25. Дек. въ полунощъ въ източна Палестиня и въ граници на Израелъ ястраки звездата на момата е точно надъ хоризонта и отъ нея, споредъ учението на персите, се ражда Бога на Слънцето-Митрасъ. Сходовете предание съ други жена, се срѣща въ повечето религии.

Наблюдателностъ и скромностъ са характернитѣ качества на този знакъ. Хората отъ тоя типъ обикновено иматъ сръдно развито тѣло, добре сложено; чело добре развито съ красиво заобляне и изпъкнало въ сръдата, надъ носъ. Коси и очи тънки. Дева управлява вътрешноститѣ и краенето изобдо-поглѣдане и асимилация; освенъ това диафрагмата, симпатичната нервна система и слънчевия плексусъ/виззелъ/.

Интелектътъ на типа Дева не стои по-долу отъ тоя на Гемини, са тая разлика, че нему/линева спокойствието на последния Дева-типътъ е спокоенъ, резервиранъ, прѣтежава способностъ за бързо схващане, изобретателенъ, постояненъ, твърде уединенъ и обичащъ реда. Тоя знакъ дава добри спекуланти, които, както поради своята работливостъ, така и поради своитѣ духовни способности, си създаватъ добра карьера. Слабата страна на Дева е неговото силно развито влечение къмъ критика и при по-нисши типове, особено силно развития еготиъмъ, който при никой другъ знакъ не е тъй силно развитъ, както тука.

Той при всички обстоятелства е пълненъ съ надежда, което е характерно и за другия знакъ на земята - Виецъ.

Първиятъ деканатъ е начално подъ Меркури, вториятъ има за съзидателъ Сатурнъ/Козирогъ/, при което практичната страна на характера още по-силно изпъква. Третиятъ деканатъ има за съзидателъ Венера/Виецъ/, която къмъ другитѣ качества на Вирго прибавя дружелюбностъ и любовъ къмъ изкуствата.

Вирго-типътъ трѣбва да се стреми къмъ по-широко схващане на живота и да гледа да надвигва свой еготиъмъ. Трѣбва да се грижи за добро храносмилане/и да избѣгва посправитѣ.

Вирго въ М. С. Стремекъ къмъ чистота и опити да се повлиятъ обществената нравственостъ и здраве - чрезъ скорбяване по-слабостъ къмъ универсалнитѣ закони, които ги управляватъ. Неговите становище е това на критикъ, който отдѣля доброто отъ лошето, чистото отъ нечистото.

Вирго въ десц. значи ясенъ и практиченъ характеръ съ слаба фантазия и затова не е симпатиченъ за другитѣ.

Вирго въ I. С. Основната черта на характера е чистота, поради което съществува умрава къмъ всичко болно и нечисто.

Знакъ на въздуха.

ТИПЪ: АВСТРИИЦЪ. Като асц.: Кайзеръ Францъ Йосифъ, Полковникът Олкътъ, Пастъроръ, Брасимъ. Като типъ Пастъроръ е подъ Козирогъ - Сатурнъ, поради многото планети, които има той подъ тоя знакъ а Олкътъ подъ Лъвъ-Слънце /Сл. въ М. С. въ Лъвъ/.

Символъ на равенството. Слънцето въ Либра започва да слеза. Мистичната символика на тоя знакъ е, че въ Либра, знакъ на везнитъ, душата бива претеглена; тя натегава и потиска висшата природа, докато последната бжде надвита. Тукъ душата намира своето равновесие чрезъ потискането на висшата природа /Венера, владетелка/. Сатурнъ въ този знакъ е повзнесенъ, съ други думи, поради влиянието на Сатурна, по-висшата Венера бива поставена надъ Сатурна. Става ли това, явява се посвещението, интуицията, т. е. събраитъ въ по-ранниотъ животъ знака се събуждатъ.

Тяло високо, слабо, добре сложено, коса обикновено тъмна, очи кафяви, но подъ тоя знакъ се срѣщатъ и мезина съ руса коса и сини очи. Носъ правъ, чело надъ веждитъ силно изпъкнал. Изразътъ на очитъ честотъ, откровенъ.

Характерътъ е услужливъ, приятелъ, често малко индиферентенъ, но почти винаги симпатиченъ. Волята слаба, поради което хората отъ тоя типъ силно се влияятъ отъ обстоятелствата и външнитъ влияния. Той често е робъ на своитъ чувства и предели. Либра дава таланти къмъ изящнитъ изкуства, особено къмъ музиката. Той се стреми на всѣка цена да избѣгне депривативноститъ. Неговитъ най-голими добродетели сѫ честностъ и силно развито чувство за справедливостъ.

Либра управлява кръста, главно какъ бибрецитъ, - съ изключение на бибрецитъ таъ /Скорпио/. Тукъ се отделя: 1-секреция, отдѣляне, въ противовесъ на предишнитъ значи-абсорбция, поглъщане.

Първитъ декавати се управлява отъ Венера, вторитъ има съ владетелъ Уранъ и Сатурнъ /Водолей/, чрезъ което къмъ другитъ качества се прибавя дипломатичностъ. Третитъ декавати има за владетелъ Меркури /Близнади/. Този декаватъ дава твърде красивъ, пропорционални тѣла.

Либра-типътъ има да надвигва една известна апатия, която понякога се изражда въ индиферентностъ. Спокойствие и самотностъ, също и добра музика ва него сѫ най-добритъ лекарства.

Либра въ М. С. дава стремени къмъ красота и хармония въ живота, което се постига чрезъ естествено, всестранно образование. Стрени се къмъ популярностъ и публично признаване. Неговото стъновице е това на единъ едния; - значи съществува слабостъ къмъ кохезивностъ.

Либра въ десп. Духътъ е широкъ и безпартисенъ, пошъкога, обаче
страхливъ и нерешителенъ.

Либра въ I. С. Основната черта на характера: известно чув-
ство къмъ честъ и дѣсовъ, къмъ хармония и ритъмъ.

С К О Р П И О - СКОРПИОНЪ /Владетель Марсъ/

Знакъ на водата.

ТИПЪ: СЕВЕРО-ГЕРМАНЕЦЪ. Като асд. : Гюте, Д-ръ Рудолфъ Шайнеръ,
Морисъ Метерлингъ, Жана Д'Аркъ.

Подъ този знакъ се различаватъ два ясно разграничени типа
- на по-висшия и по-нисшия скорпионъ-типъ. Подъ него идватъ
по-висшиятъ идеализъмъ, мистици, чието влияние може да бъде по-
чувствувано въ широкъ кръгъ. Тъ сж надвели по-нисшиятъ качес-
тва, които силно характеризиратъ скорпионовия типъ, и чрезъ
победата, която тѣ сами сж спечелили, ставатъ до известна
степенъ господари на цѣлия свѣтъ. Тѣ обичатъ да бъдатъ нас-
кади и обожавани. Истинниятъ Скорпионъ е войственъ, макаръ не
раздражителенъ, - има твърда воля, ревностенъ, непримиримъ и
често грубъ. - Когато тѣ се почувствуватъ оскърбени, въ обра-
ченията сж сж непоносими, горди и често жадни за чувствени
удоволствия.

Тѣлото често е непропорционално сложено, но силно и муску-
лесто. Изрази на очитъ/кафяви или черни/ е особено и оба-
ятеленъ. Наблюдава ли се единъ нхъ този погледъ добре, мно-
го скорпионовы типове после не могатъ да бъдатъ узнати само
отъ него. Азъ познавамъ едного, който имайки Луна въ Лъвъ въ
M. C. въ аспектъ съ асд. - което е силно характерно за Лео-
типа, - само обаятелния погледъ на очитъ показва, че той има
Скорпио като аспекти.

Коси и Брада черни или кестеливи, често въдрани и гъсти.

Първиятъ деканатъ бива управляванъ отъ Марсъ, вториятъ отъ
Марсъ и Витеръ/Риби/, а третиятъ отъ Марсъ и Луна/Рака/.
Вториятъ деканатъ дава едно по-страсно и по-пропорционално
и сложено, откогато първи и третия.

Подъ този деканатъ явяватъ много спиритически медиуми и
сензитивни хора. Тѣхната главна задача е да пречистятъ и да
контролиратъ своитъ покровъ элементъ. Тази задача въ митоло-
гията е представена отъ Скорпиона, който сразява Орiona. Само
по тоя нхъ по-нисшия скорпио-типъ може да еволюира. Това
още е една отъ причинитъ, че първитъ две трети отъ неговия
животъ сж безкрайно по-тежкъ, откогато последнитъ. Скорпионъ
сва тѣлъ трѣбва да стреми къмъ висота и отетхчивостъ.

Скорпио въ M. C. Дава стремекъ къмъ власта върху съеству-
ващото на другитъ, чрезъ управление на своята воля. Ставащо
то е това на господарь, бодеръ и триклия, може би, клоуна
къмъ песимизъмъ.

Скорпио въ деец. Духътъ прави своитѣ заключения въ нагледъ нелогичекъ, базиравъ на истината и иктуицията начинъ, но тѣ сѣ прави, - съ изключение тогава, когато чувствата твърде силно говорятъ.

Скорпио въ I. C. значи, че основната черта на характера е сила, която обаче, отъ време на време въ двоитѣ проявления изглежда жестока.

САГИТАРИУСЪ - СТРЕЛЕЦЪ.

/Владетель Упитеръ/. Знакъ на огъня.

ТИПЪ: ИСПАНЕЦЪ. Като асц.: Президентъ Рузвелтъ, Кралъ Едуартъ VII, Свенъ Хединъ, Станлей.

Дава пропорционално сложено, здраво тѣло, високо чело, сини или сини очи и кестеняви или руси коси, - последнитѣ обикновено сѣ единъ знатенъ отблескъ. Погледътъ приятелски, карикатурекъ и отворенъ. Носътъ правъ или малко искривенъ, цвѣтътъ на лицето свежъ и свѣтълъ.

Характерътъ е независимъ, стоекъ и искренъ, понякога раздразнителенъ и отекчителенъ, твърде импулсивекъ и волюнтарекъ тѣ често сѣ голѣми любители на иктуванята. По-висшиятъ типъ е философскъ, твърде религиозенъ, миролюбивъ, добръ и милостивъ. Неговото първоначално весело настроение често се мѣнява, като преминава отъ благодъ и къмъ грубостъ. Много обичатъ всички видове спортъ и сѣ истински приятели на животнитѣ /особено на коне/.

Маркури въ тоя знакъ пада, т. е. интелекта тука трѣбва да замлъчи, за да се събуди по-висшето азъ, за да може то да завладѣе по-нисшето; именно, когато мисленето влечи въ ума, събужда се иктуцията и внушението.

Първиятъ деканатъ идва подъ Упитеръ, вториятъ има за свладелецъ Марси /Свенъ/, при което силно развитото чувство за независимостъ може да се намъни въ раздразнителностъ и уторгестъ. Третиятъ деканатъ има за свладелецъ Слънцето /Звзъ/, едно твърде благоприятно влияние, което довършва смекчана импулсивността и дръбави повече пожертвувателностъ.

Сагитарусъ се изобразява като единъ ченгавъръ съ обтегнати якъ. Сагитарусъ-типътъ, поради своитѣ свободни и приятелски обмиски, понякога бива невѣрно прецекиванъ въ сѣдностъ обаче, неговия характеръ е твърде прозраченъ.

Поради своитѣ импулсивни прояви, а прекиляване въ тѣлеснитѣ движения и спорта, тѣ често сѣ създаватъ неприятности и недастия. Тѣ трѣбва да се прихванатъ или повече спокойствие.

Стрелецъ из M. C. Стрели се кимъ по-висши познания, които нека да сподѣля съ другитѣ и да прилага въ своя собствена животъ. Становието е това на практичнитѣ философи, винаги готови да учатъ.

Стрелецът въ дещ. Духътъ непрестанно се стреми къмъ изслед-
ванни въ областта на науката, неспокоенъ и неусетенъ въ
своитѣ стремени.

Стрелецътъ въ Л. С. основна черта на характера е стремени
къмъ пълна независимостъ, свързана съ гордостъ, понякога даже
съ неумереностъ.

К А П Р И К О Р И У С Ъ - КОЗИРОГЪ/Владелецъ Сатурн

Знакъ на земята,

ТИПЪ: БЕЛГАРИНЪ. Като ъец.: Робертъ Шуманъ, Багаватъ Дагъ,
Гладотонъ, Микелъ Анджело.

Дава средно развито тѣлосложение съ уменъ философски духъ
и съ браня дѣлгъ. Красиви физически подъ Козирогъ се случ-
ватъ рѣдко. Този знакъ дава голѣма издръжливостъ, поради все-
то роденитѣ подъ него обикновено постига цѣльта, която си е
поставилъ, въпреки че има да се бори съ всевъзможни изчюти
интелектътъ е добъръ и, въпреки че той не може да мисли бър-
зо, чрезъ своята настойчивостъ често събира доста голѣмо съ-
кровище отъ знания. Той рѣдко е поврхностенъ, обикновено се-
риозенъ и замисленъ. Неговитѣ симпатии и антипатии не се съ-
даватъ лесно, но въ своето приятелство и умраза са постоянни

Този знакъ създава много велики духове, особено въ полити-
ческото поприще. Тѣхното вродено влечение ги кара да искатъ
едно по-високо положение и съ своята издръжливостъ, дипломат-
ическа ловкостъ и тактъ, обикновено достигатъ своята цѣль и
желания, въпреки, може би, следъ дългъ и усерденъ трудъ. Тѣ
притежаватъ силата успешно да се борятъ съ своята меланхо-
лична и измѣнена природа.

Ногледътъ обикновено е отсраченъ къмъ земята, — единъ Кози-
рогъ рѣдко да те гледа право въ очитѣ, когато говори съ тебе;
поглѣдътъ е ленивъ, веждитѣ ниски и понякога съединени надъ
носа. Косата е очитѣ черни, брада тъмна, чело високо. Тѣ обичатъ
да поворятъ нуплечло, но рѣдко говорятъ леко и увлекателно.

Месецътъ въ Козирогъ започва да пада; слънцето стои по-ни-
ско въ ъ предъ северното полушарие, но отъ този знакъ започва
накъ да се качва. При раждението на Моуса слънцето е било
точно въ знака Козирогъ. — Той е символътъ на съживяването и
въ по-дълбокъ смисълъ, на почвене одухотворяването на земята
съ всичко, което това съдържа въ себе си, — следъ като достигне
своята най-висша точка въ физическата материя. На това се дъл-
жи надничото на месеца въ ъ. Рефлектиращата свѣтлина на месецъ
да означава, за да блесне съ по-голѣма сила четинската, духов-
ната свѣтлина на слънцето. Съедновременно старото понятие за
материята бега отхвърлено и ставало истинското значение
на материята въ зависимостъ отъ духа.

Първият деканатъ има за владетелъ Сатурна, вторият Венера
а третият има като съвладетелъ Меркури/Луна/.

Митологическото значение на този знакъ още не е напълно
яснено. Пъкотъ е даващъ да видятъ въ него горския богъ
Пана, а други считатъ, че той е символъ на козата Амазетъ, ко-
ито въ островъ Кипръ върмела Зевса/Юпитера/. Това тълкуване
не е твърде вѣроятно, защото Юпитеръ въ Б започва да пада.

Причинитѣ за болеститѣ чухъ сж обезсѣдчението и недовол-
ството, които могатъ да бъдатъ отстранени чрезъ спонсоре сѣ
прияно общество и сѣ надеждни погледи. Трѣбва да се избѣгва
самотността, ако искате да се чувствувате дастилизъ.

Б въ М.С. дава силно желанне да се издигне надъ обстоятелс-
твата. Услужливъ и съгласенъ сѣ стоещитѣ по-горе и често ви-
соконѣренъ и небреженъ къмъ стоящитѣ по-долу.

Б въ десн. Духитѣ е дълбокъ и проникателенъ, но ѣкогъ малко
лицемѣренъ и ограниченъ.

Б въ Т.С. Основната черта на характера е горещо желанне за
растене.

А И В А Р И У С Б - ВОДОЛЪЙ /Владетелъ Урана, Сату-
риъ

Знакъ на въздуха.

ТИПЪ: ШВЕЙЦЪ. Като аси. : Алфредъ де Мисе, Жюль Саяло.

Лордъ Салисбъри.

Дава подобно на Коварогъ, силнъ спокоевъ, търпеливъ и чистъ
тентъ характеръ и остъръ, проникателенъ, философски духъ, който
обаче, при Водолей сѣ движи повече въ идеалистично направле-
ние и често е свързанъ сѣ разговорностъ и свободно чувство
къмъ пластичнитѣ изкуства. Този знакъ дава влечение къмъ са-
мостностъ и сариснонѣтѣ учене, особено въ окултно направление
Изследването на всички кѣве, които се отклоняватъ отъ обик-
новото, особено изучаването на човѣшкия характеръ и на го-
лѣмитѣ въпроси на живота, сж неговитѣ любими теми. Краткѣ отъ-
титѣ обикновено силно се сливатъ отъ другитѣ.

Подъ този знакъ има два различни типа - единъ свѣтълъ и
другъ тъменъ, лицата тѣсно, брадата дълга. Отитѣ сж великолѣп-
ни. Той обикновено има много приятели.

Подъ този знакъ се ередятъ много окултисти, мистици, аскети
равностни изследователи и наблюдатели на природата, - изобдо
просвѣтени хора. Слабата страна на недоразвития типъ е, че
той твърде много се поддава на своитѣ фантазии и влечения,
които лесно се израждатъ въ болести и ненормалности. При тѣх
интелетитѣ и интуициата трѣбва да вървятъ еедно и чрезъ
търпелива работа тѣ достигатъ до едно чудесно разбиране на
силата, които действуватъ въ природата. Но той найнѣ тѣ се
поставятъ въ ритмична хармония съ вселената.

Първиятъ джанагъ има за владетель Уранъ и Сатурнъ, втория има за владетель Меркури/Влизнади/, третиятъ - Венера/Везни чрезъ което въ тази частъ на Водолей се прибавя повече хармения и по-чистъ възгледъ.

Водолеятъ, който изливя водата на живота върху земята е символъ на високо издигнатия човѣкъ, който, като сработникъ на Логоса, спомага за еволюцията на Космоса.

Слабото място на тоя знакъ е въ циркулацията, което между другото се изразява въ студени ръце и крака. Тъ се нуждаатъ отъ много движение на чистъ въздухъ.

Водолей въ М.С. показва желанието за съдействиуването въ еволюцията на човѣчеството, за което има спомага тѣхното по-прямо схващане. Становището е това на търсещия истината безъ предубеждения и съ отворенъ погледъ.

Водолей въ десц. Духътъ е ясенъ, безъ предрасждѣта, но по-много несигуренъ въ своитѣ заключения.

Водолей въ I.С. Основната черта на характера е силно развито чувство за любовъ къмъ хората, резултатъ отъ съзнаването, че това чувство е изворътъ на всички огрорения и манифестации.

И И С Ц Е С Ъ - РИВН /Владетель Нептунъ, Витернъ/ Знакъ на водата.

ТИПЪ: ПОРТУГАЛЦЪ. Като асц.: Кралица Вилхелма/Вл. въ Сат. асц. въ Рахъ/. Кралица Викториа Испанскъ, Клео де Мероди, Пий IX, Кралица Фридрихъ.

Това е много, несегте тѣло, слабо тѣлосложение - чувствителност къмъ различнатѣ влияния. Характеръ честенъ, добъръ и тихъ. Тѣ желатъ да служатъ и помагатъ всекъде, дето намиратъ случай за това; но бидейки неосигурено възприемливи, тѣ често ставатъ играчка на възнатѣ влияния и на своитѣ чувства.

Очитъ слъ светло сиво или водни, - тази нареченитѣ "рибени очи", които лесно се усъзнаватъ. Обикновено на срълната си възраст получаватъ подбръдникъ, често ятово цвѣтъ на лицето, рожметѣ обли, наведена стойка. Ръцетѣ и краката въсн в груби, косата мека, подобна на коприна.

Рибитѣ не спадатъ въ категорията на цастливитѣ хора; тѣ живѣятъ, така да се каже, въ единъ съдбоносенъ икъ, който ги принуждава въ всичко да отгизатъ на заденъ планъ. Тѣ непрекъснато иматъ да се борятъ съ всекъкви нещастия и разочарования. Това е като едно нещастие съ кръстъ на рамо, което съзрѣлиятъ човѣкъ трѣбва да взимае, преди да бъде прикованъ на кръста при знака на Овена/следващия знакъ/. Нептунъ, владетельтъ, е най-въшната, най-висшата триобемна инакъта на нашата

система; една планета, за която още малко се знае. И затова родеиният подъ тоя знакъ редже може да бъде разбракъ и оце-ненъ споредъ стойността си. На тѣхъ често се гледа съ не-довѣрие, въпреки, че тѣмъ човѣкъ би могълъ изцѣлно да се до-вѣря, — но тѣ изобщо по отношение на себе си съ твърде мал-ко възискателни.

Първиятъ деканатъ е нарывно подъ Нептунъ и Близтеръ; той дава широко и тежко сложено тѣло; вториятъ има за съзладе-теля Луната/Ракъ/ и третиятъ Марсъ/Скорпионъ/. Последниятъ деканатъ поради това получава повече сила и устойчивостъ, а твърде голѣма чувствителностъ и желателностъ, съ способностъ и справедливостъ при това, които характеризиратъ втория де-канатъ, тукъ ставатъ много поизтънени.

Чувствителното мѣсто на тѣлото съ краката. Дамата, които има тоя знакъ въ своя хоросконъ, трудно да може да носи то-вѣтъ на своитѣ обуви подъ срѣдата на ходялото и поради то-ва, ти да трѣбва да китѣе "на широка нога", ало майката-при-рода не ѝ е дала малко, красиво краче.

Въпреки, че тѣлото на хората отъ тоя типъ е слабо, на по-моць идва хармоничната природа на индивидъ и по тоя начинъ се получава едно твърде солидно здраве.

У старитѣ персийци рибитѣ се радвали на ^{революционна} почитъ. Рибѣ въ М. С. дава ясенъ погледъ въоу всички мѣща, неземна-ленъ отъ близикъ; — стремижъ да извидева човѣчеството и да го доведе по-близо до вътрешната сжидностъ на вселената. Стано-вядето е това на единъ поетъ, ясновидецъ, мистикъ.

Рибѣ въ дасц. прави духътъ твърде възприимчивъ, сждо и имаъ мистически влияния, съ други души медиумотиченъ.

Рибѣ въ I. С. Основната черта на характера е саможертвува-телностъ и благоговейностъ, поизкога се изразява и въ дълна мисла на инициатива и слабо желание за дейностъ.

ВЛИЯНИЕТО НА ДЕКНАТИВЪ БЪРХУ ТѢЛОТО И ХАРАКТЕРА.

Споредъ астрологията на индуситѣ, първата половина на всѣ-ки деканатъ е положителна, а втората отрицателна. Въ знака на Арисса имае за първия 5 гр. като владетеля Марсъ, Марсъ /полож./, а за втория 5 гр. Марсъ, Марсъ /отриц./, 3 до 10 гр. до 15 гр. имае като владетели Марсъ, Слизце /полож./, а за 15 гр. до 20 гр. Марсъ Слизце /отриц./, 3 до 20 гр. до 25 гр. Марсъ Близтеръ /полож./, а за 25 до 30 гр. Марсъ, Близтеръ /отриц./, а така за всѣки знакъ.

Въ това издание на моята "Астрология, нейната техника и ѳ-етика" азъ не се занимавамъ по отдѣлно съ деканатитѣ, както въ първото холандско издание, защото се оказа, че се дава много голѣмо значение на тѣси подробности. При опредѣлването

на асцендента, ^{ТЪЙ} типирането на асцендентът не може да послужи като сигурна ръководна линия. Това типиране е още несъвършено и изисква по-точно изучаване.

Тръбва да се запомни, че една планета, намираща се въ асцендента или близо до него, причинява една промяна, съответно на устройството на тази планета, и после, че една планета въ М. С. също така има голямо влияние върху темперамента и външността.

П Л А Н Е Т И Т Е

Споренъ рид на тяхното влияние, старитъ астрономи различаватъ добри и лоши планети или, ако възприемемъ общо употребяванитъ астрологически изрази, благодетели и злосторници. Къмъ благодетелитъ сѣдять: Венера, Слънце, а по-малко и Нептунъ; къмъ злосторницитъ сѣдять: Сатурнъ, Марсъ, Уранъ, а ~~пък~~ пък Меркури и Луна можемъ да наречемъ неутрални планети. Тези две приематъ качествата на планетитъ, чрезъ които сѣ аспектиратъ. Всички планети въ своето влияние сѣ въ зависимостъ отъ знака, въ който сѣ поставени. Нептунъ упражнява само едно хармонично влияние, когато е добре аспектиранъ, а освенъ това, само когато свързанието на новородения е достатъчно високо развито, въ да може да отговори на висшия замах на тази планета. Въ всички други случаи тя действува като злосторникъ.

Както знаменитъ, тъй можемъ да класифицираме и планетитъ въ планети на огънъ, въздухъ, земята и водата. Огненитъ планети сѣ Марсъ, Слънце и Венера. Воздушни сѣ: Уранъ и Меркури. Земяни сѣ: Сатурнъ и Венера. Водни сѣ Луна и Нептунъ.

Обикновено една планета действува най-силно въ знака отъ същото астроство, напр. - Марсъ въ огненъ знакъ, Сатурнъ въ земенъ знакъ, до таблицата, която следва по-нататъкъ, къ показва, че тукъ се срѣдять изключения, напр. Марсъ е силенъ въ водния знакъ Скорпионъ, Сатурнъ - въ Либра, въ нѣкой въздушенъ знакъ и т. и. Думата "силенъ" се взема тукъ въ широкъ смисълъ, защото въ астрологията дондъ сила и повишена дейностъ се разбира, че въ известни знакове действието на планетитъ се изразява въ най-висшето и най-чистото си значение. Въ знака, който владетелъ е планетата, нейното действие се изразява въ всичката си сила.

Причината на това е, че онази частъ отъ небето, надъ която тази планета е тъй нареченитъ владетелъ, упражнява върху човката ^{явно} влияние, което въ съгласие съ влиянието на владетеля, повишение или въдиране тукъ означава съществено благоприятно действие, напр. планетата Марсъ е повишена въ Каприкорнусъ докто че рече, че огнената, енергичка природа на Марсъ е комбинирана тукъ съ аргументирацията, тактична природа на Юпитеръ.

Всичкото това прибавяне има импулсивното действие, което напр. дава Марс в Сагитариус, отваря пътя за една опомна и неуморима работна сила, която е в състояние да преодолее всички препятствия.

Така Луната повишена в таурус, сензитивният ѝ характер малко постоянен и копилещ за промяна, ще се обогати чрез самоуврекия, постоянния, бавния Таурус, чрез което ще се постигне много добра комбинация на качествата.

Слънцето е повишено в Аркесъ, чрез което произлиза едно хармонично взаимно влияние на главата и сърцето. По ския начин става повишението на Сатурн в Либра, Впитеръ в Калцерь, Венера в Пиецесъ, Меркуръ в Вирго. Слънцето и Луната владят само над единъ знак /както планетитъ Уранъ и Нептунъ/, всъква отъ останалитъ петъ планети: Сатурнъ, Впитеръ, Марс, Венера и Меркуръ, владят над два знака, както това всобщо се приема, макаръ че това дѣление не е право и е останало отъ онова време, когато Уранъ и Нептунъ не са били открити и не се е намърило друго сръдство за "подслоняване" на планетитъ. На онѣзи, които, може би, биха били склонни да нарекатъ това "подслоняване" съ името астрологическа или окултна фантазия, сикъ желалъ да обърна вниманието, че сжидението имъ е приобързано, понеже планетитъ Сатурнъ в Водолѣй и Впитеръ в Риби показват една твърде повишена дейностъ. Това е все едно на сждото дете да дадемъ само друго име.

Тукъ даваме дѣленията на планетитъ, както се сръдватъ въ повечето случаи при астрологията:

Знакъ	Владетель	взидгане	падане	умножение
Азень	Марс	Слънце 19 гр.	Сатурнъ 21°	Венера
Внедъ	Венера	Луна 3 гр.	Уранъ	Марс
Вислаца	Меркуръ			Впитеръ
Ракъ	Луна	Впитеръ 15 гр.	Марс 28 гр.	Сатурнъ
Дьвъ	Слънце			Уранъ
Дева	Меркуръ	Меркуръ 15 гр.	Венера 27 гр.	Впитеръ
Возни	Венера	Сатурнъ 21 гр.	Слънце 19 гр.	Марс
Скорпионъ	Марс	Уранъ	Луна 3 гр.	Венера
Стрелецъ	Впитеръ			Меркуръ
Козелъ	Сатурнъ	Марс 28 гр.	Впитеръ 15 гр.	Луна
Водолѣй	Уранъ, Сатурнъ			Слънце
Риби	Нептунъ, Впитеръ	Венера 27 гр.	Меркуръ 15 гр.	Меркуръ

Графитъ означенъ съ взидгане и падане посочватъ мѣстото въ знака, където най-силно се изразява взидгането и падането

Отъ тази таблица виждаме, че планетитѣ се понижаватъ въ знака, който е противоположенъ на този, въ който се въздигатъ и тѣхното униожение спада въ знака, който е среду онея, надъ дето тѣ си владетели. Въ знака, надъ който е владетелъ, планетата може да развие най-силното си и най-чисто действие, въ своето въздигане тя развива едно облагородяващо, по-висше действие, а въ своето падане - едно по-слабо и малко или много дегенерирано действие, въ нейното униожение пъкъ дейността ѝ е твърде слаба и нечиста.

Повръзката се /P/ планета упражнява и по-слабо влияние, това означава и едно отлагане на действието.

Колкото по-бавенъ е ходътъ, толкова е и по-слабъ, а по-бързиятъ ходъ предизвиква по-силно действие и още по-бързо следване на събитията едно следъ друго.

Че се опитаме да дадемъ по единъ, изработенъ типъ за всяка планета, не е лесно защото да се намърятъ тѣзи типове между общозвестнитѣ личности, защото често не сме ги виждали, а трѣбва да се справяме съ бистрове въ музеитѣ, фотографии и биографии. Между овитѣ познати, обаче, всички безъ трудъ може да посочи разнитѣ типове. : -

С Л Ъ Н Ц Е Т О

Слънцето се почита като богъ на деня и неговии символъ, огънятъ, се е почиталъ цѣли векове отъ поклонницитѣ на огъня. Въ хитологичата Слънцето се представя чрезъ Фобуся/богъ на Слънцето/, Аполонъ, Велъ/слънце/, желнось и т.н.

Огъни, които попадатъ вляво подъ влиянието на Слънцето, се стремятъ къмъ величие, по-високо положение и мощъ. Слънцето представява въ хороскона духовния принципъ, единения човѣкъ, индивидуалността. Въ ориенталската литература то се казва сан или сяси - слънчевъ богъ. Слънцето изпраца своята жизненна сила, Прама, презъ вселената и така то въ хороскона е още временно и символъ на жизненна сила и на по-висше интелектъ. Влиянието на Слънцето, както и това на Луната, е най-важното въ хороскона, и при разглеждането на единъ хороскопъ тѣзи два центра изпъкватъ на първо мѣсто. Ако Слънцето е силно и добре поставено въ хороскона, означава добра морална основа на характера, а при лошо положение и аспектиране означава обикно^{вено} и аномалностъ, високобърне, еготицизмъ и суровостъ сърце подчиненитѣ. Слънцето чрезъ овитѣ стопляци дѣли способствува на всичко да живѣе и да поживее, то ни дарява топлина, а отъ него идатъ и всички видове изкуства топлина,

отъ които нацията животъ въ много отношения и по много начини става приятенъ, защото това, което ни доставя нашия огненъ материалъ въ форма на топлина и свѣтлина, не е нищо друго, освенъ съжстена слънчева енергия/топлина/. Ам електричеството е слънчева енергия.

Като сравнимъ седемте планети на нашия космосъ съ седемте бои на спектра и съ седемте тона на оръганата, ние намеряме, че Слънцето кореспондира съ боята оранжа и съ нотата до/с/. Слънцето управлява сърцето, артериите, дѣното око у мъжа и лѣното у жената. Слънцето има северца или жила парочина, то върви по великия пътъ на еклиптиката. Неговата средна скоростъ е 69 м. и 8 сек. за 24 часа. Напречниятъ му разрѣзъ е 111 и поименна пети по-голямъ отъ разрѣза на Земята, големината, масата му 1 и половина милионъ пъти колкото земята. Гастотата на Слънцето вълнина на 0.25, като се вземе земята за единица. Обръщането му около оста си се извършва въ 25 дни 7 часа и 40 минути, обемътъ му надминава земята 1,305000 пъти, а масата му 332,000 пъти. Слънцето се вадига въ 29 19 гр. на Овенъ и пада въ 19 гр. на Везни.

Когато Слънцето вземе силно мѣсто въ хороскопа, то прави тѣлото силно и енергично, съ силни кости, червено лице, високо и широко чело, свѣтло-русъ и къдрава коса. Държането е само-свѣдателно и вѣдѣвическо, погледътъ проникателенъ. Родителъ е леско раздразнителенъ, но прикрителенъ. Когато Слънцето е замѣлено и силно поставено, то прави човѣка горделивъ и арогантенъ, упоритъ и повръзностенъ, неспокоенъ и нѣколко нестоко, особено, ако Марсъ или Сатурнъ му повлияятъ зле.

Хармоничното слънчево влияние прави човѣка свѣстенъ, честенъ и благороденъ. Слънцето управлява сърцето и болестите му съ болести на този органъ. Слънцето дава животъ на вселената, тъй и сърцето дава животъ на тѣлото. Затова положението на Слънцето и на аспектите, които то приема, е отъ най-голямо значение въ хороскопа. Слънцето е господарятъ на всички животи, а Луната е формоиздателятъ. Всѣки животъ се проявява въ форма, затова трѣбва на първо мѣсто да се изучи аспекта, който образуватъ помежду си Слънцето и Луната. Единъ добръ аспектъ между тѣхъ означава, че животътъ може да се прояви хармонично въ формата или съ други думи: индивидуалната и личната страна на нашето същество действуватъ въ хармонично заедно /Луната -личността/.

Задача на човѣка е да подчини луната или формовата страна подъ по-висшата или слънчевата на своето съществуване и до такава степенъ, до каквато успѣе въ това, той ще бѣде господарь на съдбата си и ще "управлява своите звезди".

Слънцето упражнява най-голямото си влияние през втората половина на нашия живот. През първата половина на живота, особено в детството, дава тоя форма или влиянието на Луната. Естеството на слънчевото влияние е сухо и горещо, както това на Марс, но по-умърено.

Аполон, слънчевият бог, в старите предания се представя като един вид демон, който праде нещастие и чука по животият, но същевременно и отклонява злото. Седмият ден на месеца се счита за рожден ден на Аполон и се празнувал като такъв. Той е същевременно и бог на музиката и на чистотата, но се почита и като бог на войната/свирасе между влиянието на Слънцето и това на Марс. Той бива изобразяван като младеж с царствена и сериозна външност, въоръжен с стрела, лък, лира или триножник.

Л У Н А Т А

Луната е почитана под различни имена в символ. Някои от тях са: Сития, Изаис Селеке, Артемиза, Персефона или Прозерпина, Сока. Старите знаци, че Луната в висока степен влияе върху кожената на рождението и затова в митологията я представят, че помага на майка си при раждането на братя и Аполон.

Луната владее на температурата на телото, като влияе на дихателната и жлезиста, гърдите, червата, мехура, дървото око у мъжа и дъното у жената и причинява болести на тези части, като болки в стомаха, колики, задуха, шарка, сивина и др.

Тя представлява в човека душата с нейните различни усещания и прояви, като остроти, желания и емоции. Тя представлява в човешкия, както Слънцето представлява по-висшия, Луната, воради близостта си до земята, е най-важният канал, чрез който се проявява енергията, жизнената сила на Слънцето, като влияе върху земята и върху всичко по нея. Всичките планети представляват такива канали, тяхното влияние е слънчева енергия, модифицирана чрез индивидуалния характер на всяка планета.

Луната обвива своя път през 12-ти знака на зодиака около земята за 27 дни 7 часа и 43 м. 36 сек. Тя се върти като Слънцето точно по еклиптиката, а се отклонява на север и

на юг от нея, има следователно, ширини, както планетите. Големината на Луната е приблизително $\frac{1}{30}$ от големината на земята, напречния ѝ разрез е 2160 мили /на земята 7926/. Скоростта ѝ се мени между 12 гр. и 15 гр 15 м. за 24 часа.

Тамъ, където луната взема твърде силно положение въ хороскона, тя произвежда стройна фигура съ къси ръце и крака, съ дълги ръце и носе. Лицето е кръгло и бледо, очите сиви. Характерътъ е симпатиченъ но непостояненъ, а когато Луната получи лоши аспекти, тогава тя прави човѣка ленивъ, невнимателно чувствителенъ, страхливъ, меланхоличенъ, недоверчивъ - споредъ планетите, които изпращатъ лошите аспекти. Очисти, които подпаднали силно подъ влиянието на Луната, често прекарватъ единъ истински цигански животъ, тѣ копнѣятъ за провѣнки, макаръ че дълбоко въ сърдцето си мечтаятъ за приятно домашно огнище. Извънредно чувствителни съ къмъ външни впечатления, но обикновено прекарватъ труденъ животъ. Страдатъ отъ мечтателностъ. Природата на Луната е флегматична, студена, влажна и промѣнлива. Старитѣ съ имали едно особено дѣленне на Зодиака споредъ четиритѣ фази на Луната/всѣка отъ по 7 дни приблизително/въ 28 лунни дни и на всѣка отъ тѣзи фази приписвали особено влияние. Суга това дѣленне не се употребява и значението му се е изгубило. Заслужава, обаче, да се направятъ изучаваня въ това направление.

Луната е голѣма събирачка на жермоничното и нехармоничното което иде чрезъ аспекти отъ други планети.

Луната добре аспектирана въ една къща-хгова-е една гаранция за успешенъ животъ. Особено много помага добритѣ аспекти съ Юпитеръ и Венера въ достигане на доброто въ материалния свѣтъ. Единъ отъ най-лошитѣ аспекти въ хороскона е четиритѣ-дневна или опозицията на Сатурнъ.

Всѣкога трѣбва да се внимава, щото Луната да взема характера на знака, въ който е поставена, напр. ако стои въ Овенъ, ще се прояви влиянието на Марса въ импулсивностъ и пр. въ добри и лошъ смисълъ, споредъ аспектитѣ.

Лошо аспектирана Луна е сигуренъ знакъ за слабо здраве, особено презъ първитѣ седемъ месеци на животъ.

Луната има голѣмо влияние върху всички, което има връзка съ медиумитетъ, спиритизмъ, психомѣтрия и пр.

За мисленето аспектътъ съ Меркури е твърде благоприятенъ, като къмъ хладното логическо мислене се прибави въображението на Луната.

Меркурий е изразът на всички планети, взети заедно и за това го наричат кверкватия пратеник на боговете. Думата "богове" тукъ означава планетните духове. Халдейското имъ име е Иббо, което значи знание, същото значение иматъ и еврейскот египетското и гръцкото названия. Думата Иббо намераме и въ много исторически имена: Небукаднезаръ, Небополсаръ и др. Той означава още и мощъ, сила, затова и много вавилонски царе съ се наричали така.

Меркурий е богатъ на крадците и търговците. Това излетина не е ласкателко за последните, да бждатъ въ същата рубрика съ първите, да иматъ общъ богъ. Волта на Меркурий е жълта, бележката му е Е/иш/. По-рано името му е било Хермесъ. Символът му е Кадуцей /мезлив, около който съ увити две змии, гледащи въ огледало/. Богътъ Меркурий винаги се представя съ този символъ. Той владѣе мислителния центъръ на мозъка, панелта, речта, носовитъ крина, дробовитъ, нервите, ракетъ, краката. Неговитъ болести съ афекти на тѣзи органи, напр. дефекти на гласа/свръхване/, пресивване на гърлото, нервно кашляне и пр.

Понеме се намира много близо до слънцето, Меркурий, гледанъ отъ Земята, понякога не се отдалечава отъ Слънцето повече отъ 28 гр. и затова може да образува съ него само няколко аспекта

Следъ Луната, Меркурий е най-бързъ въ своето движение. Срѣдната му скоростъ е 59 м. и 8 сек. за 24 часа, но може да достигне скоростъ отъ 1 гр. и 40 м. за 24 часа. Той изминава приблизително въ 27 дни пхтя си /P/. Обемътъ му е 1/20 отъ този на Земята. Гъстотата му е 1.26.

Той по природа е колебливъ, променливъ, студень и сухъ. Чрез силната позиция въ хороскопа той упражнява влияние върху структурата на тѣлото и характера. Тѣлото прави възелано и гъвкаво, дълги ръце. Тѣсно и дълго лице, тънка, изпадаща и често остъръ носъ, коса и брада черна и тънка, движение и ходъ бързи, чело добре развито, а съ това и организътъ на мисленето.

Неговото влияние съведава мжже на литературата и на точнитъ науки; тѣ съ твърде възрнемчиви, бързи и остро умни въ аргументирането, а често и добри оратори и писатели. Недостатъцитъ, които причинява Меркурий съ: егоявизъмъ, своекривке и самохвалство. Този последния недостатъкъ може да се държи съ

"Богъ знае всичко, но единъ нехармониченъ меркуровъ типъ знае всичко по-добре."

Както Луната, Меркуръ взема боята на знака, въ който е поста-венъ, напр. въ огнения знакъ той прави мисленето остро и мазре-менно, въ въздушния знакъ Либра и Бододей идеалистично и ху-домествено, въ Близнаци е проицателенъ и художнически умъ, въ Скорпионъ царва човѣка вадливъ и по настроения и пр.

По-нататкъ зависи отъ аспектитъ, които Меркуръ получава от другитъ планети. Всѣки аспектъ на Луната е благоприятенъ и докарва дарба за лесно прииспособяване, но лонитъ аспекти до-карватъ същевременно и голямъ неспособностъ и изнотия, въ концентриране на мислитъ. Единъ добъръ аспектъ отъ Сатурнъ пра-ви ума способенъ за концентрация и за въдъбочителни научни занятия изобдо. Сатурнъ не обича бързането и повърхностната работа. Единъ добъръ аспектъ на Венера дава вкусъ и любовъ къмъ изкуството и къмъ всичко елегантно и хубаво, но въ нѣкои случаи - чувственостъ и повърхно схващане. Единъ добъръ аспектъ на Марсъ дава смелостъ, самоувървеностъ, предприемчивостъ, готов-ностъ, любовъ къмъ аргументиране и сила за преодоляване на препятствията, когато напр. единъ лошъ аспектъ на Сатурнъ до-карва противното, а именно липса на куражъ и самоувървеностъ, липса на енергия, страхливостъ, стеснителностъ и пр.

Единъ добъръ аспектъ на Уранъ прави ума оригиналенъ, изас-брегателенъ, интуитивенъ, въ всичко различенъ отъ обикновеното всекидневното. Подъ това влияние характертъ може да се види страненъ, неочакванъ, но оригиналенъ и въ всѣки случай интере-сенъ. Такива хора съ врагове на всичко дѣлнично, на всѣко ими-тиране. Единъ добъръ аспектъ на Нептунъ при по-низко развити индивиди де докарва особена склонностъ къмъ блекване, разсе-янностъ въ мисленето, на по-високо развититъ индивиди де дѣру-ва високо развито художествено чувство, една дѣйса да се от-павяватъ тайнитъ на природата, от други думи, да видятъ онова, което за мнозина не съществува, да мислятъ гениално, да раз-биратъ метафизичното. За да се убедимъ въ тѣзи влияния на Нептунъ, достатъчно е да прочитамъ хороскопитъ на Шелей, Катъ Листъ, Рубенцакъ, Рудолфъ Чайнеръ и др.

Отъ околната срѣда на новороденото дете Меркуръ представ-лява въ хороскопа по-млактитъ брати и сестри.

За дѣтството на Меркуръ въ разнитъ знакове де се говори по-сетне.

Меркурь/Хермес/е билъ сикъ на Впитера/Зевса/ и на Майя /Богиня/. Представяватъ го като посланикъ на боговетъ и като божи сикъ, у него се проявява голъмо неспокойство, лажливостъ, остроумие и крадливостъ. Той напр. открадва 50 говеда, но тъй ловко излъгва, че Аполонъ избухва въ смѣхъ. Като богъ на настъритъ, представятъ го да води или носи единъ овенъ. На краката си той има крила и на главата си насторена шапка.

ВЕНЕРА

Така наречената хубавица, гръцката Афродита, у Финикийцитъ се нарича Астарта, у вавилонянитъ Иана, у асирийцитъ Иштаръ, у еврейтъ Асторетъ. Завръщането на изгонената Иштаръ отъ царството на Хадесъ на земята, това е асирийскиятъ символъ на идеята пролѣтъ.

Влиянието на Венера е добро. Следъ Впитеръ тя е най-голъмия ни благодетель. Нейниятъ токъ е А /ла/, а боята ѝ кълто-сикъ. Отъ старитъ е наричана още: Астарта, Афродита, Фрейя, Лакшми /жената на Вишну/. Тя е била богаята на брака, на любовта и на хубостта. Известна е подъ името Лудиферъ и Хесперъ. Венера била жена на Вулканъ.

Тя владѣе надъ утеруса, половитъ органи, оваритъ, шията, естажевата гърба, кръвоноснитъ склове, гърдитъ, бхбрецитъ и чешметитъ, а нейнитъ болести сж въ повечето случаи последица отъ извъннѣрна чувственостъ.

Въ хороскона тя представлява по-старата сестра, жената, майката, любовницата. Срѣдната ѝ скоростъ достига 59 м.8 сек., следователно, еднакво съ Сизитето и Меркурь. На голъмина е почти еднаква съ земята. Тя се движи презъ течението на 42 дена назадъ, а наглежда неподвижна два дена, когато движението ѝ преминава въ обратно направление напредъ. Най-голъмата ѝ скоростъ е 1 гр. 20 м. въ 24 часа. Гхстотата ѝ е 0,92.

Природата на Венера е нежтвена, влажна и студена. Когато тя земе сила новина въ хороскона, това води къмъ по-ранно влечекие къмъ другия полъ, къмъ любовъ къмъ всичко хубаво и хармонично, но съдновременно и къмъ удоволствия и задоволяване на всичко чувствено. Последното качество става преобладаващо, кодето влиянието на Венера се пречисти чрезъ Впитеръ и Сатурнъ. Марсъ /страсть/-другиятъ полсъ на Венера, трябва да бъде победенъ, ва да се прояви въ всичката си чистота и хубостъ. Геликатното действие на Венера.

Име можемъ, следователно, да различаваме два типа на Венера:

висшеятъ, който дари хубостта, идеалистичниятъ и насмийтъ, който дари чувствена наслада.

Венера дава една доста изса, изтънена фигура с криво и кръгло лице, блестящи, мила очи, грациозни въ бузите и брадичката, приятенъ гласъ. Доброто ѝ влияние прави новородения любезенъ, услужливъ, човѣколюбивъ, художнически настроенъ, но при силно афектиране безгриженъ и чувственъ. Последното става подъ влиянието на Марсъ. Следователно, всеки аспектъ на Марсъ, нѣкъ и на Уранъ, трѣбва да считаме за неблагоприятенъ, понеже последната планета винаги дава на наклонноститѣ на Венера особени изгледи. -

Лошо аспектиране на Венера въ мъжки хороскопъ означава, че новородениятъ нѣма за дълго да се спогавда съ другия полъ. Сждото е означено и въ женския хороскопъ, кждето Марсъ/противния полъкъ на Венера/ е впе аспектиранъ. При добри аспекти може изобщо да се приеме прогавното. -

Въ митологията Венера се представява ту сивсема гоня, ту обвива въ морско-зеленъ вуалъ /като родена отъ морска нека/ въ повечето случаи тя е придружена отъ лебеди и гълъби и отъ сина си Амуръ /Купидонъ/. Афродита се споменува обикновено въ свързка съ раздѣлата отъ пролѣтната природа и това се символизира съ легендата за Афродита и Адонисъ.

М А Р С Ъ

Марсъ билъ богъ на войната и лова. Той билъ синъ на Влхтеръ и на Вна, билъ много почитанъ въ римската империя. Представяватъ го като строекъ мизъ съ шлемъ и щитъ, често въ бойна колесница, направлявакъ отъ богинята на войната Белона и тегленъ отъ два коня. Марсъ е богъ на борбата, на силата. Въ библията Марсъ се символизира чрезъ дявола.

Марсъ управлява лицето, лѣтящата, вкуса, лѣвото ухо, половитѣ органи и мускулната система и причинява въ тѣзи части заболявания. Болеститѣ му съ заразителни, като треска, пришки, остри диврей и др. Марсъ поставя своя отпечатъкъ върху своятъ мѣца, за да ги отличава.

Въ хороскопа Марсъ представлява по-старитѣ братъ, а въ женски хороскопъ - съпругътъ.

На гръцки се именува още Аресъ, египетски Артесъ, санскритски Арахоксъ. Веленката му е Г /ре/, боята му червена /тъмната Марсово-червена/. Диаметърътъ му е 5000 мили, когато диам. на земята е 7,926 мили. Обиколката му презъ 12-тъ знака - 20 месъ срѣдно.

Гъстотата на Марс е 0.45. Марс има две луни/Много малката Бросъ, която се намира между земята и Марс, не се взема под внимание. Иейното влияние е неизвестно. Иъкоп я причисляват къмъ астероидитъ, обаче, тя се намира на друго място/.

Естеството на Марс е сухо, горещо и сухо, холерично и огнено. Иесобцо Марс владее надъ животното царство, а въ човѣка надъ животинскитъ наклонности и дачества. При силна онсация въ хороскона той създава сухо тѣло, съ силни мускули, високо, съ изршава глава, отгоре на темето разширена. Брадичката е остра. Костната система е силно развита. Марс често дава червена, или свѣтло-руса, къдрава коса, особено въ асцедентитъ.

Характерътъ е охотникъ за борба, смѣлъ, великодушенъ, възбудителенъ, отъ време на време буенъ. Марсовия типъ не се плаши отъ нищо, а чрезъ силнитъ влечения, които го каратъ да действува, и чрезъ своята силна воля той обикновено успѣва въ своитъ предприятия. Където не успѣва, тамъ причината лежи въ голѣмата му бързина и прекалена ревностъ, чрезъ които работата му често се уврежда.

По-нисшеятъ Марсовъ типъ, особено при силно размитване на Марс, е много опасенъ, често жестокъ, предателъ и винаги грубъ. Ако и Сатурнъ съдействува въ това направление на Марс/или му противодействува/, тогава имае единъ излъченъ типъ на бандитъ или разбойникъ, убиецъ.

При по-високо развито его Марс не се проявява по ежкия начинъ, но той не да пропусне при силна позиция въ хороскона да наложи своя отпечатъкъ на личността въ формата на импулсивностъ, буйностъ, чувственостъ и пр. Занаятието на онѣзи, които попадатъ подъ влиянието на Марс, е занимание съ жѣлезо и остри инструменти или съ дѣти точности, напр. металоработници, ковачи, леяри, огняри, касаци, бръснари, дръводѣци, войници и всички други, които иматъ работа съ военни работи, хирургии, химии, зъбни лѣкари.

Марс е синъ на Зевса и на Вна. Като богъ на войната той е символкира особено силата, смѣлостта и храбростта. Необразяватъ го като младъ, силенъ герой, или голъ или нащипно изорженъ съ шлемъ на къса, къста коса, съ малка уста и дълбоко изтнати очи. Той е вторженъ съ копки и щитъ. Въ неговата срѣда има спортъ, борба и несъгласие и затова боговетъ го избѣгватъ. Марс = мартъ, априловски бури, ноемврийски проливни

дъждове. Въ двата случая Марс е владетел въ знака, въ който се намира Слънцето.

САТУРНЪ

Сатурнъ е канала, презъ който всички трябва да минаемъ, ако искаме да изведемъ съзнанието си на една по-висока степенъ и чрезъ въображение, интуиция и възбуждане да постигнемъ едно по-добро покътие за човѣка и за Космосъ. Той е "назителя на прага", и като такъвъ ни показва, какво и на да преодоляваме въ ниситѣ си наклонности и качества, преди да престоимъ на прага. Той е чистителятъ, символизиранъ въ библията чрезъ сатана, прелѣстителя, а въ човѣка представенъ въ нисето азъ. Той е Архимандъ, който ни дава за всичко Фалшиви представи и не ни дава да видимъ истински Фонтъ на живота, както това, прочее, е изразено въ неговия символъ / ♄ /, т. е. материята / + / надъ духа / ♃ /. Съ други думи, той подчинява духа на материята и съ това ограничава мисленето.

Сатурнъ представя хладното искане въ понятията. Домъ урнъ бжде наученъ и духътъ почва да владѣе надъ нисето изъ символътъ се обръща въ интросъ / ♄ /, където духътъ е поставенъ надъ материята. Тогава се явява Сатурнъ като по-висшъ Интросъ, не като носителъ на иманиктивното съзнание / ♄ /, а като носителъ на интуицията и чрезъ това той става изворъ на знанията, събирани въ равния животъ, отворени за насъ и разширяващи нашия кръгъзоръ до безкрайностъ. Преди това, обаче, ние трябва чрезъ упражнение / мислене / да развиемъ латентнитѣ мозъчни клетки, за да могатъ тѣ да послужатъ като канали за нашитѣ опитности, събрани въ по-раншитѣ ни съществуваня. Следователно, и тукъ нашия мозъкъ / физическия / е инструментътъ.

Обикалянето на Сатурнъ около Слънцето трае 29 год. 167 дни и 5 часа. Той остава, значи, 2 и половина години въ единъ зодиаковъ знакъ. Срѣдната му скоростъ е 2 и. и 1 секунда. Диаметра му е 10 пъти по-голямъ отъ този на земята, материята / масата / му 90 пъти колкото земята, а обемътъ му 750 пъти. Гъстотата му е само 0.11. Сатурнъ се връща около 140 дни назадъ и 5 дена изглежда неподвиженъ. Вонътъ му сѣсивъ, черна и зелена, белегътъ му ♄ / до /.

Според митологията, Сатурн/Хронос/гвата децата си, но ги оставя да се родят отново, дори познаят сина си му. Отъ това виждаме, че доброто влияние на Сатурн води към възвишение, а пошото му влияние се изразява въ разни форми на ограничението, като студъ, жестокостъ, равнодушие, небрежностъ, скуперничество, недобрини, фалшивостъ, подлостъ, страхливостъ, боязливъ, меланхолия и апатия. Снѣзи, които силно понасятъ подъ това нисше влияние на Сатурнъ, презарватъ най-мнѣрно съществувана и често свършватъ съ самоубийство. Такива хора се познаватъ между хиляди други по слабата си, малко приведена конструкция: черна коса, тънка брада, дълго и кльткало лице, тъмни и мрени очи, които никога не ги поглеждатъ право въ лицето, а си насочени къмъ земята. Такива хора иматъ успѣхъ, какъвто и да предприематъ; тѣ разпространяватъ около себе си една атмосфера на мизерия и печаль, което отблъсква другитѣ. Тѣ обичатъ уединението.

Сатурнъ владѣе надъ коститѣ и ставитѣ, черния дробъ, далака, лѣвото ухо и коленитѣ. Изобщо се казва, че минералното царство се владѣе отъ Сатурнъ и така той управлява въ нашето тѣло снѣзи части, които служатъ за опора и съдѣжение въ тѣлото. Всичко конкретнo и въ нашето мислене подпада подъ Сатурнъ.

Ако Сатурнъ заеме силна позиция въ хороскона и получи добри аспекти, той дава трайностъ, сила въ работа, дълбокомисленъ умъ, дарба за съсредоточаване, интуиция, съобразителностъ и тактъ. Той е особено вне поставенъ въ М.С. и въ 4-та къща, когато получи лоши аспекти отъ другитѣ планети. Въ М.С. той причинява голѣми затруднения въ всички предприятия, честота постоянно бива застрашавана и издането е блиско и лесно възможно. Вече 4-та предсказва печална старостъ въ уединение, далеко отъ приятели и роднини. Въ 2-а докарва сироманиа, въ 5-а бездетство или мки и болки заради децата, въ 6-а болести въ 7-а разкъсва брака и му влияе неблагоприятно, както и върху всичко, което спада къмъ живота на семейството.

Снѣцъ Сатурнъ има голѣмо значение въ хороскона. Той съставлява вѣренъ приятель, на когото винаги може да се разчита.

Абрахамъ Линколнъ безъ съмнение е единъ бележитъ сатурновъ типъ.

Когато нисшето влияние на Сатурнъ е победено, той дава голѣма сила чрезъ благоприятното въздействие върху мисленето и чрезъ изключването на вѣжка бързина и импулсивностъ. Така човѣкъ дивква да мълчи и се отказва отъ безполезно аргумент

търкане и критикуване. Той е човекът със модела думи, рядко дава положителен отговор, но каквото каже, казва го право. Чрез дъркането си показва истинността на поговорката: "излъчването е сила". Повечето бележиги хора са имали Сатурн в хоро епоха си. Няколко примера: Гюте е имал Сатурн на върха 1, Наполеон - на 10, Шелк - на 4, Авраам Линколн - на върха 1, Байрон в 4, Дикенс в 4, Вилсон в 4, Станлей в 1 и т.н.

Оттук следва необходимостта при разглеждане на хороскопа да се познава моралното становище на родения в респективния момент човекът, защото при по-висок тип Сатурн е твърде неблагоприятен, когато не е добре аспектиран и се намира в ъглова къщица, особено в 1 и 10.

В астрологията Сатурн се представява като стар човек, който държи в дясната си ръка една коса, а в лявата смия, навита кръгообразно, в края на опашката ѝ е в устата му.

Сатурн, най-младият от синовете/титаните/ на Уран, грабнал владичеството на баща си, и дори взел неговото име /физическа манифестация на земята/. Било му предказано, че един от синовете му ще го сваля от престола и затова той гледал всички си деца/победи над всички качества на Сатурн/. Но най-младият, Зевс/Юпитер/, бил спасен от майка си. Със помощта на своите братя по-сетне Зевс започнал борбата против Хронос и другите титани; от която борба Зевс излезъл победител/знакът Сатурн се обръща на спани и става символ на Юпитер/, - защото материята да владее духа, сега духът владее над материята.

Титаните биват хвърлени в ада/тартара/, с други думи, всички наклонности се връщат пакъ тамъ, откъдето са произлезли.

Зевс държи световното владичество с братята си, - той самият постига владичество над небесното царство, Посейдон получава морето и земите, а Плутон владее над подземния и царството на смъртта, където той се сменя с Персефона, дъщерята на Деметер/Церес/.

ЮПИТЕРЪ

Тип: Едуард VII, Той е имал Стрелец изходящ и владее-

тел Юпитер на наследяване. Скъпо и екста-президентът Тафт. При него експанзивната природа на Юпитер най-добре се проявява.

Големият благодетел на човечеството, Юпитер, е символ на мъдростта. У старите гърци той е баща на боговете-Зевс;

у северните народи - Тора; у асиряните - Амон; у халдейците и вавилоняните - Меродах или Бель-Меродах. Той е бог на справедливостта и правото. Обикновено го представяват седнава на златен трон, с ръци от мляко в едната ръка и кесия в другата, с дълга вълнообразна брада, а при краката му един орел. Кому били посветени, между другото и храмовете на Амон и Додона.

Впитер владее върху белия и черния трон, кръвта, храно-смилаателните органи и дъното ухо. При аблуктация може да причини болести на тези части. Изобдо, Впитер владее върху растителното царство и върху идеалните наклонности у човъка.

Между хората Впитеръ представява главата на семейството. Домъ се потиснат по-високите наклонности у човъка, той развива у него отвлеченото съзнание, преднестъпенните на интуицията и инспирацията. Символът на Впитеръ означава, че духът / тук умът / символизиран чрез се е въздигнал надъ ограниченията на материята / и вследствие на това, е станал свободен в своя отвлечен полет.

Неговото естество е умбрено топло и влажно. Цвятът му е виолетовъ и индиго. Знакът му е В.

В асцендента или в добър аспект към асцендента, или в Слънце и Луна, Впитеръ е знак на добро здраве и успехъ в живота. Тъй като неговото действие причинява едно разширение една експанзивност или обширност, както на материалния, тъй и на по-висшите области, то той разширява не само нашето съзнание, но прави телото едро и силно, ако стои в къщата която представлява телото, именно асцендента.

Впитеровия телъ е добротеленъ, има добро телосложение, наклонност към сателстване, целеностъ и високо чело. Очите си кални. Погледъ отворенъ и привлекателенъ. Косите руси и цвятът на лицето прясенъ и свѣтълъ.

Диаметрът на Впитеръ е 10,8 пъти по-голям отъ земния, обемътъ - около 1400 пъти по-голям отъ земния. Екваторната му равнина на 0,23. Впитеръ има 5 луни. Той е най-голямата планета въ нашата слънчева система. Обиколката си около Слънцето той извършва въ 314 дни и 12 часа. Сръдната му сървина е 6 минути въ 24 часа. Той остава 130 дни напредъ и 4 и половина на дни нагледъ е неподвиженъ. Той стои около една година въ единъ и същи зодиакаленъ знакъ.

Една силна позиция на Впитера, напр. въ асц. или И.С. или единъ добър аспект на Впитера съ Слънцето и Луната, или съ владетеля на асцендентитъ, или най-после единъ добър

аспектъ отъ Впитеръ съ Венера, значително ще подобри единъ силно афектиранъ хороскопъ. Доброто може да ни застави да го чакаме известно време, — при едно силно влияние на Впитера, обаче, то най-после ще дойде. Затова Впитеровия типъ е извєрадостенъ, пълненъ съ надежда и оптимизъмъ, — той има довѣрие въ своята добра звезда, и употребявайки тоя изразъ, той обикновено не разбира неговото сждинско значение.

Впитеръ прави родения подъ неговия знакъ човѣкъ доброжелателенъ, приятенъ, справедливъ, общественъ, внимателенъ; но, ако при това се получатъ силни афектации, или, ако той стои въ знакъ, който не хармонира съ природата му, тогава го прави горделивъ, щестливенъ, самолюбивъ, високо-мѣренъ и лицемеренъ и преимуществата на Впитеровото влияние се измѣняватъ въ неклонностъ да се върви по общото течение и въ лесно сирителяване съ всѣкого. На Впитеровия типъ е приаждо желанието да е веселъ и да импонира.

Богътъ Впитеръ се представя въ митологията различно: сѣдещъ на престола съ свѣтковица въ рака/дѣската/, кезилъ въ лѣвата и съ диадема на главата. Орелътъ е най-любимата му птица.

Зевсъ се изобразява и сѣдещъ на дървенъ столъ съ пѣтелъ на подлата, като символъ на събуждането се утро. Подъ Сатурна се говорене по-обикрно за Зевса, като богъ.

У Р А Н Ъ

Типъ: Емануелъ Сведенборгъ е ималъ Уранъ въ силенъ аспектъ съ Слънцето и Луната.

Тази планета/наричана и Хершелъ, на името на откривателя/, въпреки че споредъ Кантъ-Лапласовата небуларна теория, дължи своя произходъ на Слънцето, не принадлежи вече, собственно, на нашата тримѣрвана природа. Тя представлява, подобно на Цертуна, преходъ отъ третото къмъ четвъртото измѣрване, и затова влияианата, които произтичатъ отъ нея, сж забрзвани и особенни. Само ония, които сж развили съзнанието си въ по-голямъ степенъ могатъ до нѣкъде да отговорятъ на високитъ ѝ трептения, но тѣ сж още малцина. Млосинството не реагира, или реагира по твърде несвършенъ начинъ. Последнитъ сж ония, които иматъ силно застъпенъ Уранъ, но не сж още достатъчно еволтирани, за да го разбератъ. Резултатътъ е: ексцентричностъ, голямъ дезависимостъ и импulsiveвностъ, странни, даже глушечки маниери и привички; тѣ проявяватъ особености, често нечужди въ другитъ! а даже и са тѣхъ самитъ.

Тѣ действуватъ подъ импулса, чието произходъ и сами не знаятъ. Иматъ и сѣнь примѣръ за това своеобразно влияние на Уранъ. Виждаме, безъ съмнѣние, въ някои фугуристи, напр. Кубинити, които продуцираатъ обикновено единъ видъ позитивенъ хаосъ - вѣдо твърдо и решително, вѣдо, което не се среда при неутуновия хаосъ/визъ Нептунъ/. Дветѣ планети, значи, даватъ импулса за извиването на ексцентрично изкуство, което, колкото и необяснимо и чудно да е за насъ, пакъ съставлява преходъ, претеча на бъдещето изкуство, което не се развие подъ мистериозното влияние на тази планета. Сегашнитѣ опити представляватъ само сричането на едно дете.

Ако индивидътъ е развитъ по-високо, то влиянието на Уранъ се проявява, освенъ въ необходимостта - и въ любовъ къмъ всичко необикновено - въ силно влечение къмъ окултни изучавания, къмъ астрология, любовъ къмъ старини и вѣобде, къмъ нѣща, които сѣ въ тѣсна връзка съ гениалното. Въздухонплаването, какъ иде подъ Уранъ. При авиаторитѣ винаги ще намеримъ въ хороскопа силно влияние на Уранъ. Наистинитѣ холандски въздухонплаватели, Ванъ Маасдикъ, какъ е туркиятъ Уранъ въ Вливанки/визд. зн./ квадратъ съ Марсъ и Марсъ въ 10-а къща/къщата на призоваването.

Роденитѣ подъ знака на Уранъ се отличаватъ съ дарба къмъ интуиция, възхителние, ясновидетство, а по своята любовъ - къмъ изучаване на живота и природата вѣобде. Тѣ намиратъ разрешеніи тамъ, дѣто други и свѣтлинѣ не виждатъ. Тазѣ е причината, дѣто трѣбва да търсимъ открителитѣ между типотѣ на Уранъ. Тѣхнитѣ животъ е на една по-висока октава, зѣи да се каже, отъ този на обикновенитѣ човѣци.

Освенъ това на Уранъ се гледа и като на една по-висока октава отъ Меркуръ, поради което болезнеността въ по-низнитѣ типове се изразява въ мисленето. Той е планетата на високи интелекти. Нептунъ е по силенъ начинъ една по-висока октава отъ Венера и виждаме, че болезнеността при по-ниския Нептунъ се изразява въ усещане/визъ Нептунъ/.

Черезъ въ гръцката митология, че Сатурнъ бива кастриранъ отъ Урана, значи, и тукъ пакъ виждаме, въ символическа форма скрита, дълбоката истина, че Сатурнъ трѣбва да се освободи отъ низнитѣ си наклонности, за да може да се възвиси до по-високото съзнание на Уранъ.

Обиколката на Уранъ трае 83 години и 151 дни. Той остава, значи, около 7 години въ единъ и оидъ знакъ на зодиака. Обиколка му е 60 пъти колкото земния, масата му е 14 пъти колкото земната, а гнетотата му е 9. 25. Уранъ има 4 луни, чието движение около планетитѣ се много измѣнява отъ лунитѣ на другитѣ планети.

Астролози, окултисти, спиритуалисти, хинговизатори, вездухомни
вители, електро-техици, антиквари, са силно подъ влиянието на
Уранъ. Уранъ ирѣзи всички условности, въ всичко е оригиналенъ
и много импулсивенъ. Естествено, много зависи отъ аспекта и
знака. Въ въздушни знаци Уранъ е най-добъръ.

Подобно на Сатурнъ и Марс, Уранъ се числи къмъ "нещастниятъ
планета" и той е действително такъвъ въ голѣтъ си аспекти.
Времето и паралелитъ му действуватъ само неблагоприятно
върху стария, твърдъ характеръ, Тѣзи аспекти означаватъ въ тѣх
че трѣбва да се откъснатъ отъ старото и условното. Тукъ Уранъ
изпълва призиването си като подбудителъ къмъ по-широкото, по-
напреднакото. Ние не можемъ и не бива да мислимъ и постъпваме
като нашитъ прадеди - колкото и хубави и добри да са тѣхнитъ
мисли - ние можемъ да вземеме поука отъ тѣхъ; трѣбва обаче, въ
сждото време да помнимъ, че всичко се развива и разширява, -
сждо съзнанието и мисленето. Уранъ е пионерътъ, реформаторътъ,
и всѣки, който съдействува да този напредничавъ духъ, че види
въ Уранъ не причинителъ на зло, а причинителъ на добро. Уранъ
символизира переходъ къмъ една по-висока степенъ на съзна-
ние и въ сждото време, къмъ едно по-високо измѣрение; заедно
едновременно съ разширенкото на съзнанието, открива ни се
една новъ свѣтъ, който се проявява въ повече измѣрениа отъ третъ
на физическия свѣтъ. Тогавъ започва "новъ животъ" по "нови из-
гледъ".

Уранъ изотирива, значи, переходъ къмъ една новъ свѣтъ отъ
четвъртото измѣрение /асиралния/, който винаги ни обкржава,
но който става видимъ за насъ подъ пробуждаето влияние на
нѣкоя планета, принадлежаща на една по-висока октава. За това
наричатъ Уранъ още и планетата на ясновидцитъ. Уранъ владѣе
сурата.

Уранъ, изначалъ, споредъ митологитъ, отъ хоса, отъ бескрай-
ното празно нѣсто и станалъ небе на Тез/земия/, значи, влѣ-
зълъ въ бракъ съ земия. Тѣхна деца били титанитъ, отъ които
Кроносъ/Сатурнъ/ билъ най-младниятъ.

И П Т У Н Ъ

Гиня: Левъ Толстой ималъ Илутунъ въ VII.

Каквото се казва въ Уранъ, по отношение висотата на неговитъ
требения и невъзможността на почти цѣлото човѣчество нор-
мално да има реакра, сждото вама и за Илутунъ въ още по-голъ
на степенъ. И той вече не е само въ триизмѣрваното състояние,
въ което е нашата земя и въ която нашитъ умствени органи
възприематъ това, до ни обкржава. Отъ тамъ и голѣмата мхчнотия

да отговоримъ на висшитѣ трептения на тази планета. Нептунъ /Нейхей, Посейдонъ у старитѣ гърци/ е аз по-голяма степенъ планета на хаоса, отколкото Уранъ. Хаотичното тукъ се проявява повече въ усещане, отколкото въ мислене, защото видяхме, че Нептунъ можемъ да гледане като на по-висока октава отъ Зенера.

Всичко изглежда и несполучливо, както и особено изряднитѣ изкуства, свързани на дигулка/свързани съ чувство/и живописитѣ са подъ знака на Нептунъ. Единъ добъръ аспектъ на Нептунъ съ Слънцето, Луната или Меркуръ дава често наклонностъ и талантъ къмъ изряднитѣ изкуства, а повѣщога, при високо развити индивидуалностъ, създава гений, въ което можемъ да се уверимъ отъ различнитѣ хороскопи на гениянитѣ хора/Данте, Рихардъ Вагнеръ. Тази планета е открита едва въ 1846 год., следователно, наследяватъ я съ сравнително отъ скорошни дати и затова твърде малко се знае за нея.

Обемътъ му е около 100 пъти, а масата му 17 пъти по-голяма отъ тѣзи на земята. Гъстотата му е 1.18. Има една луна.

Тамъ, дето Нептунъ заема силна позиция, напр. въ единъ кръгъ, винаги може да се очаква една или друга особеностъ, по-често наклонностъ, или характерна особеностъ, върху която родени не обича много да говори, защото за самия него тѣ съ една гатанка. При аспекти съ Слънцето, Луната или Меркуръ може да се очаква малка искра на гениалностъ, обаче, както споменахъ, само въ високо развититѣ хора. Върху низшитѣ типове, Нептунъ има хаотично или перверсно влияние.

Вялхелмъ Фойгтъ/Келеникъ/ималъ Нептунъ, Меркуръ и Сатурнъ въ Риби въ 12 и Марсъ въ квадрата съ Уранъ/сходо въ 12/.

Въ аспекти Нептунъ дава голяма силна очи и едно много инвнерадостно лице. Психометрията, ясновидството и теленатната съ особености, които идватъ подъ тая планета.

Нептунъ не е причинителъ на зло, но тѣй като малцина могатъ да отговорятъ на доброто му влияние, отъ мнозина се счита за таковъ.

Въ хороскопитѣ на двамата скулписти Д-ръ Р. Дайнеръ и Ч. В. Медбитеръ има два примѣра на силно и хармонично влияние на Нептунъ. Първиятъ има Меркуръ и Нептунъ въ 5 въ Риби, а втория Меркуръ и Слънце Нептунъ въ 10 въ Водолей. При първия влиянието е особено силно върху менталната, а при втория - върху астралната областъ.

Нептунъ се различава отъ всички други планети по това, че неговата луна обикаля около планетитѣ въ съвсемъ произволно но направление на околъ на другитѣ бунѣ. Това е интересно за изучаване въ ^{естерическата} астрология.

Нептунъ е най-добъръ въ водния знакъ, особено въ Риби. Той остава въ единъ зодиакалъ знакъ около 13 години. Както Венера се нарича планета на любовта, така по-високата му октава Нептунъ може да се нарече планета на по-висшата, всемирната човѣшка любовъ.

Много художници, подпаднали подъ перверсното влияние на Нептунъ, правятъ впечатление съ своитѣ необикновени дрехи и дълги коси. Изглежда, вато че съ особеното си държане и облекло, тѣ искатъ да възбѣдятъ това, което имъ липсва въ кокусството. Тѣ чувствуватъ мъгляво, вечно и се проявяватъ също така въ своитѣ творения. При тѣхъ никога нѣма да намѣримъ остритѣ контраста въ линии и тона, които съ отличителни особености при влиянието на Уранъ. Необикновеното и непонятното се изявява по съвсемъ другъ нѣтъ при тази тайствена планета.

Нептунъ, богътъ на морето, се изобразява като силентъ мъжъ, взорженъ съ тризубникъ и обколентъ съ делфини и тритони. При все че е познатъ като невѣренъ и вѣроломненъ съпругъ, почитатъ го като бога, особено по крайбрежиата.

Неговия дворецъ е въ морскитѣ дълбини при брѣга на Некайа и 12-тѣ града на малоазиятския Ионийски съюзъ, празнували близо при Самосъ празника на морския богъ - Нептунъ.

Барху които чести отъ венята минатъ колелата на колата му /една грамадна мидена черупка/, тѣхъ той прави плодородни и, заедно съ нимфитѣ, дава животъ на единъ силентъ родъ.

Неговитѣ живи атрибути сѣ: Конятъ, бикътъ и делфинътъ.

ГРАФ ОЛОГИЯ

Слънцето: Правилни кръгове, пълни криви и спирали.

Луната: Неpravилни линии, явволицы.

Меркури: Е Класъ, остри линии и нежни, тънки криви.

Венера: Ритмични извивани и криви.

Марс: Остри угли и куки, тънки, прави линии.

Впитеръ: Пълни, царствени линии и украшения.

Сатурнъ: Твърди, къси и прави линии, стегнати форми.

Юранъ: Чудновати, своеобразни, тънки извивани и черти.

Нептунъ: Сихтна, неясни, тукъ-тамъ црексонати и ритмични извивани и криви.

Безъ съмнение, че се получатъ исеменадвадцетъ резултати, ако се проучатъ ржкописитѣ на различнитѣ планетни типове въ свързка съ горния малкъ списъкъ.

Но могатъ да се правятъ и успореди между планетния типъ и стила на писането, което му съответствува.

ГЕОЦЕНТРИЧНО ДВИЖЕНИЕ НА ПЛАНЕТИТЕ

Луната обикаля всички знакове на водника въ 27 дни 7 часа и 4 минути. Меркуръ, Венера и Слънце ги обикалят за една година. Марс - за 20 месеца. Впитеръ за 12 години. Сатурнъ за 29 и половина години. Уранъ за 84 год. Нептунъ за 156 години.

Това е средното време. Поради ретроградното имъ движение, по-дългото време бива или малко по-късо или малко по-дълго.

Осложението имъ въртене, - срещъ дължината на деня е:

За Меркуръ, Венера, Марс приблизително еднаква съ тази на земята, т. е. 24 часа.

За Впитеръ 10 часа /приблизително/. За Сатурнъ 10.30 часа.

За Уранъ 9.30 часа.

Взгледитъ на астрономитъ по този въпросъ не се напълно съгласуватъ.

СЪТИВНИТЕ ОРГАНИ И ПЛАНЕТИТЕ

Меркуръ управлява зрението. Венера - дъхлето.

Марс - вкуса. Впитеръ - мирисъ. Сатурнъ - слухъ.

Уранъ - женонилството.

Нептунъ - психометричния сетивенъ органъ } Два сетивни органа, които гетерно се развиватъ.

ПЛАНЕТНИ СФЕРИ

Една електрическа хипотеза! Какъ ли влияятъ планетитъ и въ по леги сѣдината на това влияние - подразбираме духовната му сѣдина - е въпросъ, на който трѣбва да отговори египетската астрология, до колкото това може да се изрази съ думи. Тукъ кога да каже само, че опова, до сме навинали да наричаме планети, е само една безкрайно малка частъ отъ тѣхната тогу-речи безконечна сфера, която упражнява влияние върху насъ. То е само физическиятъ имъ силюцентъръ, както трѣбва да смѣтаме и зидикото слънце, като физически силюцентъръ или като сърдце на нашата планетна система. Сѣдинскитъ сфери на планетитъ се проникватъ взаимно, а слънцето прониква отъ своя страна цѣлото. Слънцето, като сърдце, пренрада по цѣлото тѣло на вселената /космоса/ своята жизнена сила /Права/, както човѣшкото сърдце пренрада по тѣлото кръвта.

"Както горе, така и долу".

Понеже ние възприемаме обикновено чрезъ нашитъ материални сетива, а тѣ винаги ни мамятъ, съставяме си една преограничена представа за планетитъ и виждаме само онази малка частъ, която се проявява за физическото ни око. Самата планета избѣгва отъ нашето възприемане и така е съ вѣчно, до ни обржава. Ние възприемаме само външната страна на нѣщата; - истинската имъ сѣдина ни се изпълзва.

Трѣбва да схванемъ, че естеството на планетитѣ прониква земята, съ други думи - проявява се върху нея и чрезъ нея, както и въ всичко, до живѣе и се развива. Така, ние достигаме до единъ по-добъръ възгледъ за тѣхното действие и влияние.

Ако е нужно както годѣ материално обяснение, следното ще извърши негли до найде свѣтлина: науката ни учи, че въвъ и върху земната поврзхина се движатъ постоянни магнетически и електрически течения, подложени, обаче, на непрекъснати промѣни. Относно нашата земя ние говоримъ за положителни и отрицателни магнетически и електрически течения; земята има свои магнетически полюси и т. н. и т. н. - Давъсо, ние можемъ да смѣтаме земята като единъ огроменъ електро-магнитъ, а съ същото право, разбира се, и другитѣ планети.

Съ тази представа много добре се съгласува това, до се знае за специфичното тегло на земята, именно - ако вземемъ срѣдната аритметична на специф. тегло на омази частъ отъ земната кора, която ни е позната /суша и морета, всети аритметично срѣдно/, достигаме до едно специфично тегло на земната кора близо 2.5. Ала посочено е, че специф. тегло на земята е 5.4, а отъ това би следвало да излезе, че по-голямата частъ отъ земната кора трѣбва да има специф. тегло най-малко 6.5 - 7; а това число почти съвпада съ специф. тегло на желѣзото.

Същото можемъ дабъ очакваме и за другитѣ планети, защото и тѣ се произвели отъ една изворъ. При тѣхъ, обаче, поради по-малката или по-голяма гъстота - агрегатното състояние значително се е различава. Има едно друго състояние на трептежъ и тѣсно гоза проходакъ къмъ безкрайна промѣни трептежъ е скъпинската причина на Майл-длъжината-за всичко, което е материално; - то е омази трептажно състояние, до сирва метликотъ реално подъ една нереална маска, - което кристализува, така да се рече, божествената мислъ. Но нѣщо друго предава сигурностъ на Горния логиченъ изводъ.

И до видяме, какетика? - Че метеорититѣ, които отвреме навреме падатъ върху нашата земя и, които се смѣтатъ за останки отъ нѣкое залъзно небесно тѣло, се състоятъ главно отъ желѣзо - отъ така нареченото метеорно желѣзо.

Ние можемъ съ разумно основание да изтъкнемъ, че отдѣлнитѣ части на нашата вселена /съ изключение на една частъ отъ кометитѣ/ се произлъзли отъ слънцето /споредъ теорията на Калтъ Далласъ/, и следователно, разликата помежду нивъ не може да бъде голяма. Та можемъ да приемемъ, че бародиятъ и на нашата земя се състои отъ метеорно желѣзо.

Изполнният магнит на нашата земя бина непрестанно осветяван от слънцето, съ други думи, непрестанно се насища съ електричество.

Съществува, обаче, деячки основания да се сравнят планетите—както въ горните разяснения се изтъкна—съ огромни електромагнитни тѣла/чисто физически казано, разбира се/—упражняващи взаимодействие едно върху друго—тѣла, които се постоянно променятъ, спроти положенията, но заематъ едно къмъ друго.

Въ връзка съ слънцето, трѣбва да посоча, че силните електрически и магнитически течения, които поиногда могатъ да навлекатъ голѣми опустошения, съ въ връзка съ появата на слънчевитѣ петна, поради което възникватъ въ електрическото ихче-випускане на слънцето/Прана/ иматъ за последица възмения и въ електрическото равновесие на земята. Че рече, съществува едно електрическо течение отъ слънцето къмъ земята, а разумѣва се—и въ обратна посока. Слънцето не изсраца топлина, не неговитѣ електрически токове срѣцатъ съпротива въ сферата на паритѣ, както и на земната поврхнина, и като последица отъ тази съпротива се явява топлина. Атмосферата гукъ действава предпазвателно, защото земята би изгорѣла, ако електрическитѣ токове срѣцнаха—бесъ тази предпазваща атмосфера—прѣката съпротива на земната кора. Тамъ, дето атмосферата на земята е много гѣвка, запришъръ по-високитѣ върхове, действието на слънчевитѣ лъчи върху кожата е по-силно отколкото въ низинитѣ. Всѣки въздѣлвачъ по планетитѣ више това. Причината не е внаги отрявяването на слънчевитѣ лъчи отъ сѣбга на ледницитѣ

И тѣя, съвсемъ естествено е, ако ние отидемъ по-далечъ и прѣемемъ—следъ като съществуването на електрическитѣ извори въ вселената е доказано,—че тѣи електрически токове тѣрнятъ промѣни, спроредъ това, какъ мѣждѣ мѣстата си единъ спроти други изворитѣ—силоцентроветѣ./Оттука произлизатъ планетнитѣ аспекти/.

Не трѣбва да се неслимъ, че планетнитѣ влияния съществуватъ за да доведатъ до свършенство само нашата земя и всичко, що живѣе на нея. Неволя ба било да твърдимъ, че ние повече струваме отъ влиянитѣ на другитѣ планети, и че нашата планета, която е една отъ най-дребнитѣ, има по-голѣмо значение, отколкото всички други планети, всети гупно. Нашата земя съдействува отъ двои страна на работата, която мѣри развои на цѣлата наша вселена, и другитѣ планети тѣрнятъ нашето въздѣйствио по сѣдни начинъ, както и ние тѣхното.

Ана ние имаме още толкова много да се занимаваме съ нашето дребно земно стопанство, че не можемъ влѣзе сега въ връзка съ другото.

На онези планети, които биха се сменявали, че другите планети са обитавани, биха сложил въпроса: когато ли си представи какво годе място, дете да не се е проявил животът в каква и да е форма? -Навреде има животът, навреде има развой, само че начинът, по който той се проявява, се мѣни, естествено, сироти дадевитѣ отношения; а отношенията, до съществуватъ на другитѣ планети, се доста различаватъ отъ тѣя на Земята.

Нашата слънчева система е обективенъ първообразъ на всичко, което въ природата можемъ схвана като отпечатъкъ, и тѣй като слънчевата система претърпява безкрайни и безцелени промѣни, броятъ на различнитѣ отпечатъци или отрази е също безкраенъ, - безкраенъ не само въ човѣка, но и въ животнитѣ и растенитѣ и, ако държимъ - можемъ посочи въ всяка билка, въ всяко цвѣте, въ всяко животно връзката му съ известно съзвездие. Човѣки, животни, растения, минерали - това сѣ, тѣй да се рече, символи на вселената въ различнитѣ ѣ стъпала на развой и възможно ще е негли да се посочи туй съ числа.

Въ същностъ, планетитѣ сѣ въ насъ и наопаки - ние сме въ планетитѣ; както планетитѣ и земята се намиратъ въ Логоса и Логосътъ - въ насъ. Нашитѣ физически сетива ни показватъ само онова, до сѣмме могли да назовемъ символи на вселената, сиречи физическитѣ прояви на небеснитѣ тѣла. По същия начинъ всичко онова, което възприемаме физически, можемъ да схванемъ като символи на овази истинска схѣма на идѣтата, която ние не можемъ да възприемемъ съ нашитѣ сетива.

Всичко, до ни окружава въ природата, дори до най-нижкоини веществени атоми, носи отпечатка на цѣлата всѣлена - слънцето и неговитѣ планети - и споредъ това, коя частъ отъ вселената се е появила най-мощно въ него, можемъ подреди тваритѣ на четиритѣ царства - човѣшко, животинско, растително и минерално - подъ слънцето, луната и разнитѣ други планети. Парацелсусъ възъ по Гениаленъ начинъ ни е посочилъ нѣтъ къмъ това.

Нашитѣ познания по физика непрестанно се разширяватъ и при всяко ново откритие се разкриватъ нови възгледи. Такъвъ сѣ случаятъ напр., когато Максвелъ откри връзката между скоростта на свѣтлината и електромагнитна и магнетическа константа.

Въ електрона е намѣрана отрицателната атомна единица на електричеството или, съ други думи, въ микрокосмоса на атома сѣ открили планетитѣ, а навѣрно, чека-полека ще намѣрятъ и положителната единица-атомъ на електричеството или, другоче казано, слънцето на атома-микросмосъ.

Изследеният от материалостачната наука атомът с неговите електрони е прототипът на една цяла планетна система в малкия размер и затова електронът в нея представя планетата. Не рече, тя е открита - или, по-добре, доказана - а положителният единица-атом, който сега държът, представа слънцето на нашия атом-микрокосмос.

Крупното откритие на нашето столетие - то е електрическата теория на веществото. И тръбвало е да дойдат до тамъ, че да приемат електричеството, магнетизма, лъченоската, като продукта на електричеството. А слънцето е неизчерпаем извор на електричество.

Както нашата планета търпи влияние, така и тя на свой ред влияе на другите планети и на жителите имъ.

Въ другите планети има духовни същества с тяло, душа и духъ, както въ човека и - подобно човека - ония космични същества са подложени на еволюция.

Че всъщо небесно тяло, което ние познаваме под името звезда, планета и т.н., е въ същностъ одуховено същество, е едно учение, което е било вецано през всички времена, отъ философията на древността до окултната Учение на нашите дни. Ние намираме това учение въ различните периоди между тях две възможности: Платонъ завр. казва: /цитирамъ отъ единъ английски преводач:/ "Слънцето, луната и всяка звезда си има своя душа, преходна или приспособена къмъ собственото й тяло. Всяка една отъ тези души, облечени въ небесна субстанция, и въ всяко отъ виданите небесни тела има /живее/ по единъ богъ". - /Вижте по този въпросъ и "Секретната доктрина" отъ Е. П. Блаватска/.

Колкото и еволюирали и индивидуализирали да сѫ тѣ - тяхния животъ и съзнание сѫ имъ известни съ смисълъ животътъ съзнанието на Логоса.

Макаръ че - повърхностно погледната - може да се види чудно да си представимъ планетите пронакващи се една друга, - въ същностъ, това не е кой знае колко особено, докато се проникнем отъ представата за разволя на физическите планети, споредъ нобуларната теория, дето пръстена, въ който по-късно се е сгъстала планетата, представя възникватъ граница на същностната планета.

Всяко, до леки вътре въ пръстена, е било, значи, първоначално битие на планетата и си остава такова, дори и следъ като се е образувал по-късно въ пръстена силюцентра, който се проявява триизмерно поле.

Визнето на свързвания Логосъ обхваща и прониква всички планети, които ние можем да смятаме като органи на този Логосъ, а физическото същество - като сърце.

Четирият елементъ на вселената - Земя, Вода, Ваздухъ и Огънъ - съответствуватъ на твърдите вещества, на кръвта и лимфата, на дишането и на топлината топлина на микрокосмоса, и така бихме могли да продължаваме, да теглимъ усредени между вселената и човѣка. - "Като Горѣ, тѣй и долу".

Че човѣкъ е вѣрния отпечатъкъ на вселената, какъто е била тя въ мига на раждането му, става явно не само отъ формата, която тѣлото приема, и отъ особеноститѣ, които характерътъ проявява, но и отъ притежаването, запримеръ, на особени душевни качества, какъто е интуицията. И наистина, виждаме, че силно електрично и магнетично сложениятѣ натура се раждатъ въ мига, въ който магнетическото напрежение на земята е най-голямо, сир. въ полуполъ. Същцето се намира тогава въ хороскопа близо до най-ниската точка на меридиана/Надиръ/. Виждаме също, че и Луната, Меркуръ и Сатурнъ, когато при раждането се намиратъ въ тази точка, предизвикватъ девиации. Ама Същцето и Луната поразяватъ най-силно това явление.

Това прави личността твърде отрицателна/негативна/и, поради това, чувствителна, способна да възприема всички промѣни въ магнетичнитѣ отношения на околната срьда. Чакани, много планети въ Н. С. /зенитъ, възг/ правятъ човѣка твърде доложителен.

Другъ единъ доказъ може да се вземе отъ очититѣ, които Карлъ фонъ Райхенбахъ /"Одѣтъ"/ отъ дълги години е правилъ съ чувствателни хора/сензитиви/и чрезъ които очити е довелъ до откритието, че земята и човѣкъта показватъ еднакви цѣтве въ аурата. У човѣка тази аура излиза най-високо, когато се намира въ хоризонтално положение, съ глава къмъ северъ. При този случай аурата около главата е синя, а при носетъ - тъмно червена, а между тѣзи два цѣтве - преходи къмъ синьосинъ отъ дясна страна и къмъ кълто-зеленъ отъ лѣво.

Небето също показва тѣзи цѣтве, именно: Магнетично-синъ за Надиръ/северъ/и електрично-червенъ въ Зенита/възг/, синъ на източния и кълтъ на западния хоризонтъ.

Представата за същцето и планетитѣ като едно цѣло се явява за насъ по-малко неясно, докъ схващамъ, че въ никакъ случай не можемъ се довърри на какитѣ ограничени материални сетива и, че дори нашата представа за времето и пространството е погрешна.

Сега за сега ние не можемъ да не свързваме какитѣ представи съ инстинкта за времето и пространството. Много просто е

да се рече: пространството е безкрайно - или съ други думи, ^{нико}където не може нито да се прибави нито отнеме; - но, след като установи човек това, какъ може тукатен да дойде до заключението, че нико, нико не е спечеленъ. Скъдото е и съ времето. Време и пространство са понятия, които си се родили отъ несъвършената възприемна способностъ на човешкия умъ, което ще рече, че тѣ си ограничени на нашата възприемна способностъ. Въ скъдността, време и пространство не съществуватъ.

Можна да се доближимъ негли до дойде до това понятие, като сравнимъ наблюдаването на природата презъ прозореца на единъ влакъ, който се движи, съ нашето обикновено наблюдаване. Въ изрвнн случаи ние виждаме да изминаватъ предъ погледа ни топографни ставбове, дървета и др. и възприемаме предметитъ единъ следъ другъ, но слеземъ ли отъ влака, ние виждаме, че всичко е въ покой. Това именно наблюдаване отъ прозореца на влака съответствува да нашето физическо възприемане.

Че понятието за време не е нищо друго освенъ изкуствена рожба на нашитъ органически сетива, това може да стане ясно отъ следното: Ако човекъ се намира мислено на нѣкоя звезда отъ 12-а величина, отъ идето свѣтлината употребува 4000 год. са да ни достигне, той ще може да види отъ тамъ онии събития, които са се случили на земята преди 4000 години. Нека си представимъ, че бихме могли да се пренесемъ за единъ часъ отъ тая звезда къмъ планетата Венера - бихме видѣли да изминаватъ на единъ часъ предъ очитъ ни всички случаи, които са произлезли нутре въ 4000 години, сир. отъ времето на нашитъ предци отъ Бронзовия векъ до днесъ. Не е важно, дали е възможно съ нашитъ сетива да обхвалятъ една толкова бърза редица отъ случки и да не като изпуснемъ изпредвидъ, че можемъ да си представимъ сетива отъ по-високо естество, които биха били напълно годни при този случай. Прииърътъ служи само да покаже, че понятието за времето е съвсемъ разтегливо; то зависи изцѣло отъ оръжващитъ условия.

Освенъ това, този прииъръ може да ни даде понятие за всевидство, всезнание и всевъременностъ.

АСПЕКТИВНИ ХГЛИ

Чрезъ дългогодишни наблюдения се е достигнато до познанието, че планетитъ управляватъ най-мощно влиянието си подъ определени хгли. Земята, съ всичко до се намира на нея, е подложена на постоянното ннн влияние. Ада най-силно действие се проявява подъ следнитъ хгли:

Можемъ да проследимъ още, че въ кристалнитѣ форми на повече метали, въпреки, всички гореносочени линии се едно обрѣдат това негли не хвърли до-годе свѣтлина върху начина, по който планетитѣ ни взаимодействуватъ. Ако си представимъ слънцето и планетитѣ като едно цяло тѣло/тука естествено не се подразбира тринаемьрно физическо тѣло/, чийто съставни части сѫ хармонично наредени въ ежиковското тѣло на слънцето и си представимъ при това, че въ туй огромно тѣло на вселената сѫ прокарани свѣдетѣ линии, които найкраме въ кристалитѣ, че започнемъ да разбираме, какъ тѣзи последнитѣ трѣбва да сѫ били образувани по великия образец на вселената и намъ взаимодействува по посоке на тѣзи линии.

Така кристалнитѣ форми могатъ да ни даватъ на следи, които водятъ къмъ възможни нови аспекти.

Отхедъ на аспекти въ свързка съ еволюцията на човѣка.

Отъ различнитѣ становища, отъ които можемъ да разгледаме аспекти, за да изникнемъ въ тѣхния смисълъ, най-важно е разглеждането нмъ отъ гледището на Кармата и характера, закого най-вече аспекти между отдѣлнитѣ планети сѫ, които ни показватъ последицитѣ отъ нашитѣ дѣла въ предшкитѣ ни ежествуваня.

Аспекти дѣлимъ на хармонични /благозвучни/ и нехармонични /неблагозвучни/, ала ние знаемъ, че тѣ сѫ били наречени така споредъ начина на действие, който предизвикватъ въ насъ. Ние видѣхме, че това космично влияние не може да бжде въ силностъ неблагозвучно, ние го възприемаме като такова, поради нашата собствена дисхармония, която се проявява въ заблѣванята на нашето тѣло, или като смутове въ нашето съзнание, било въ мисълта ни, било въ чувствата ни.

Хармония и дисхармония, подобно доброто и злото, сѫ само противоположни полъси на едно и също качество. Въ злото не ни злоупотрѣбава съ доброто и тамъ, дето въ мислитѣ си ежествуваня сие допуснали въ голѣма мѣра нарушени, найкраме го въ това си вилноценне изразено въ хороскопа ни като неблагозвученъ аспектъ. Та ако на кѣсо характеризоваме планетитѣ по следния начинъ:

○ - влос. Азъ/Его/	♅ - себелюбие	не е мѣтко да дойдемъ до едно обобщително означение
♁ - интелектъ	♁ - влосъ интелектъ	относно различнитѣ аспекти на планетитѣ.
♂ - любовъ	♂ - влосъ любовъ	
♃ - страсть	♃ - като носителъ временно азъ	
♄ - каболностъ	♄ - /личността/,	

Запр., единъ □ между Слънце и Сатурнъ / 10 0 5 / се проявява в характера като себелюбие, а въ нравствѣнитѣ на човѣка като ограничение, сѣвка/влочестина/въ каква-годе областъ. Ито задо, отъ нѣко право можемъ да кажемъ, че сами сме си положили камъкъ на пътя, сами сме си поставили ограничение, което спъва по-нататѣшния ни вървѣжъ, докѣже въ миналитѣ си съществуваня сме подхранвали това себелюбие. Въпросътъ тукъ е билъ за една борба между нѣситѣ наклонности, и по-нѣнето се е показало много по-силно, та е оборило доброто/внѣнето/. И въ този си животъ нѣ често ще се превъзвеме о този камъкъ, докато научимъ урока си.

Единъ Δ между Слънце и Сатурнъ / 0 4 5 / ни показва добрата страна, противоположния полюсъ на ограничението, - този аспектъ се проявява в характера като прѣмота, простота, сериозностъ, сила на волята, съсредоточаване и дълбина на мисълта - качества добити въ по-ранни съществуваня, - Запр. кога съзнателно сме изкъпнявали дължа си въ всички случаи.

Така единъ □ или 0 между Марсъ и Венера сочатъ на единъ конфликтъ между сластолюбнето и любовта и камъкътъ, който човѣкъ срѣща на пътя си, постоянно дава поводъ за нови конфликти, които въ края на кращата трѣбва да доведатъ до побѣдаване на по-долнитѣ елементи.

Тия примѣри сѣ достатѣчни за наша обща прѣгледъ. Не рече, неблагозвучниятъ аспектъ сочи нѣкаква злоупотреба съ доброто въ миналитѣ съществуваня - и каква-годе сѣкрогива, която нѣ трѣбва да превъзмогнемъ, - на нѣкакви камъкъ, който ни спъва.

Благозвучнитѣ аспекти, наопаки, сочатъ на една добра употреба на доброто, както и на помощни сили или помощни извори, които нѣе сами сме породили въ минали свои съществуваня, и съ които можемъ да черпимъ сега / Δ - ния, * - аспекти /.

Следователно, нѣе сами сме си приготвили нашия пътъ въ живота и трѣбва да се проникнемъ отъ мисълта, че този пътъ изпречва предъ насъ стрѣлни панадолища и остри скалисти върхни, че не е дѣшевъ и отъ привѣтни същества ктове за почивка, и разлошни изгледи на далечни нѣща, които отново ни възвръщатъ силата да вървимъ напредъ.

Сега разбираме, задо думата Карма означавъ дѣлние и задо въ нашия хоросконъ трѣбва да съзеремъ пътя, който трѣбва да извървимъ презъ това си външоение.

Така, астрологията ни яко учи, че въ общи черти нашиятъ характеръ гради сѣдбата ни - само че трѣбва да вземемъ думата "характеръ" въ малко по-другъ смисълъ, отколкото тя обикновено се употребява, - въ него трѣбва да виждаме по-скоро едно временно облекло, въ което се е облекълъ Азътъ, презъ

това си земно съществуване. Понякога астролозите си твърде склонни да се възмутят на оногова, чийто хороскоп изобилва с неблагоприятни аспекти. Вярно е, че туй е белегъ за единъ не да тамъ издигнатъ характеръ, но това може да е и знакъ за мощната сила на Аза, който е ималъ смѣлостта да мисли при възникването си кръсти, който за мислина би билъ протекъкъ. Той е сторилъ това съ умысле да стигне по-скоро напредъ, за да може въ сегашния си животъ да "изплати" колкото може повече карма.

Има защо да се доказва, че такъвъ човѣкъ има изчезъ животъ и че трябва да се бори съ неволи отъ всякакъвъ родъ. Ала той има сила за това и въ края на кращата при не победи, или ще изнемогне, но никога неговитѣ неволи и жестоки преиспуди не ще могатъ да подведе да извърши нѣкое инако деяние — отъ това тъкмо го отличава отъ нещитѣ тинове съ твърде неблагоприятенъ хороскопъ, които още не съ се обособили като личности.

"Има смъртъ както нямъ изгледа като преходъ, а това животъ отъ смъртно дѣтане е предпадие на елисейския животъ, чийто врата ние наричаме смъртъ". — Лонгфело.

Обгледъ на аспектитѣ.

Ние можемъ сега да разгледаме аспектитѣ въ тѣхното развитие поотдѣлно.

Съвкупитѣ / 0° / означава започване на единъ новъ цикълъ; стариятъ е завършенъ, донесълъ ни е своя опитъ и ние начеваме новъ, съ една речъ, започва се едно начало. Дали това начало е блже хармонично или нехармонично, зависи отъ планетитѣ, до образуватъ този аспектъ. Върху това по-сетне ще говоримъ по-подробно. Въ него можемъ съзрѣ известна склонностъ въ характера, която започва да се образува, ала въ много случаи и силностъ, която е блже достигнала нѣлна ерѣлостъ на едно по-горно поле и чакала само погнѣ, за да се развие, на физическото поле.

Полушестияката / 30° / представлява развита склонностъ на характера, която обаче, не се още превърнала въ качество, защото не се още калила въ чистия огнѣ на истинята. Този аспектъ се проявява повече на мисль, нежели на дѣло. Само въ много крайни случаи може да се कराзи въ стройно дѣло, защото туйъ вече е повдигна въ чистителниятъ огнѣ на следния аспектъ.

Получетвъртината / 45° / представя изрвтитѣ изчютии въ нѣтъ и отъ по-нататъшното надмогване на тѣзи изчютии, които действуватъ повече върху умственото и астралното полета, отколкото върху чисто физическото поле, — следователно, върху мисли и чувства — ще зависи, дали склонността ще се превърне въ качество или не.

Неблагозвучни с: съвпадъ и успоредъ на Марс, Сатурн и Уранъ съ Слънце, Луна и Меркурь. За уранъ може да се каже същото, което се каза по-горе за Нептунъ.

Съвпадъ и успоредъ на Марс съ Сатурн е неблагозвученъ. Сатурн съ Уранъ е неблагозвученъ. Марсъ поражда винаги горецка, стремителност, страсть, остро възпадение и действа бързо.

Сатурнъ поражда всъкога студения, ограничение, сухрене, себелюбие, самотност и действа мудро.

Уранъ съчетава свойствата на дветъ планети и действа въсьсемъ внезапно - ала е все пакъ по-малко "зълъ".

Въ добри аспекти Марсъ придава покрай импулсивността - смѣлостъ и сила, а Сатурнъ, покрай мудността, придава предвидливост, издръжливост и добросъвестност.

Уранъ дава винаги изобретателски дарби и самотност.

Нехармоничнитъ аспекти на "слозворцитъ" сѫ по-малко неблагоприятни, кога единия отъ тѣхъ се намира въ свои знака или знакъ.

Успоредатъ, погледнатъ отъ езотерично гледище, носи влияние въсьсемъ различно отъ това на съвпада, ала действието му, така както се възприема, е приблизително същото - само че по-слабо. Успоредатъ изразява навече склонност, нежели качество на характера.

При окъзация, тѣлкуването зависи най-вече отъ това, коя отъ дветъ планети е по-силна. Въспр., кога при δ на Марс съ Слънце, Марсъ е по-силенъ по знака и знакъ отъ Слънцето, лихостъта, грубостъта, свръхдейността, гордостъта и неспокойността, които този противостоятъ носи съ себе си, де кога много по-кучно да бидатъ надмогнати, отколкото ако Слънцето биде по-силно.

При Марс \circ Венера, еспр., произлизе дисхармония и, следователно, борба между виснитъ и нисни душевни движения; въ случай, че Венера не-по-добре разположена отъ Марс, както възможностъ де има да се надвие нисната природа.

Пълни ли се/приближава ли се къмъ образуване/аспектътъ, изчистията бива по-голяма, отколкото въ противни случаи-кога се разсипва Слънцето на 9° отъ Водолей и Плутеръ 15° Вези, е единъ пълнець се Δ аспектъ/асп. на нхъ да се образува/ $\frac{1}{2}$ -защото Слънце се движдъ по-бърже отъ Плутеръ и следъ известно време де го стигне и че "закъли" Δ - Уранъ на 15° отъ Козелъ и Венера на 18° Р/ретрограденъ/отъ Риби е единъ пълнець се аспектъ, защото, макаръ Венера, по-бързата планета, е вече минала аспекта, следъ известно време отново де го възпълни, поради това, че се движи наосвратъ/ретроградна с/.

Въ каква степенъ ще се прояви известния неблагоприятен аспектъ, зависи, естествено, гварде много отъ степенята на полята/взета въ най-високъ смисълъ/, които азътъ е развилъ въ себе си.

Единъ аспектъ изхожда отъ неподвиженъ знакъ/Овенъ, Лъвъ, Скорпионъ, Водолей/, носи много по-големи трудности, отколкото ако изхожда отъ главенъ/Овенъ, Ракъ, Везни, Козирогъ/, или подвиженъ/Влизанаца, Дева, Ктрелеца, Риби/ знакъ. Единъ □ изхожда запр. отъ неподвиженъ знакъ, може да изразява недостатъкъ, който въ едно прераждане е току-речи невъзможно да се превъзкогне. Единъ квадратъ-□ -, който излиза отъ подвиженъ знакъ, наглежда да сочи по-скоро на единъ лошъ навикъ, отъ който човекъ може да се освободи.

За< може да се каже скрото, само че при тѣхъ тѣзи къща се по-слабо проявяватъ.

Неблагозвучнитъ аспекти показватъ окази частъ отъ кармата, която трѣбва да се доведе до край/която трѣбва да се разреши. Положенията на къщи и знаци даватъ другата частъ.

Благозвучнитъ аспекти като Δ, * и добритъ и ∅ сочатъ на добритъ качества, които съ била придобити въ по-ранни едествувания; тѣ ни подпомагатъ въ живота. Така единъ добъръ аспектъ, запр. между Слънце и Луна и Впитеръ или Венера/или между Плитеръ и Венера/, може значително да подобри единъ хорошокъ, изобилващъ иначе съ многочислени недобри аспекти.

Аспектитъ на базнитъ планети Уранъ и Понтулъ могатъ да бъдатъ разглеждани и отъ друго становище: тѣ показватъ не толкова лични качества, колкото влияния, до действуватъ въ течение на нѣколко години и взаимодействуватъ на цѣлия свѣтъ. Аспектитъ на Слънце, Луна и Венера изхождащи отъ жгловитъ къщи 1, 4, 7 и 10/на хороскона, и планетитъ, които могатъ да се случатъ на възхода/Асп./ и М.С., даватъ основния тонъ на характера.

Силата на аспекта играе, естествено, голѣма роля. Отъ опитъ се знаятъ границитъ, въ които единъ аспектъ упражнява влиянието си; запр. единъ квадратъ не трѣбва да има точно 90°, за да упражнява действие като такъвъ, а така е и съ другитъ аспекти.

За кръга или Орбисъ/крѣгътъ на единъ аспектъ, въ който действияето на една планета може да се усети/ на планетитъ се ваема:

Орбисъ на		= 1°		Вили □	= 8°
"	∠	= 12°		* ∠	= 7°
"	∠	= 10°		∠	= 4°
"	∠			∠	= 2°

съ другитъ планети

Аспекти, които се образуватъ точно на външнитѣ граници на орбита, сѣ твърде слаби, ала действително имъ може да бъде засилено отъ друга планета. Запр., Слънце 12 Ракъ и Сатурнъ 8 гр. Космелъ образуватъ единъ преселба противостоещъ аспектъ, ако едновременно имаме Луна на 6 гр. Весни, противостоещъ на Слънце съ Сатурнъ се твърде засилва чрезъ квадрата, който Луната образува съ Слънце и Сатурнъ.

С в ѣ т о в и а с п е к т и

Досега ние изучавахме само така нареченитѣ водични аспекти. Ала има и една друга група аспекти, именно свѣтовитѣ. При тѣхъ не се обръща внимание на кръгитѣ, които планетитѣ, пресичватъ по броя на градуситѣ, образуватъ съ Земята, но по модоженето, до тѣхъ засиатъ въ кръгитѣ.

Въ всѣки хороскопъ Запр., 1-а къца е въ четвъртина/90°/ съ 4-а, 3-а съ 6-а, и т.н.; не е важно на колко градуси раздалечитъ сѣ тѣхъ. Първата къца е въ нестижка/60°/ съ 3-а и въ тригонъ съ 5-а и т.н. Планетитѣ, които се намиратъ въ 1-а и 4-а къца, сѣ свързани въ свѣтовекъ аспектъ — квадратура. Планетитѣ въ 2-а и 4-а къци сѣ въ нестижка-свѣтовекъ аспекти и т.н. — когато положенията имъ сѣ на съответни отстояния отъ върховетѣ.

Запр.: Да вземемъ планетитѣ Нептунъ 23 гр. 42 м. Ракъ въ асцендента/вн. хороскопа/. Тя се намира приблизително 4 гр. подъ върха. Ако Запр. планетата Венера се нахондале на съответно разстояние отъ върха на 11-а къца/Овенъ 27 гр./, то Нептунъ и Венера биха се намирали въ свѣтовна нестижка, а едновременно биха образували водиченъ аспектъ квадратура въ включения знакъ на Релеца. Съответната дължина на кръгитѣ е:

Първата къца въ хороскопа, приведенъ като образецъ отъ насъ е само 15 гр. голѣма/отъ 19 гр. 45 м. Ракъ - 5 гр. Лавъ/, но 11-а къца е 30 гр. - 15 гр. - 45 гр./отъ 27 гр. Овенъ - 12 Близнаци/. Та, ако раздалечитъ на Нептунъ отъ върха на 1-а къца, е 4 гр., трѣбва раздалечитъ на Венера отъ върха на 11-а къца/подъ него/ да е 3 по 4 = 12 гр., да да бъде на съответния раздалечъ и, следователно, въ точенъ свѣтовекъ аспектъ секстиля/60 гр./ съ Нептунъ. Ала и тукъ доуцаме орбисъ.

Така, може да се случи едновременно между две планети единъ благоприятенъ свѣтовекъ аспектъ и единъ неблагоприятенъ водиченъ аспектъ или наоборотъ, и въ този случай приемаме, че тѣ взаимно се унищожаватъ. А за това по-нататѣкъ повече/.

Имаме свѣтосенъ тригълникъ, свѣтосенъ противостоекъ, свѣтосенъ четвъртъкъ, сеноквадратъ, свѣтосенъ похучетвъртъкъ аспектъ, свѣтосенъ похучестъкъ.

Свѣтосенъ ускореда имае тогава, когато две планети се намиратъ на съответни разни разстояния отъ меридиана. Венера 62гр. 5м Овенъ, на раздалечъ 1-о отъ върха на 11-а къда, де се намира въ свѣтосенъ ускореда съ друга планета, която би се намирала на по-малко отъ 1 гр. предъ върха на 9 къда.

Многочията при свѣтосенитѣ аспекти лежи въ това, че трябва да се знае точно къда на раждането, а споредъ това и различнитѣ върхове. Ако не сме увѣрени въ точността на горнитѣ изчисления, по-разумно де е да се обърда внимание на свѣтосенитѣ аспекти. Свѣтосени аспекти, образувани съ прогресивни планети, могатъ въ известни случаи да ни натъкнатъ чрезъ действияето, което упражняватъ на оледа, но които да узнаемъ точното време на раждането.

Единъ свѣтосенъ	У	аспекти	е	на	1	къда	раздалечъ,
"	"	Ж	"	"	2	"	"
"	"	△	"	"	4	"	"
"	"	∇	"	"	1 1/2	"	"
"	"	□	"	"	3	"	"
"	"	"	"	"	4 1/2	"	"
"	"		"	"	"	"	"

е на еднакъвъ раздалечъ влѣво и вдѣсно отъ М. С. или Т. С.

П о л и р и о с т ъ

Огненитѣ и въздушни знаци Овенъ, Близнаци, ^{Пара}Резни, Стрелецъ, Водосѣй/новомителни и мъжки/се воятъ още електрични знаци.

Земнитѣ и воднитѣ знаци Телецъ, Ракъ, Дева, Скорпионъ, Ковирогъ Риби/отрицателни и женски/се карчатъ магнетични.

По сѣки начинъ можемъ да подраздѣлимъ и планетитѣ: Слънце, Витеръ, Марсъ, Уранъ — сѣ електрични, а Сатуръ, Венера, Луна, Нептунъ — магнетични; Меркуръ, като сборъ отъ влиянието на всички планети, подпада нкоде двогъ групи.

Споредъ възходящиятъ знакъ и споредъ това, въ какви знаци се намиратъ Слънце, и Луна — сѣ електрични или магнетични, можемъ подраздѣли хората на електрични и магнетични и електромагнетични натури.

1. Електричнитѣ или мъжки натури иматъ повечето или електрични планети въ електрични знаци.

2. Магнетичнитѣ или женски натури иматъ главно магнетични планети въ магнетични знаци.

3. Електро-магнетичнитѣ натури иматъ електрични планети въ магнетични знаци и обратно.

Първите и вторите са хармонични, третите - нехармонични. Характерът, до проявяват тия лъде, или туй несамъ, туй нататък, туй се прилича, туй се отблъсква-проявлява е. Схцото е и кога напр. възходящият знакъ е магнетиченъ, и много електрични планети, или Слънце и Луна-или едно отъ тѣхъ двѣ свѣтла-се нахождатъ въ електрични знакове.

Характерътъ притежава здрава нравствена основа, когато знаковетъ и планетитъ си сходатъ по природа.

Нравствената природа е слаба, когато напр. Слънце и Луна не получаватъ ни единъ добръ къцъ.

Когато планети и знакове си съответствуватъ и Слънце и Луна са неопаснати отъ злъ аспектъ, можемъ да бъдемъ сигурни, че лицето обладава високо нравствено становище.

Електричните натури излъчватъ сила като слъцето, - тѣ даватъ отъ излизане си - и владатъ. Магнетичните натури притегатъ къмъ себе си сила, възприематъ я, - и биватъ леско обладвани.

Астрологични домове /къци/.

Ведѣхме, че 360-тѣ градуса на зодиака са подраздѣлени на 12 части отъ различните зодийни знакове, - всѣка отъ по 30 гр. и че всѣка една частъ упражнява опредѣлено характерно влияние.

Освенъ това зодийно дѣление, ние правимъ, въ сѣрцето си вѣрната, още една, така наречена свѣтова подраздѣлка на хороскона на 12 домове /къци/. Първа къца е онази частъ, която се намира надъ възходящия градусъ. Тя е подъ източния хоризонтъ, - 12-та къца граничи съ нея и се намира точно надъ източния хоризонтъ. Останалитѣ 10 домове се намиратъ помежду имъ въ последователенъ редъ, така че върхътъ на 4 къца става северъ или Надиръ, върхътъ на 7 - западъ /десп. / и върхътъ на 10 - югитъ или М.С. Тази 4 къци се наричатъ зглоби къци на хороскона.

Знакавъ и градусътъ на върха на къцитъ даватъ голѣмката на различниятъ къца, която, колкото се по-отдалечаваме отъ еквиатора, голѣмина се по-различаватъ помежду си. При голѣми ширини, сир. по-близо до северния и Юженъ полюсъ, единъ знакъ отъ зодиака може по-често да заемъ повече отъ половината небесенъ сводъ и бива разирѣделенъ, при този особенъ случай, въ най-малко три дома, а въ граничатъта частъ на небето нѣкътѣ знаковетъ се излизатъ изъвънъ сгъстени и тамъ напр. могатъ да се паднатъ три знака въ една къца. Въ ширинитѣ, които съответствуватъ на Германия напр. въ една къца могатъ да попаднатъ нѣкъ-много две знака, или съ други думи, въ Германия може да бъде влѣченъ най-много единъ знакъ.

Всичко въ природата се повтаря въ правилни периоди. Като напр. въ развоя на човѣшкия емоционалъ можемъ прослѣди цѣлия развой на човѣка въ всичкиѣ периоди, които е преминавалъ презъ: цѣлото си земно развитие, отъ неговото начало до сегашното му състояние, така и всѣкидневниятъ въртежъ на земята около осята ѝ и преминаването на различнитъ домове презъ меридиана ни даватъ една символична картина за живота на човѣка презъ едно възбуждение. Да вземемъ напр. 4-тѣ яглови къди на хороскона.

Първата къди или възходъ представя мига, въ който човѣка слеза отъ духовния святъ въ материята и съ това бива подчиненъ на всичко, което има връзка съ материята. Поради това, първата къди въ хороскона показва: характерътъ на личността и физическото тѣло. Виждаме, че планетитъ, намиращи се въ тази къди, упражняватъ извънредно силно влияние върху физическия му животъ. Тази къди съответствува на мига, въ който слънцето изгрѣва.

10 къди символизира времето, когато човѣкътъ се приобретава къмъ явния животъ, и материалното, както духовното и чувственото играятъ поредно главната роля. Животътъ се проявява въ явната си сила, пладнето или венитъ е достигнатъ и 10 къди или М. С. застѣхва, поради това, въ хороскона: мощъ, слава, честъ, успѣхъ въ дѣлата, подигане въ санъ и т. н. Затова и планетитъ, но се намиратъ въ тази къди, припежватъ най-силно влияние върху всичкиѣ тѣни къди. Тази къди отговаря на оня мигъ, когато слънцето достига пладния.

7 къди изобразява зрѣлата възраст, когато страсти и въздетелния си наддѣляни и висинитъ човѣкъ начева да владѣе надъ виситѣ склонности. Той начева да съзира, че не е отдалѣно, съществуваше само за себе си, същество, различено отъ всички околности, начева да се чувствуваше едно съ единия животъ, който одушевява всичко. Затова 7 къди означава въ хороскона къдата на дружниа животъ, брака, съдружия и т. н. Тя е точка на закъза.

4 къди представя възрастта, когато лицето има задъ себе си лицѣта на своитѣ земни преживѣния и бити и, когато започва да се готви за животъ въ следния/астрален/святъ.

Тази къди въ хороскона представя, следователно, отношенията и живитѣ условия на старини и е въ връзка освенъ това съ всѣко състояние.

Ярко припежане е, както всѣки ще разбере, свѣтската/материална/страля на онитъ, който човѣкъ е придобилъ въ земния си животъ, онитъ, който се е превърналъ въ трайни способности и качества на характера и е станалъ "здравъ придобивъ" на аза. Тукъ е най-ниската точка, че слънцето-достига - надиръ;

Така всъща къща има своето символично значение. От горното става ясно вече, че къщата има тя непосредствена връзка с материалната страна на живота. Тя изобщо взето, може да каже, че тя застъпват тълото, като при това, първата къща дава особения му отпечатък.

Ако тълото крие въ себе си чисти предразположения, влиянието на планетите може да се прояви чрез къщите и на по-горни полета от физическото, осолено, ако тѣ се случатъ въ 4, 6, 8 и 12 къщи, които се наричатъ окултни къщи.

Ще рече, тълото се изравнява двойно въ хороскона, - космично чрезъ зодияните знаци и връкко, чрезъ къщите; и ние винаги ще срещнемъ едно съответствие въ действително на знакове и домове. Така, знакътъ Овенъ се съгласува съ една 1 къща, Телецъ съ 2, Близнаци съ 3. и т. н., или съ други думи, първата къща управлява главата, 2-та - врата и тина, 3-та - облитѣ дробове, раменетѣ и ръцетѣ/мишцетѣ/... 12-та къща - советѣ. При това, туй странично действие се простира върху всичко, до колко е подъ съответните домове, напр. единъ аспектъ въ 8 ще упражнява второстепенно въздействие върху нанитѣ финансови отношения/2 къща/, - единъ аспектъ въ Дева/хранене/ ще упражни космично въздействие върху нането здраве/6 къща/ и т. н. Ала първостепенното въздействие на знаковете си остава винаги най-важното.

12-ти домове като различни полета на действие въ Ава.

Ние видѣхме вече, че съществува тѣсна връзка между тия 12 дѣла, на които се подраздѣля хороскона и 12-тиѣ знакове на зодиака. Всѣа къща застъпва опредѣлено поле на дейностъ, чрезъ което азътъ се стреми да придобие своя смисълъ и това поле на дейностъ седа въ най-тѣсна връзка съ знака, който къщата представлява. Главната разлика помежду имъ се състои въ това, че домовете ни даватъ указаниа за преживѣния на физическото поле, а знаците - за нашата чувства и усещания, а също и мисловна способностъ.

Ние можемъ, следователно, да разглеждаме домовете като съставляюща на нашето тѣло, а знаците - като символъ на душата. И единтѣ и другитѣ служатъ за оръдие на духа - индивидуалността за - да се прояви. Този "азъ" въ хороскона се символизира чрезъ планетите, като представители и съдейци на слънцето, - сръдочного, изходната точка, отъ които се е родило всѣко съзнание.

Така като схващаме вѣщата, че трѣбва да смѣтнемъ първата къща като най-висше поле, чрезъ което се проявява знакътъ Овенъ, втората къща съответствува по смисълъ начинъ на Телецъ, третата на Близнаци, 4-та на Лъва, 5-а на Скорпиона и т. н.

Проявата на една планета, било чрез знака, било чрез къща се различава, следователно, само по полето, на което въздействат се възприема - та туй можемъ сравни съ известно усещане, което се проявява въ известна форма.

Колкото по-високо въ еволюцията възлиза едно същество, толкова по-се извисява то надъ формата, толкова по-независимо става отъ нея; - отъ това следва, че една високоиздигнатата индивидуалностъ ще възприема иначе проявата на една планета чрезъ известния домъ, отколкото една нискостояща личностъ, та лесно е да си представимъ, че има едно стъпало, на което единъ високоиздигнатъ въз възприема по скрия начинъ влиянието на една планета, проявена чрезъ известна къща, както че го възприеме едно по-неиздигнато същество, когато туй влияние се прояви чрезъ знака, което съответствува на къщата - че рече, туй съществува една разлика въ съзнанието. Слънцето въ 5-а къща у единъ високоиздигнатъ човѣкъ ще се прояви въ тоя случай тъкмо така, както Слънце въ Лъвъ при нискостоящиятъ, а Венера у 2-а къща у изреча - както Венера въ Телецъ у последния.

Слънце въ 5 къща у единъ високоиздигнатъ човѣкъ може, между другото, да означава великодушие; този човѣкъ намира радостъ въ струване добро.

Слънце въ 5 къща у единъ неиздигнатъ човѣкъ означава, между другото, че той дари наслажда, игра и т. н. по своя собствена воля.

Венера въ 2-а къща може да означава и у двамата имане и богатство, но докато туй имане у високоиздигнатия човѣкъ се отнася повече до едно придобито вътрешно имане, като вяр.: любовъ къмъ мъръ и волюстъ/Венера изтънява туй усещанията/, у единъ нисък човѣкъ то ще се прояви повече въ любовъ къмъ дължимо искусство/чара/.

Това не трѣбва да се изпуща изъредъ очи при разглеждане положението на планетитѣ въ различнитѣ домове.

Домовѣтѣ ни ведаятъ на първо мѣсто за какето материално битие и за условията, които сѣ свързани съ него, - че рече, за ония обстоятелства, на които ще помисли азѣ въ земния си път, - за неговото битие - и планетитѣ, до се намиратъ въ тѣхъ, съ аспекти, които получаватъ тамъ, ни сочатъ съзнатитѣ и несъзнатитѣ, които то ще срѣдне презъ тоя битие.

На първо мѣсто, домовѣтѣ ни разказватъ за ордикето/I//тѣ-лство/, което азѣ си е избралъ за тоя пътешествие и за склонноститѣ и качества на характера/I/, до той носи съ себе си като добивъ отъ предивни съществувакия: - тѣ ни говорятъ сетне за неговата родина, за неговитѣ учители и роди-

тели/IV/7-за неговите познайници, сестри/III/, за способността
 Т¹ на разума, с който той е одарен/III/- за опитите, до кои
 прави, за да обогати и разшири съзнанието си чрез изследств
 вия въ родната си и въ съседни страни/III/, или съ създава ц
 цъль въ чужбина/IX/, дето той се силн да намъри туй, до което
 дири тукъ. Домовете вставятъ за неговия крагъ на действие, за
 неговите идеи и желаниа, за неговия стремежъ къмъ почести
 и слава/X/, било самъ, било дружно и въ връзка съ други/VII/.
 - Т¹ желаятъ за неговите приятели на младина/XI/, за смрти
 цага въ живота/VII/, които ще свърже своя земя дъвъ съ не
 говия - за децата му/XI/, ала и за оиъзи, които не му противо
 действуватъ въ опитите му да върви напредъ/XII/, а които до
 умотръбятъ всичко, за да му сложатъ стъпци по пътя.

Накрая, когато е позналъ вече благото и чемера на свои жи
 вотъ въ всичката имъ пълнота, и гд е обладала, той да се рече,
 отъ всѣхъде, съставя той въ така размисълъ и се пита: туй ли
 е всичко, до коетотъ може да ми предложи, - има ли нѣщо по
 горно, свърши ли се съ това? Та не бѣ ли оиъзно, дето се туй
 бяхтаха за всичко, което законоу не остави какъ туй неуточе
 лене, както до бѣхъ преди да го бѣхъ достигналъ? И той се за
 мисли върху въпросите за живота и смъртта/VIII/ въ послед
 ната минута на живота си/IV/. Той начева да дири и роаи, до
 кле намъри какво-годе разрешение, което да го удовлетвори.

Она, който има Сатурнъ въ IV къда, а който, дрякъ разрешава
 не на тѣзи питання, не зможе да намъри никаква разрѣтка, -
 оида го самотност, изоставяне и обезнадеждване на старина.

За по-лесно разглеждане, ние можемъ подраздѣли домовете на
 четири групи отъ по три, а именно:

A: I, V, IX домове, които иматъ отношение къмъ самия човекъ.
 I: застѣпа тѣлото/Овенъ/; V: Азѣтъ/Лъвъ/, който се бори, за да
 зацѣлине душата до себе си.

IX: Въздействието, което чрезъ туй се упражнява върху нише
 то съзнание и го разширява/Стрелецъ/. Въ тази къда ще дрямъ
 вдълбочение, - възвишено мислене.

B: Домовете 2, VI, X, които сж въ връзка съ всичко окоа, до
 може да му бде въ помощъ въ неговия друмъ.

II: Имущество, почивка следъ труда, любовъ/Телецъ/;

VI: Слуги, прехрана, здраве/Деца/;

X: Насожение въ обществото, слава и почести/Козацъ/.

C: III, VII, XI домове, които съзначаватъ неговите връзки, род
 ници и приятели.

III: Сестри и други роднини; VII: неговата съпруга, съдружни
 атъ му, съучастниките/Безеки/. XI: Приятели/Водолей/.

Д. IV, VIII, XII домове, които имат отношение към края, свършека на всичко.

IV: края на земния му път, старостъ/Рака/;

VIII: края на тѣлото му, смъртъ;

XII: свършекъ, измиране на неговитѣ земни похоти и желани-
очистване/Рибн/.

Следъ този общъ прегледъ, чрезъ който ни става ясна свързката между различнитѣ части на небото/зодиякъ-горослова/, можемъ по-подробно да проследимъ значението на всяка къща поотдѣлно.

ЗНАЧЕНИЕ НА 12-ТА КЪЩА ВЪ ХОРОСКОНА

Тукъ искаме да опредѣлимъ по възможностъ по-обстойно, какъво вѣстива всѣка къща/домъ/въ хороскона.

I-вата къща дава: външния изгледъ и характера въобще все-то. Отъ тѣлото тя означава специално главата, разума и общото здравословно състояние. Въобще: личността и борбата за съществуване, следователно - действията на родения.

II-ра къща означава финансовитѣ отношения, движимия имотъ, доходъ и свободата. Тя има влияние върху нашитѣ чувства и емоции.

3-та къща - братя и сестри, родини, съседи, възпитанието, извън кѣтешествия, наука, съзнания, имена, способностъ. Има силно отношение къмъ интелекта и нервната система.

4-та къща - къщата и домашния животъ, наследени склонности. Окриваващата ни въ края на нашия животъ. Недвижимъ имотъ. Означаватъ томе бѣдата и жалното отношение къмъ него. Окултна къща, която стои въ връзка съ физическата смъртъ и живото.

5-та къща има връзка съ удоволствията, любовъ, радости, спекулации, игра, деца. Тя е свързана и съ 11-та къща и, тъй да се рече, е извъншние на същата/надежди и желаниа/.

6-та къща - къща на болеститѣ и после къща, която има отношение къмъ слуги, подчинени, прислужници, облекло, хигиена - въобще грижата за тѣлото. Важна къща за тѣзи, които цѣрятъ и гледатъ болни.

7-та къща има отношение къмъ брака, стирание, другарство, въобще съжителство. По-кататѣкъ: ивни недрителн, едѣбни преследвания. Представя до известна степенъ индивидуалността, като противоположностъ на 1-ва къща - къщата на личността.

8-та къща има отношение къмъ смъртта и всичко свързано с нея, като наследство, завѣдания, свидетелства. Знанието на върха и аспектитѣ напр. на планетата, наокоидка се въ 8-та къща или нейнитѣ владетель означаватъ често вида и качяна на смъртта на физическото тѣло. Окултна къща.

9-та глава - философия, религия, учителиство, възпитание и мисъл по свързано съ тях. По-нататък: дълги изтешества на чужди земци. Има отношение още и към абстрактното мислене въ протн повест на 3-та глава, която е глава на конкретното мислене. Тук подпадаат също стихици и анекдоти.

10-та глава има отношение към честта, свѣтско могѣство, слава, напредък, призвание или служба и показва съвременно и моралното становище на рождия. Према се, че тази глава представя майката на рождия, както 4-та бабата, но много астрономически вземат това също обратно. Много говори за последното това, че най-често бабата определя избора на професията но нека се не изпусна напредъкът, че при родителитѣ много ити е майката, която ръководи.

12-та глава - глава на изката, страсть, грима и ограничаване, има отношение към манастири, затвори, болници, лудници, - всичко, ко означават отдаленост, ограничаване, съ други думи, тук човекъ учи, за не се смѣта за особено същество, но да се разглежда като частъ отъ цялото, неделима отъ него и винаги въ контактъ съ него. Окултна глава.

Тук даваме на едно значението на калитѣ, за да се взематъ по-лесно свързаната между воднакалнитѣ знаци и солѣното тѣло.

1-ва глава - глава на главата - температурата, възниква въ рождия.

2-ра глава - гърло - неговото навлизане въ материалния живот богатство и финансови отношения.

3-та глава - дробове - неговитѣ лесни изтешества, отношението му по-специално към брати и сестри, братскици и братовчети неговата кореспонденция, наука.

4-та глава - стомахъ - неговата собствена глава, наследство от родителитѣ, неговия баба, почивка и обстоятелства въ края на глава.

5-та глава - сърце - неговата предприемчивост, страсти, любовъ, деца, спекулации, индигатива, улосветване.

6-та глава - черва - свободителни средства, неговото здраве, храна, почивка, работа, неговото отклонение къмъ служба и прислушници.

7-ма глава - бобрени - раждя или вземане свърженикъ, свържени брѣкъ, родство съ другитѣ.

8-ма глава - полови органи - полови склонности, житейска изолна, наследство, завещание, смъртъ.

9-та глава - бедро - неговитѣ голѣми изтешества, разширение мирогледа, възгледъ върху живота, философия.

10-та глава - колена - неговото свѣтско положение въ иѣстожителството му, име, честъ, обисока, проявление.

11-та къда -нищия -неговото търсене поддържа отъ ирните ли, надежди и желаниа.

12-та къда-стхнава -непредвидени трудности, скрити неприятели, преследвания, болници, иленичество -позовава за свѣт
Отъ горното следва, че отношението на родениа къмъ своитѣ чичовци и деди/това сѣ братята и сестритѣ на бащата/ се определя отъ 6-та къда, защото 6-та къда е 5-та къда/братя/ на 4-та къда/баща/. Богатството на съдружника, на съдружата се показва отъ 2-та къда на 7-та/съдруга/ или отъ 6-та къда; - братята на съдружника отъ 9-та къда или 3-та къда/братя/ на 7-та/съдружника/. Продължавайки по този начинъ, могатъ да се извлекатъ още много последиа.

Къдитѣ се дѣлятъ на:

1. Главни/хглови/къди:	1, 4, 7 и 10.	Въ хгловитѣ къди
2. Следващи	" 2, 5, 8 и 11.	действието на планетитѣ е най-силно.
3. Падащи	" 3, 6, 9 и 12.	

Въ падащитѣ къди тѣхното действие е най-слабо.

Следващитѣ къди държатъ срѣдата.

Къдитѣ иматъ своя орбита/граница/ на действие, както планетитѣ. Границитѣ за върхъ на къда/сѣ късо изгрѣващъ знакъ/ са Германия и всички страни съ северна ширина/ сѣ 5 градуса, а за върхъ сѣ бавно изгрѣващъ знакъ сѣ 6 гр. За страни съ южна ширина това е обратно, по-късо късо изгрѣващитѣ знаци сѣ бавно изгрѣващи тамъ и обратно.

Следователно, една планета, която се намира напр. на 5 гр. или на 7 гр. отъ върха на 6-та къда/въ зависимостъ отъ знака на върха/ ще бъде разглеждана като стояща въ 6-та къда по отношение нейното влияние. За асцендента може най-малко 12 гр. да се вземе, следователно, планета, която се намира въ 12-та къда и е напр. на 10 гр. надъ изгрѣващия градусъ, упражнява въздействие въ асцендента и влияние, следователно, на тѣлото и темперамента.

Колкото по-близо до върха, толкова по-силно е въздействието, което една планета упражнява въ съответната къда.

Планетитѣ върху или до върха на главнитѣ/хглови/къди указватъ най-силно влияние - презъ дѣлни животъ.

МЕРКУРИ ВЪ РАЗЛИЧНИТЪ ДОМОВЕ.

Меркурий въ втория дом: положение благоприятно, което обещава успехъ и печалба отъ научни трудове, отъ писателска дейностъ изъ различни отрасли на науката, или като журналистъ и т. н.

Единъ хармоничанъ аспектъ на Меркури отъ Луната носи печалба отъ страна на широката публика; отъ Венера: печалба отъ дейностъ отъ областята на изящитъ изкуства или отъ работа, въ която вкуса и модата играятъ голѣма роля; отъ Упитеръ: печалба отъ украсиване на известна служба, която е въ връзка съ висшата магистратура - съѣтска или религиозна; отъ Сатурнъ: чрезъ тактъ и издръжливостъ, постоянство; отъ Урана: печалба отъ ексцентрични, своеобразни предарития или отъ изобретения; отъ Марсъ: чрезъ некаква или благородна др. своята срѣзностъ. Знаекоетъ, отъ които изхождатъ аспекти, погата да ни даватъ по-детайлни свѣтления, а също тъй и новети, отъ които тѣ идатъ. Това важи, разбира се, за всички домове, които Меркури може да заема.

Меркурий въ 3-я дом: обещава многобройни малки/недалечни пътешествия и богати спитъ отъ тѣхъ, защото това положение на Меркурий прави ума твърде изтъненъ и изгавъ. Идетелата се намира тукъ въ домъ на Близнаци, следователно, въ домъ, който хармонира съ нейното естество и, следователно, Меркурий може да се прояви тукъ по-добре, отъколкото другде. Това положение на Меркурий придава голѣма любовъ къмъ науката, а често и къмъ и красноречие. Единъ благоприятенъ аспектъ тукъ на Нептунъ придава голѣма интуиция и склонностъ къмъ метафизика. Сатурнъ го спарва съ способностъ за спомоготочване и за дълбоко мислене - съ една речъ, придава му дълбока и спомоготочена мисълъ.

Ако Меркурий въ този домъ получава или аспекти отъ Сатурнъ и Уранъ, или голѣма опасностъ отъ умствено разстройство, особено ако той не биле подпомогнатъ отъ добри аспекти отъ Упитеръ или Венера. Точно раченъ отъ Сатурна въ този домъ, Меркурий носи дълбока меланхолия и песимизъмъ.

Меркурий въ 4-я домъ: предрача известни прояви въ жилищелството и ижностия въ домашни живота. Много зависи, обаче, както тукъ, така и въ другитъ домове, отъ аспекти, които Меркурий получава отъ другитъ планети. Добро аспектирание, той придава склонностъ къмъ всяка дейностъ, която е въ свързка съ ледивични изкуства или землѣдѣлие и успехъ отъ нея. А ексцентрично това положение на Меркурий е гаранция, че тогава спитъ до края на живота си неотслабно своитъ думави способности.

Бъде ли Меркури аспектiranъ, това предрича тежки старини: угнетения и грижи.

Меркури въ 5-я домъ: ако получава или аспекти, той може да доведе смяна грижи и тревоги въ връзка съ децата, изчистителни работи или спекулации. Понечето рѣти умѣтъ се остави пре много да бъде увличанъ отъ емоции. Това положение на Меркури дава любовъ къмъ интелектуална работа.

Меркури въ 6-я домъ: до се отнази до здравето, това положение на Меркури е крайно неблагоприятно, ако, разбира се, хороскопътъ указва на слаба нервна система. Задето то носи безпокойство, страхъ, невнемодаване, склонность къмъ умствена прежуръ. Наказъ че Меркури туку се намира въ собственъ домъ /домъ на Дева/ и, следователно, би могълъ най-добре да развие своята мощъ, все пакъ, родениятъ рѣдко смогва да се издига издигне и неговиятъ дарби - да бъдатъ оценени, така че много по-добре ще бъде за него да еема положение на слуга, нежели положение на господарь въ смисълъ на предно, ръководно положение или главенство.

Всички дисхармонични аспекти на Меркури сѫ опасни за умствена стабилность на индивиде, особено тия на Сатурнъ или Урана. Често се явяватъ при това положение на Меркури и нервни разстройства въ храносмивачето, а въ подвижниятъ знакове - разстройство и въ дихателната система. При тежко нарушаване въ асцитъ, подвижни знакове Дева, Стрелецъ, Риби, има опасностъ отъ умствено разстройство.

Меркури въ 7-я домъ: добре аспектиранъ, очертава повече отъ пѣти еднакъ чисто социаленъ кръгъ на дейность отъ интелектуално естество. Съдружията /или съдружета/, както и съдружиятъ ще бъдатъ срѣчни, ловни хора. При нехармонично аспектиране на Меркури въ този домъ, домашни раздори и неприятности сѫ почти неизбежни. Съдружиятъ /сѣко се отнази до съдружията или съдружета/ ще бъде по-младъ. Понече Меркури придобива качества на планетиятъ, съ които е свързанъ, отъ Голѣма Вакония е да се изследватъ неговиятъ аспекти.

Меркури въ 8-я домъ: този домъ ни дава сведения за всичко онова, което е свързано съ смъртта, но, за да се извади заключение за смъртта и за вида на смъртта отъ знака, който еема върха на 8-я домъ и отъ планетиятъ, които се намиратъ въ него, ние трѣбва да изследваме съ голѣма точность аспекти, жителя и всичко онова, до е въ връзка съ здравето, като за примеръ аспекти, които получаватъ Слънцето и Луната, защото известни дисхармонични съчетания на направлениата /дирекционни аспекти въ прогресивния хороскопъ - 6. пр. /когато да доведатъ смъртъ, когато за примѣръ, другиятъ данни указватъ на крѣпко здраве и дълъгъ животъ.

Положението на Меркури в 8-я домъ подтизва къмъ изучаване и изследване на окултното или потайното. Смиртата настъпва при нѣколко събития. Често това положение създава недвучинос и неживизма, но и опасностъ отъ нервни или мозъчни заболявания/при неблагоприятно аспектиране/.

Меркури в 9-я домъ: одарява съ добри уметствени способности къмъ любовъ къмъ научни изследвания, усилъкъ въ изследването особено, ако се намира въ нѣкой въздушенъ знакъ или въ Дева.

При дисхармонично аспектиране на Меркури въ този домъ, той носи колебливостъ, нерешителностъ и склонностъ къмъ преумора така че, въ такъвъ случай въ нѣкакъвъ усилъкъ и дума не може да става.

Меркури въ 10-я домъ: положение благоприятно за интелекта но тъй положението е свързано едновременно съ голяма отговорностъ и съ склонностъ да се упражняватъ много длъжности въ едно и също време. Дали тези силни новости на Меркури ще се прояви благоприятно или не, зависи много отъ знака, въ който той се намира и отъ аспекти, които получава. Запр., ако той се намира въ неподвижнъ знакъ или когато благоприятнъ аспект, които получава, изхождатъ отъ неподвижни знакове, или най-после, ако Сатурнъ му изпрати единъ благотворенъ лъчъ, то ва ще неутрализира оми промѣнливъ елемента, който Меркури виси въ всичко онова, че е свързано съ 10-я домъ.

Когато Меркури е в аспектиранъ, общественото положение на индивида ще бъде силно востранено. Дланетата, които хвърли най-дисхармоничния аспектъ, сочи оми неутъ въ характера на индивида, който ще предизвика опасността. Отъ аспекти на Меркури въ 10-я домъ се види заключението за припадението на индивида, за онова поле на дейностъ, въ което той е призванъ да работи.

Меркури въ 11-я домъ: означава, че приятелитъ на родени ще бъдатъ по-млада отъ него и че приятелскитъ му връзки ще почиватъ повече на уметвена основа, отколкото на сърдечна. Знацитъ на дава сведения върху характера на приятелитъ. Особено благоприятно е положението на Меркури въ въздушенъ знакъ.

Меркури въ 12-я домъ: 12. домъ е окултенъ домъ и затуй това положение на Меркури дава склонностъ къмъ окултане и мистицизма. Обикновено, обаче, липсватъ благоприятни случаи или дарбата за проява, та затова индивидътъ рѣдко бива разбираемъ и оцененъ. Липса на самовѣра и постоянство въ характернитъ бевси на 12-я домъ.

ОСТАНАЛИТЕ ПЛАНЕТИ И ВЪЗЛИТЕ НА ЛУНАТА И ПЛАНЕТИТЕ ВЪ РАЗЛИЧНИТЕ ДОМОВЕ.

Като съчетаемъ планетите споредъ тяхното естество съ раз-
нитъ домове, не е трудно да определимъ влиянието имъ въ разни-
ти зиди/вкъ значението на астрологич. домове/.

Така напр. Вултуръ, Венера, Слънцео, и Луната, когато сж доб-
ре аспектирани въ 2-я домъ, сж благоприятни за материалното
благополучие въ живота. Въ 3-я домъ тѣ упражняватъ благотвор
но влияние върху изгешествията и върху интелекта. Въ 4-я вър-
ху семейски животъ и положението на индивида въ старини. Въ
5-я върху децата/челядта/удоволствията и спекулациите. Въ
6-я влияятъ благотворно върху здравето и носятъ разбирател-
ство съ подчинените. Въ 7-я домъ влияятъ благоприятно върху
брака и общественото положение; въ 8-я домъ тия планети съв-
даватъ известна възможностъ у индивида да се обогати било
чрезъ наследство, било чрезъ жемдба; въ 9-я - благоприятству-
ватъ на дългитъ изгешествия и на занимаването съ философски
и религиозни проблеми; въ 10-я домъ тия планети действуватъ
благотворно върху усѣха и призиването на индивида; въ 11-я
-върху приятелскитъ връзки и за привеждане въ изпълнение на
своитъ желаня и стремежи; въ 12-я дома обедаватъ на родени
малко грижи и малко врагове.

Сатурнъ, Марсъ, Уранъ и Нептунъ или силно раненитъ отъ зли
аспекти "благотворни планети"/Венера, Вултуръ/ въ 12-тѣ дома
показватъ тѣмко противното. Но една, тѣй наречена "зла плане-
та", ако е добре аспектирана, не е неблагоприятна.

Глазата на дракона въ М. С. /т. е. на меридиана/ или въ свързид
съ Слънцето или Луната изглежда въ повечето случаи, че упраж-
нява твърде благотворно влияние въ снй домъ, въ който тази
конфигурация се случид, когато пъкъ опашката на дракона, въ
свързидъ съ поменатитъ свѣтила изглежда поиъкога да упражняв
злокобно влияние върху сждбата на човѣка-тия съчетания про-
блосватъ често зли промеждия и несрети въ живота. Но въ тази
посока има още сумя иъце за упомяване и затова желателно е
всѣки, който проучва астрология, да дигригесе иъдо за тяхното
изясняване.

Древнитъ астролози, а и днесъ още индуситъ приписватъ го-
лѣмо значение на Луннитъ възли. Възходящиятъ и низходящиятъ
възель на Луната се мѣстятъ въ зодията на 19 20^и въ роднитъ
въ обратна посока/ретроградно/ и извърриватъ пълната сж об-
келна презъ 12-тѣ знака за 18 години и 225 деля. Разбира се
и планетитъ сж иматъ своитъ възли, но въ модерната астрологи-
тѣ сж изгубили сивсекъ своето значение.

Тя като предизвикането на тя възли става твърде бавно /средно около 1° в столътне/, то влиянието им /ако съществуват/, може да се счита за величина постоянна, така че всеки може да проследи, доколко тя влияния са реални в неговия собствен живот - именно, като се помни, че гравитацията на въздействиюва "благоприятно", а опашката /ниж. възел/ - "зле". - Ако също, ако даваме тук положението на всеки възел в настоящето столътне /въ емеридатъ, то не е указано/.

Северенъ /взх. възелъ/	Висшъ /ниж. възелъ/
Кантузъ 9° 45' отъ Дъва	9 43 отъ Водолей
Уранъ 13 17 " Близнаци	13 14 " Стрелецъ
Сатурнъ 22 5 " Рака	22 5 " Козирогъ
Винтеръ 9 24 " Рака	9 24 " Козирогъ
Марсъ 18 2 " Телецъ	18 2 " Скорпиона
Венера 15 44 " Близнаци	15 44 " Стрелецъ
Меркуръ 17 9 " Телецъ	17 9 " Скорпиона

Неумислен и въпросъ съ така наречената "Фортуна" /точка на частното/- възгледитъ на астрологитъ се разхождатъ, но твърде е за върване, че ония, които я отхвърлятъ и я наричатъ напр. немислица на Итоломай, не са прави. Итолокмай не е била човѣкъ, който се е занимавалъ съ нещата. Въпросътъ е, че една твърде малка частъ отъ неговитъ познания са стигнали до насъ и ние сме принудени отъ това да търсимъ и откриваме.

Командскиятъ астрологъ Тиренъ казва следното върху тази точка на "частното": "Собствениятъ ми опитъ ме учи, че тази точка може много нѣщо да раскрие, както въ рождени хороскопъ тѣй и въ прогресивния и, че е отъ голѣмо практическо значение въ хороскопа - тя е практичния резултатъ, конкретния съветъ на единъ хороскопъ, взетъ като едно цѣло."

Слънцето и дванадесетатъ знака

Какво видѣние, слънцето представя въ хороскопа индивидуалността - вкелятъ азъ, които постоянно се превъзвѣдава, за да избере въ физическия святъ оня опитъ, който той не би могълъ да придобие въ други налета. А, понеже трябва да приематъ че цѣлото на човѣквата еволюция не е едностранчивото развитие, то ясно е, че азътъ въ своитъ многобройни възмѣщеня не се проявява все чрезъ единъ и същъ знака, а чрезъ различни знакове - споредъ нуждатъ на развитието. Единъ човѣкъ, който има нужда да развие своята воля и своята издръжливостъ, да се роди съ слънцетъ елиидето въ неподвижнъ знакъ. Други пъкъ, които трябва да развие емоционалната страна на своето съществуване, да се роди въ воденъ знакъ и споредъ това, коя страна на емоционалното трябва да развие, той ще избере или Ракъ, или Скорпионъ, или Риби:

Но не е необходимо това да бъде винаги така. Може да се допусне също, че една високо издигната индивидуалност има да извърши известно дело въ своето превъзвисяване и затова се нуждае отъ най-силно развитата страна на своя характеръ. Въ този случай човекътъ трѣбва да разполага съ всичкитѣ си сили, за да може да изпълни своята задача.

Но и въ първия случай, изглежда, че положението на слънцето въ този или онзи знакъ показва развитието вече страна, ала това е така, защото този знакъ, тъй да се рече, го принуждава да прояви онзи качества, които сѣ свързани съ него. Само аспектиятъ даватъ въ известна смисълъ неговата астрологическа сила.

Положението на слънцето въ Лъва, за крим., съвсемъ не означава още, че ние имаме предъ себе си една силна индивидуалностъ, тъй както и положението му въ Водолѣй или Весни съвсемъ не отбелязва слабитѣ индивидуалности - наопаки, може да се случи тъкмо обратното, - макаръ че слънцето въ дневното свето ядро на живота се проявява съ особена сила въ знака Лъвъ. Азъ съмъ, обаче, убеденъ, - че хороскопътъ не може никога да разкрие истинската сила на човекъ. Божественото у човекъ е забулано съ непроницаемо було и само, когато наблюдаваме човекъ въ неговитѣ деяния и постъпки, ние можемъ до нейде да отехднмъ, доколко високо се е издигналъ той. Затова едно познание на неговитѣ стремежи е твърде необходимо, кога поискаме да дадемъ - разглеждайки неговия хороскопъ - единъ по-подробенъ образъ на неговия характеръ и на всичко, що зависи отъ него.

И така, слънцето символизира висетото въ човекъ; затова въ хороскопа то представя извора на почеститѣ и славата или, не обидно взето, неговото положение между другитѣ човѣци. Когато слънцето е силно аспектирано и не е подпомогнато отъ добритѣ аспекти на Улитеръ или Венера, това е белегъ, че родеия трѣбва съ голѣми изпитания да си пробие пътъ въ живота и да се издигне.

Отъ само себе си се разбира, че качества на характера и склонноститѣ, които ще опишемъ по-долу при разглеждане влиянието на слънцето въ различнитѣ знакове на зодиака, се модифициратъ до нейде отъ аспектиятъ, които слънцето получаватъ въ съответния знакъ, - при това, какъ ще се проявятъ тѣ въ живота, зависи и отъ личността /положението на луната/, отъ енергията или физическото тѣло /асцендента/, а също и отъ М.С. /меридиана/, защото М.С. ни разкрива неговия мирогледъ.

Хиранъ Е. Вулфордъ въ своята книга Слънчева биология казва също за прехода между единъ зодиакален знакъ и съседния и констатира, че не всички знакове показватъ такова постепенно преминаване отъ единъ въ другъ.

Това е отъ съществено значение, когато възлизатъ първигъ или последнигъ градуси на известния знакъ/тукъ става дума за градуситъ, които възхождатъ на източния хоризонтъ и предста- вятъ асцендента -6. пр. /, или когато нѣкоя планета се намира въ последнигъ градуси на нѣкоя знакъ въ момента на раждането.

При прехода отъ Водолей въ Риби става едно рѣзко отклоне- ние отъ обикновеното правило, именно влиянието на Риби се чувствува вече въ последнигъ 5^о на Водолея. Тѣй че тия 5^о проявяватъ смѣсенитъ качества и на двата знака. Сждото се констатира и при прехода отъ Риби въ Овена, именно последни- тѣ 4 и половина -5^о отъ Риби показватъ смѣсенитъ качества на тия два знака. Между Овенъ и Телецъ това смѣсане на каче- ствата се простира само на около 1^о, а следъ това вече знако- ветѣ не проявяватъ постепененъ преходъ до Дева-Весни, кждето този преходъ е близо 2^о. Преходътъ между Весни и Скорпионъ е незначителенъ, - този между Стрелецъ и Козирогъ рѣзъкъ, но преходътъ между Козирогъ и Водолей се чувствува вече при последнигъ 4^о на Козирога, кждето започватъ да се проявяватъ качества на Водолей.

При другигъ знаци преходътъ е внезапенъ, - следователно, при тѣхъ не става химична поляризация, - както Вутнеръ нарича това:

Слънцето въ Овена

Слънцето въ Овенъ: отъ 21 мартъ - 21 априлъ. Висмаркъ, Вахъ, Генералъ Боотъ, Гамбета, Ханеманъ, Вилнеръ, А. Х. Хофманъ, Салерс- лебенъ, Декартъ Фехнеръ.

Дава характернитъ качества на знака Овенъ и върху характе- ра и върху влияния видъ - по-слабо или по-силно, споредъ по- ложението на слънцето въ хороскопа. - Следователно, всичко снова, което бѣ казано за отдѣлнитъ знакове въ качеството имъ на асценденти/възходящи/ знаци, за тѣхното въздействие върху строежа на тѣлото и върху характера, важи въ по-малка или по-голяма мѣра и за положението на слънцето въ 12-тѣ знаци/зодии/.

Това положение на слънцето носи енергия, ърбовъ къмъ дей- ностъ и склонностъ къмъ началствование, къмъ водителство. Тази черта се проявява още въ детанство, но мане да биде силно видоизменена презъ този периодъ отъ асцендента. . Напр. тя дъл- го ще стои дълбоко скрита, ако зналътъ Ралъ или Риби възхож- даде на латокъ въ мига на раждането и чакъ по-късно ще из- ъкне като черта въ характера. Тази позиция на слънцето да- ва силна импулсивностъ, но и силна воля, понеже слънцето, сим- волъ на воията, е въ подемъ/екзалтация/въ знака Овенъ.

Самобитностъ, достоинство и силна особена сърдчатостъ, ко- то е рожба на свѣтлия оптимизъмъ, образуващъ основния тонъ

на характера, често пради отъ тѣхъ добри водачи и, ако Марсез аспектира добре слънцето, може да се очаква успѣхъ и благополучие въ професии, които се намиратъ подъ властѣта на Марса, като военната служба, хирургията и пр. Измежду тѣхъ се срѣщатъ ония, които пробиватъ нови пѣтица, иноверитѣ. Тѣ иматъ вродена дарба за това. Тѣлото имъ е жизнено и крепко, поне тогава, когато други данни отъ противоположенъ характеръ не противоречатъ на това, но съ много нетърпеливи и често страдатъ отъ раздражителностъ и безпокойство. Главата е най-чувствителната частъ на тѣлото/скр.кай-може да бъде засегнатата отъ болести и прекежди. Овени управлява главата/.

Слънцето въ Телецъ.

Отъ 22. априлъ до 21. Май. Иоханъ Брамсъ, Адонсъ Моде, Турниер Чайковски, Царъ Николай II, Новалисъ, Фридрихъ Гьекертъ.

Голяма самоувървеностъ и двърдоглавство съ най-важнитѣ белези на тия характери. Това положение на слънцето дава по-нататъкъ татъ и постоянство, но повечето пѣти не особено силенъ интелектъ. Тѣ съ догматични, консервативни и иматъ високо мнение за себе си - но вѣще съ добродушни и предани въ друбата, ала дѣждель ли имъ напреви, тѣ могатъ да останатъ въ висша степенъ упорити. Тѣ съ мудни въ движенята си и умѣятъ напредъ да отириватъ и оценяватъ хубавитѣ дѣла въ ѣ саѣта.

Тѣ желатъ да си останатъ татъ, дѣто имъ се харесва, - и безъ наложителни причини не мѣнятъ своето мѣсто. Успѣхъте имъ не-ни татъ, дѣто се желска бавенъ и търпеливъ трудъ, а еждо тѣи и въ областѣта на строителството, земедѣлнето/Телецъ е важенъ знакъ/, въ миннитѣ предприятия. Обичатъ да слушатъ собствения си хубавъ гласъ въ пѣсенъ или речъ.

Тѣ не критикуватъ, не се възбуждатъ бавъ нужда, - "тѣ вѣче отдавна съ си мислѣли това". Рѣдко оставатъ недоволенни и ставатъ повечето пѣти добри издѣвници. Иматъ практиченъ усет и се явяватъ неуморни работници въ своята мѣрна и внимателна работа. Това положение на слънцето обикновено дава голяма жизнелюбностъ, но при лони аспекти отъ страна на Марса или Ура-ла има опасностъ отъ апатексия. Обичатъ изкуството/Венера е владетель на този знакъ/ особено музика и пѣене. /Телецъ упра-влява гърлото/.

Слънцето въ Близнаци.

Отъ 22. май - 21. юни. Проф. Болландъ, Албрехтъ Двереръ, Данте, Рихардъ Краусъ, Оливьръ Ладжъ, Рихардъ Вагнеръ.

Основа споксѣното, което е предходо на предходния знакъ, дава мѣсто тукъ на подвижното, промѣнливото, което е свойствено на всички двойствени натури. Близнаци има две страни на своята фигулка и иска на дветѣ страни едновременно да свѣри.

Ще му се да има повече кръгове на дейността и на драго сърце би сдѣлял на два стола, стига това да бъде възможно. Той обикновено предприема различни нѣща въ едно и също време.

Учителъ и довърчивъ за момента, въ следния магъ ти ще го видиш забавенъ, но все приветливъ и благороднопомощенъ. Има интелектъ бързъ, възприемчивъ - голѣма любовъ къмъ наукитѣ и изкуствата, но е малко повърхностенъ, не се вдълбочава, макаръ да си дава видъ, че разбира основно нѣщата. Обича джтезествитѣ и природата. Сръченъ е, похватенъ и на драго сърце взема таква мѣсто, където може да покаже своята сръчностъ, - особено тамъ, дето изисква говорене, писане, предаване на новини, при обучението, публичнитѣ речи. Измежду тѣхъ се срѣдатъ голѣми брой оратори, художници, хора на изкуството, издатели на периодична книжнина. /Близнаци управляватъ дробоветѣ и дишането, а също и рцдетѣ/.

Тѣхната работа има повече характеръ на търсене, на домогване, отколкото на окончателно разрешаване на проблемитѣ.

Но висшиятъ типъ Близнаци стои обикновено въ научно отношение твърде по-високо и притежава многостранни познания.

Слънцето въ Рака.

Отъ 31 мѣи - 22 мѣи. Калвинусъ, Улрихъ Ставъ, Гарибальди, Ц. Фурхтеготъ, Гелеръ, Фридрихъ Готлибъ Кноццохъ, Томъ Гликъ.

Това порождение на слънцето дава голѣма възприемчивостъ и сцепление: последното често се проявява като силна наметъ, но коѣлбога и като склеричностъ и влачностъ. Често при тази позиция на слънцето се проявява леностъ, но веднѣжъ ти превзкопне ли се, Ракъ може да даде на човѣка голѣма сила. Обикновенитѣ тоиъ въ характера е благородство и дружелюбие, но особено на младия, тѣ често се придружаватъ отъ боязливостъ и снаба самовѣра.

Волята не е силна. Домашния животъ го привлича - той обича охотността, приятната медота: безъ тѣхъ той не може да се чувствувва щастливъ. Нищо не му е по-неприятно отъ една неимпативна обстановка. - Въ обходата си впрочемъ той е приятенъ. Здравето му не е особено силно.

Той лесно възприема всичко и го преработва въ себе си /Фактъ управлява стомаха/, скрементъ е, но не може да търпи, когато го огминаватъ и заобедѣвано. Той обича да се вдълбочава въ миналото, въ семейнитѣ традиции.

Слънцето въ Дева

Отъ 23 мѣи - 22 августъ. Наполеонъ Бонапартъ, Писков. Олкътъ, живописеца Райнолдъсъ, Последниятъ е ималъ за асцентентъ Дева и Луната се е намирала у него въ Рака;

отгана неговата обича към детайла, вървяща редомъ се него-
вия гениаленъ усетъ към багра и линия. Е. П. Блаватска, Вер-
нардъ Шоу, Матиосъ Клаудийосъ.

Любовъ към властъ и авторитетъ, — честенъ, благороденъ, сим-
патиченъ, неспособенъ за долни, дребнави работи. Въ обходата
си проявява известна гордостъ и важностъ; склоненъ е да се
увлича въ свои гневъ.

Той се чувствава не добре въ подчинено положение и иска
да бъде признанъ за авторитетъ.

Притежава силно развито чувство за отговорностъ къмъ сво-
итѣ окръжаващи, веренъ когото той преска своя животъ и сила
/къмъ управлява сърцето/. Той е услужливъ и благороденъ,
понѣкога снисходителенъ, но често пъти и надмененъ и дързъкъ

Слънцето въ Дева.

23. августъ — 23. септември. Цар. Вилхелмина, Гьоте, Левъ Тол-
стой, Вилхелмъ Вилдердийкъ, Оберненъ, Менделсонъ.

Научно настроенъ, изобретливъ, интелектуаленъ, методиченъ,
взискателенъ, добре одаренъ, често себелюбивъ и висати крити-
ченъ. Хората родени при тази позиция на слънцето са голѣми
любители на детайла и търсятъ подробности навредъ, та затуй
често изпущатъ изъ око едритѣ, голѣми линии. Това же е негли
причината, дето подъ този знакъ се орѣдватъ много скептици.

Основния тонъ въ характера е желание за чистота и това
желание се проявява въ областта на материалния животъ, въ
голѣмата имъ придирчивостъ къмъ храната. /Храносмилането се
управлява отъ Дева/.

Понеме тѣ често страдатъ отъ липса на самосвѣра, по-добре
се чувствуватъ въ подчинено състояние, нежели на ръководни
мѣста. Дева управлява дома на службата /6/а, поради това туй
положение на слънцето носи /при эти аспекти/ неприятности
отъ страна на подчиненитѣ.

Слънцето въ Везни

25. септ. — 23. окт. Паулъ Кримеръ, Керненъ Силва, А. Безантъ.

Тукъ средаме силно проявено желание за равновесие /Везни/ и
хармония въ духовно и умствено отношение. Това желание се
изразява, между другото, въ голѣма любовъ къмъ изкуството.

Слънцето въ Везни носи идеализмъ, ала слаба воля и издръж-
ливостъ. Родениятъ подъ този знакъ обича силно реда и поря-
дѣка. Въ живота му върви; често чувствува склонностъ къмъ
усамотяване и изтешествие. Обикновено го обичатъ, заради не-
говата умереностъ — особено другия полъ. Той е правдива и
интуитивна натура, склоненъ е да отдаде своитѣ сили за пов-
дигането на народа, — работи на 2-успѣшно въ сдружение съ
други и обикновено не му липсватъ помощници за осществяв-
на неговитѣ начинания.

102

Роденият се слънце везни трябва да носи и в живота си и в околната среда ред и порядък.

Слънцето в Скорпион

Отъ 24. окт. - 24. ноември. Рузвелт, Лигер, Лафатер, Якобс Бьоме, бившия крал Мануил, крал Виктор-Мануил, Бразмуз, Молтке.

Изразява, като противоположния му знака Телеца, силно чувство за лично достойнство и гордост. Характерът е по-често неприятен и агресивен, тиронски, недоверчив, ревлив.

Имаме два съвсем различни типа - висок и низък Скорпионски тип. Първият е надмогнал и снатъ от страсти, и затова гордите отрицателни черти му излизат, - обладава силна работоспособност, която желее да отведе в служба на свои идеи. Въ второй другъ знака не се срещат такива резки противоположности, като тук.

Скорпионски дава гордост, постоянство, енергия, страсть и едно изчистено силно чувство на симпатии и антипатии. Носи дарба към химия, анатомия, хирургия. Възрастът се живота и смъртта, както и половата проблема будят силен интерес у тия типове /Скорпионът управлява половите органи/.

Слънцето в Стрелец

Отъ 23 ноем. - 21 дек. Силноза, Марк Туейн, Хайне, Вебер. Дава характер твърде независим и олукотворен с религиозно-философски склоности. Имат благородна и честна обхода, ала горда и често пък отечителна; тѣ лесно се дразнят и избухват, ала гневът им не трае дълго време. Стремат се все към високи цѣли и умреата им към всичко високо и нечестно е последна отъ това.

Тѣ са твърде свободни и обичат да имат край себе си много, комуто да изказват своите чувства и мисли. Но са крайно нетърпеливи въ изслушване на другатъ. Обичат всѣкакъв видъ спортъ и игнелествия. Вродената им склонност към пройна на истокителството въ връзка съ тѣхната свободителност: ги прави твърде причесобни за голѣмата публика: като запроратори, писатели.

Тѣ са неспокойни, но оптимистично настроени и обладават доста силна изтунция. Векрате са най-често опасност отъ цѣлото тѣло. Мислата им за мъдростъ по-често се изражда въ стремелъ къмъ аргументиране и споръ.

Слънцето в Козирог

22. дек. - 20. януари. Карлеги, Гладстон, Ернст Моритц Арндт, Песталоци, Лук Пастър, Последниятъ има 8 планети въ Козирогъ. Но положението на Луната въ Близнаци и Везни като асцендентъ възстановяватъ равновеснето.

103

Послушенъ и догматиченъ-съ стремежъ къмъ оформнене-практиченъ, спокоенъ и резвидливъ, дипломатиченъ и стремящъ се съ голѣмо търпение къмъ дѣлта, но има предъ очи, -той иска да я кристализира -да я види измѣна въ известна форма.

Той има пламенно желание да се издигне високо/возрогъ/и поради голѣмата му издържливостъ и постоянство, обикновено сполучва въ предприетото-ако и да има да преодолява голѣми мъчнотии.

Поради своята неспособителностъ той има малко приятели, -це го видица повече нкти самъ. Той е и добъръ господаръ и добъръ слуга. Колекетъ ех най-чувствителната частъ отъ тѣлото. Неговата любовъ къмъ форма и декоръ се проявява въ всичко, дори и въ областта на религията/ритуали и закони/. Силата му ебди въ съсредоточаването, -въ способността му да материализува своя идеалъ/къмъ който се стреми Стремежъ/. Въ друго направление той често се проявява като недоволство к мезанкония.

Слъзцето въ Водолей

21. ян. - 18. февр. Фридрихъ Велики, Френсисъ Беконъ, Едисонъ, Сведенборгъ, Чарлизъ Дикенсъ, Лесингъ, Йозефъ Израелевъ, Хекелъ, Дарвинъ, Волга.

Дава голѣма любовъ къмъ научни, особено къмъ окултни занятия, -наблюдаването на скрититъ сили въ човѣка, растенията и животнитъ го силно привлича и неговата интуиция, запр. при тълкуване и анализуване на чов. характеръ, му идва на помощ. Основната му черта е обдочовѣшна любовъ. Обича пластичнитъ изкуства и въ своитъ занимания ех тѣхъ -накато впрочеиъ въ всичко -проявява широко разбиране и оригиналностъ, а поради това често бива ^{зле} неразбранъ/своеобразни характери -Уранъ/. Обикновено той е копуларенъ, симпатиченъ, а едновременно и тактиченъ, предвидливъ, търпеливъ и издържливъ. Той обича добритъ отношения/приятели -11 домъ/ и из голѣма лесния се движн въ всички кръгове. Често пренебрегватъ своитъ обещания. Придизи на виселъ идеализъмъ се често сѣбнятъ съ перасоди на голѣмо угнетение/Уранъ, Сатурнъ/. Ирасцитъ ех най-чувствителнитъ къмъ заболяване части на тѣлото.

Слъзцето въ Риби

19. февр. - 21. мартъ. Г. Уоллингтонъ, Шопенъ, Хенделъ, Меланктонъ, Михелъ Анджело, Паулъ Хайзе, Фонъ Айхендорфъ, Мопенхауеръ.

Обикновено неразбранни характери, които често биватъ свързани отъ всевъзможни "обстоятелства" да се проявятъ въ истинската природа -тѣ изглеждатъ принудени да оставатъ на заденъ планъ. Частнето обикновено не е тѣхенъ дѣлъ, тѣ наредъ испитватъ несполука и съпротивление, ако и да желаятъ доброто и по

естество сж приветливи, любезни и услужливи. Липсва имъ повете нхте самовѣра и воля и затова зависятъ най-често отъ околната срѣда, отъ която тѣ лесно се влияятъ.

Основниятъ тонъ на характера е саможертва. Една по-долга, подчинена служба е най-пригодна за тѣхъ. Новостъ сж най-чувствителната частъ на тѣлото. Това положение на слънцето не е благоприятно за здравето и брака.

Не характеръ сж некрени, добродушни и религиозни, ала твърде непостоянни, поради склонността имъ да се отдаватъ на настроения. Тукъ свършаме тайнственото влияние на Нептуна.

ЛУНАТА ВЪ ДВАНДЕСЕТЪТЪ ЗНАЦИ.

Луната въ 12-тъ водиячки знаци придава сжщитѣ качества, както и слънцето въ различнитѣ знаци, но при нея изпхеватъ повече преходнитѣ склонности на личността. Освенъ това влиянието на луната засѣга повече чувствата и интелекта, кешели волята.

Луната въ Овенъ

Остри умъ, живъ, импулсивенъ, живъ, независимъ. Силна самоувѣреностъ, склонностъ къмъ действие по свой почивъ, независимостъ отъ мненията на другитѣ, обичъ къмъ борбата. Обича да застава на чело, като водачъ и на каква-годе група.

Луната въ Телецъ.

Благонприятно положение за придобивъ на имане. Издржливъ и самонадеянъ, консервативенъ и спокоенъ. Благоприятствува сажимането сж семейне и придобивки отъ него. Музикална дарба, особено пѣене. Дружелюбенъ и преданъ, но повече и по-малко чувственъ.

Луната въ Близнаци

Подвиженъ, непостояненъ, нерешителенъ. Обича иктешествията, общоникитѣ, посещенията. Любовъ къмъ наука и интелектуална работа. Сръченъ и способенъ, добъръ ораторъ. Близнаци е двойственъ знакъ и, затова склонността да се върнатъ две работи невѣдѣкъ се явява въ много посоки. При лоши аспекти: некадекъденъ, повърхностенъ, неискренъ.

Луната въ Рака.

Постепенностъ. Силна сензитивностъ, въображение. Обичъ къмъ домашното огнище и къмъ майката. Приветливъ и приятенъ въ общодата сж, ала нестойненъ въ дружба. Интуиция и подражателикъ даръ. Обича да живѣе край вода и да плува по море.

Луната въ Лъва.

Набира дължностъ, волята е свързана сж голѣма отговорностъ. Издржливъ, вѣренъ и честенъ, благороденъ и приветливъ, особено

105
когато му покажат, че го ценят. Интуитивна, но горда натура. Склонност към другия пол и към дълга изобдо.

Луната в Дева.

Годен повече за служба отколкото за господар. Благоприятства интелекта и склонността за различаване. Създадени са най-важните агенти, учители, писатели, посланици. Черпители на критичен; големъ податъ; обаче детайлът.

Луната в Везни.

Обикновено силно влечение към другия пол, учтив и приятел в обикновения си. Има много приятели и силно се влияе от тях. Склонност към съвместна работа с други. Любов към изкуството.

Луната в Скорпион.

Самоуверен, устойчив, упорит, чувствител, високоуверен, енергичен, горд, отместителен, понякога груб или княвица. Влечене към другия пол, въ брака, повечето нити където е. Неблагоприятно положение се майката на индивида. Ала се сруна, както изобдо, всички много от аспекти.

Луната в Стрелец.

Неспособен и подвижен. Големъ любов към външния спорт, особено коне. Чувства влечение към религия, философия и особено към окултното и мистичното. Интуитивен, популярен и привлекателен, ала раздразнителен и неспокоен.

Луната в Близрог.

Любов към слава и почести. Вътрешно желание към големъ предприемач, към високи длъжности. Може много често да достигне благодарение на своята издръжливост и твърдост, ала има да превзема една изнотки. Неблагоприятно положение въ родителитъ, което често причинява изнотки от гъна агри. Други качества: себелюбие, нестелност, липса на чувствителност, цинизъм.

Луната в Водолей.

Склонност към пластичните изкуства и окултните науки, особено Астрология. Интересува се от всички необикновено. Чувствителен, добросърдечен, независен и идеален. Интуитивна натура.

Луната в Риби.

Възприемчив и чувствителен, тих, склонен към малодушие. Любов към романтичното и особено към сна, което действа на чувствата и настроението. Това положение на луната дава меднун и чувствител. Риби управяватъ 12 домъ и ограничаватъ на този домъ се проявяватъ и при положението на луната въ Риби. Остава на заден план въ живота.

МЕРКУРИ ВЪ РАЗНИТЪ ЗНАКОВЪ

Меркури въ Овенъ. Склонностъ къмъ аргументиране, къмъ преувеличаване. Импулсивна натура, неустойчива, але изрѣзва и новъ

Меркури въ Телецъ. Дипломатиченъ и тактиченъ въ рѣчьта си. Практиченъ умъ, но често пѣтъ догматиченъ и консервативенъ. Пошѣлого и упоритъ.

Меркури въ Близнаци. Любовь къмъ наука и плѣтествия. Ясенъ умъ, остъръ разсъдѣкъ, — духовитъ. Рѣдко мълчи.

Меркури въ Рака. Твърде впечатлителенъ; лесно се приспособява и е неустойчивъ въ своитѣ възгледи. Ясна паметъ, тактичностъ.

Меркури въ Лъва. Сърдечна и интуитивна натура. Дава самоувереностъ. Организаторска дарба.

Меркури въ Дева. Критиченъ интелектъ, който всичко детайлизира. Ничко се убеждава, накаръ и да е неустойчивъ. Превидливъ, ученолюбивъ.

Меркури въ Весели. Обичъ къмъ хармонията. Спокоенъ, уравновесенъ умъ. Истинченъ интелектъ. Образованостъ.

Меркури въ Скорпионъ. Умъ остъръ и критиченъ, недобърчивъ. Склонностъ къмъ окультизъмъ и мистика. Способностъ за съсредоточаване, ако аспектитѣ не противодействуватъ.

Меркури въ Стрелецъ. Слаба позиция на Меркури. Дава независими и пошѣлора порочни натура, импулсивна, които лесно се раздражатъ. Носи философски склонности.

Меркури въ Козирогъ. Тактъ и склонностъ къмъ дълбоки проучвания. Критиченъ, недобърчивъ, нестеленъ, издържливъ.

Меркури въ Водолей. Интуитивенъ, дава способностъ за концентриране. Абстрактна мисль, психологиченъ усетъ/способностъ за разгадаване на човѣшкия характеръ/.

Меркури въ Риби. Твърде възприемчивъ за разни впечатления, сензитивенъ, приспособява се лесно къмъ условията, но негатиленъ и повърхостенъ.

Отъ планетитѣ е достатъчно да се разгледа само Меркури по-подробно, защото не е трудно да се открие чрезъ просто комбиниране модифицираното влияние на планетитѣ въ отлѣвнитѣ знакове. Сторимъ ли само това, но скоро ще се научимъ да тълкуваме хороскопитѣ и ще свикнемъ да правимъ всички мѣтнони комбинации, отколзото, ако проучемъ всичко туй некакъ чеза. — Освенъ това, Слънцето, Луната и Меркури сѫ най-важитѣ фактори. Ако друга нѣкоя планета се намира въ западента, естествено, влиянето ѣ ще бъде по-малко, але по това се вече говоримъ при разглеждане въпроса за домоветѣ.

Има ли се преди очи естеството на планетите и това на знамето и домето, различните комбинации не представляват никаква миксология. Една "добра" планета в който знак действува благотворно върху всичко, което този знак застъпва, "лоша" планета, наопаки, прокобява борба и дисхармония в същото направление. Ако в известен знак падат добри аспекти върху който планета, това говори за помощ в помешатия по-горе смисъл - дошити аспекти, капротивъ, указват за пречки. Една "влобна" планета, която обаче, получава добри аспекти, оказва по-благотворно влияние върху нещата, които застъпва знака, в който се намира, отколкото който "добра" ко эле аспектирана планета.

Венера запр. не едн добре в Сатурновия знак Козирогъ, по-добре е поставена в въздушните знакове Близанци и Водолей, макар че при последната позиция Венера придобива единъ страшен уралниски отекъ. В Близанци Венера се обагръ отъ онази характерна промъчливостъ, която, както Меркури, тъй и въздушните знакове посятъ съ себе си. Така запр. Венера в Риби усилюва емоционалното в този знак, като придава едновременно любовъ къмъ изкуството и къмъ венско хубаво.

Въ собственитъ си знакове всички планети засилватъ добритъ качества на тия знакове.

Меркури в Рака де възприеме неспособността и промъчливостта на луната, ко едновременно де усвои и неспособността на Рака да задържи подъ формата на добра наметъ. Меркури в Весни де направи индивида склоненъ да се сдружава съ другитъ, благоприятствува на интуицията и изкуството, на интелектуалнитъ удоволствия.

Триба да се обърне внимание преди всичко на аспекти, които планетата получава и на това, в кой знак се намира тя, именно, дали той знакъ благоприятствува или не за хармоничната проява на планетата. Една огнена планета като Марс запр. в воденъ знакъ е неблагоприятно поставена, а в огненъ знакъ - благоприятно; въздушните и водни знакове в случай действуватъ срѣдно. Но много зависи и отъ знака; запр. Марс в X домъ и в Рака, Шакартъ и твърде эле поставенъ огненъ знакъ, все пакъ положението му се понеже косвено подобрява, защото X домъ е домъ на Козирогъ, а ние знаемъ, че Марс е въ екваланция/подемъ/въ знака Козирогъ.

Една "влобна" планета, запр. Сатурнъ, ако е добре аспектирана, е по-благотворна за дома, в който стои, отколкото който "добра" планета, да речемъ Венера, която получава эле аспекти въ този домъ.

108

Когато въ единъ домъ се случатъ две планети, една "добра" и една "зла", то най-първо ще прояви влиянието на оная планета, която ебди по-близо до върха на домъ и чакъ следъ това ще последва единъ периодъ, въ който другата планета ще се прояви по-активно. Сидото важи и за повече планети въ единъ домъ.

Освенъ това трѣбва да се има предъ видъ, че общото влияние на планетитѣ върху ония части отъ тѣлото, които съответнитѣ знакове застъпватъ, е следното:

Слънцето носи активностъ, излъчване, разширение, горещина, възпадение, но общо взето, действува добре.

Луната носи неустойчивостъ, влага, отдѣляне на течностъ и често дава разпухване на оня органъ, който се управлява отъ знака, заеманъ отъ Луната.

Меркури носи подвижностъ, поракца нерви болки, рефлексни движения, чувствителностъ въ съответния органъ.

Венера причинява кохъбга мокри издувания, ала действува изобщо благотворно върху оная частъ отъ тѣлото, която е подъ влиянието на заемания отъ нея знакъ.

Марсъ носи болки, безпокойство, остри възпадения, рани отъ порѣзване и изгаряне, действува, общо взето, твърде дихсарно-нично върху органитѣ, управлявани отъ съответния знакъ.

Сатурнъ сждо. Ала неговитѣ разстройства сл по-продуктивни - разни тронически гноини възпадения, изкривяване на коститѣ, втвърдяване, туберкулоза, мудо кривообращение, кестиване, сгърчване на съответнитѣ органи.

Впитеръ действува въ противоположна посока, именно, разширително, топлодаино, носи излъчване, преохранване, затлъстяване и действува твърде благотворно върху съответния органъ.

Уранъ носи нервни болки, които внезапно се явяватъ и пакъ тай внезапно изчезватъ, чувствителностъ и предрасположение къмъ възпадения, спазми.

Нептунъ причинява свиване, обрчване на органитѣ, поради нефункционирането имъ, набръчване на кожата; глухи болки.

Като Марсъ въ Овена/глазата/причинява остри болки и нервностъ, така къмъ Нептунъ, ще аспектиранъ въ Овена, създава повече глухи болки. Сатурнъ въ Овена: измързване, глухота, вкбобонъ, ревматични главоболия. Сатурнъ въ Лъва: сърдечни разстройства. Сатурнъ или Марсъ въ Везни: скбречни болести.

Уранъ въ Близнаци: спазми въ ръцетѣ и раменетѣ, неждлога сестна. Меркури въ Овентъ: нервни болки въ главата и т. н.

